

โครงการออกแบบรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
Project Design Sakae Krang River Basin Lifestyle Resort

กัญญารัตน์ ลิกวิลัย
KANYARAT LUEKWILAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2566

โครงการออกแบบรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
Project Design Sakae Krang River Basin Lifestyle Resort

กัญญารัตน์ ลิกวิลัย
KANYARAT LUEKWILAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

PROJECT DESIGN SAKAE KRANG RIVER BASIN
LIFESTYLE RESORT

KANYARAT LUEKWILAI

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PROGRAM IN ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE AND DESIGN
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON

2023

ชื่อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
ชื่อ นามสกุล	กัญญารัตน์ ลีทวีชัย
ชื่อปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	สถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

ชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง เป็นชุมชนชาวแพแห่งสุดท้ายของประเทศไทย ที่มีประวัติมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุทัยธานี เนื่องจากชุมชนชาวแพในอดีตมีการล่องเรือค้าขาย ด้วยชาวบ้านเห็นว่ามัตันสะแกขึ้นตามบริเวณสองฟากฝั่งคั้งน้ำจึงได้เกิดเป็นชื่อว่า ชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ตัวช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวอีกปัจจัยหนึ่ง คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการท่องเที่ยวชมภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น การตั้งที่อยู่อาศัย ของชุมชนชาวแพ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ ส่งเสริมเชิงวัฒนธรรมพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและกระตุ้นการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่อาคารใช้สอย 5,437.75 ตร.ม. บนพื้นที่ตั้งโครงการ 10 ไร่ หรือ 16,238.58 ตร.ม. เพื่อพัฒนาส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นที่ให้เป็นเอกลักษณ์ชุมชนชาวแพวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรังผ่านตัวสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมวิถีชีวิตชุมชน โดยภายในส่วนโครงการมี พื้นที่จัดแสดง การทำหัตถกรรมงานฝีมือ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ กิจกรรมต่างๆ ที่ชาวแพปฏิบัติ และที่พักอาศัยแบบประยุกต์เทคโนโลยีภูมิปัญญาการก่อสร้างสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องแนวความคิดการอนุรักษ์วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

คำสำคัญ : ชุมชนชาวแพ, ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง, วิถีชีวิต, รีสอร์ท

Thesis Title	Project Design Sakae Krang River Basin Lifestyle Resort
Author	Kanyarat Luekwilai
Degree	Bachelor of Architecture
Major program	Architecture
Academic	2023

ABSTRACT

Sakae krang river raft community it is the last raft community of thailand. that has a history since ancient times It is a unique community of Uthai Thani Province. Because the raft community in the past used boats to trade. Because the villagers saw that there were sakae trees growing on both sides of the riverbank, the name was born. sakae krang river raft community.

Another factor that helps drive the economy in tourism is ecotourism. Tourists are interested in traveling to see local wisdom and culture. Setting up residence of the raft community to be consistent with the strategy of national development Promote cultural and tourism development at the provincial level to develop the economy and stimulate tourism in the sakae krang river basin.

Architectural design project for a lifestyle resort in the sakae krang river basin Uthai Thani province there is a usable building area of 5,437.75 sq.m on a project area of 10 rai or 16,238.58 sq.m in order to develop and promote the culture of the area to be unique to the raft community, the way of life of the sakae krang river basin through the architecture and landscape, environment, way of life. community within the project section there are exhibition area making handicrafts product processing, various activities that raft people perform and residences that apply technology and wisdom in architectural construction in line with the concept of preserving the way of life in the sakae krang river basin.

Keywords: Raft community, Sakae Krang River Basin, Way of life, Resort

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จสมบูรณ์ไม่ได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือ จากบุคคลหลายๆ ฝ่ายด้วยกัน ขอขอบคุณอาจารย์ นพดล คล้ายวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้า และตรวจสอบชี้แนะทางการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนจนคอยให้คำปรึกษาการทำงานในทุกๆ ด้านของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ จนวิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ออกแบบขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณอาจารย์ นพดล คล้ายวิเศษ ที่ให้คำชี้แนะในการออกแบบ รวมถึงเทคนิคในการทำงานต่างๆ จนสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจและดูแลเอาใจใส่มาตลอดและคอยสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ ค่าศึกษาเล่าเรียนและอุปกรณ์จนจบการศึกษา

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาสถาปัตยกรรมทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจัดทำโครงการ และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกๆ ท่าน เป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาในการมาตรวจสอบความถูกต้องของโครงการ ชี้แนะแนวทางให้ความรู้ที่จะไปพัฒนาวิชาชีพสถาปัตยกรรมต่อไปในอนาคต

กัญญารัตน์ ลีวิไลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ช)
สารบัญภาพ	(ซ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 ขั้นตอนและการดำเนินงาน	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ความหมายและคำจำกัดความของโครงการ	5
2.2 ทฤษฎี เกณฑ์และแนวความคิดที่มีผลกับโครงการ	7
2.3 หลักการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม	14
2.4 การศึกษาระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	16
2.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	24
2.6 การศึกษาอาคารตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	36
3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของนโยบายและแผน	36
3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางสังคม	38
3.3 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกฎหมาย	39
3.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ ระบบอาคาร เทคโนโลยี	42
บทที่ 4 การกำหนดรายละเอียดโครงการ	48
4.1 การกำหนดขอบเขตโครงการ	48
4.2 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ	48
4.3 ประเภท และจำนวนผู้ใช้สอย	49
4.4 พฤติกรรมการใช้พื้นที่	49
4.5 การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอย	50
บทที่ 5 การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	55
5.1 การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	55
5.2 การศึกษารายละเอียดของย่านทำเล และที่ตั้งโครงการ	55
5.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ	57
5.4 การสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ	62
5.5 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์	63
5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น	63
5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ	64
5.8 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ	65
บทที่ 6 สรุปแนวความคิดและผลงานการออกแบบ	66
6.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ	66
6.2 แนวความคิดของการจัดการฟังก์ชันการใช้งานภายในโครงการ	66
6.3 แนวความคิดของการออกแบบวางผังอาคาร	67

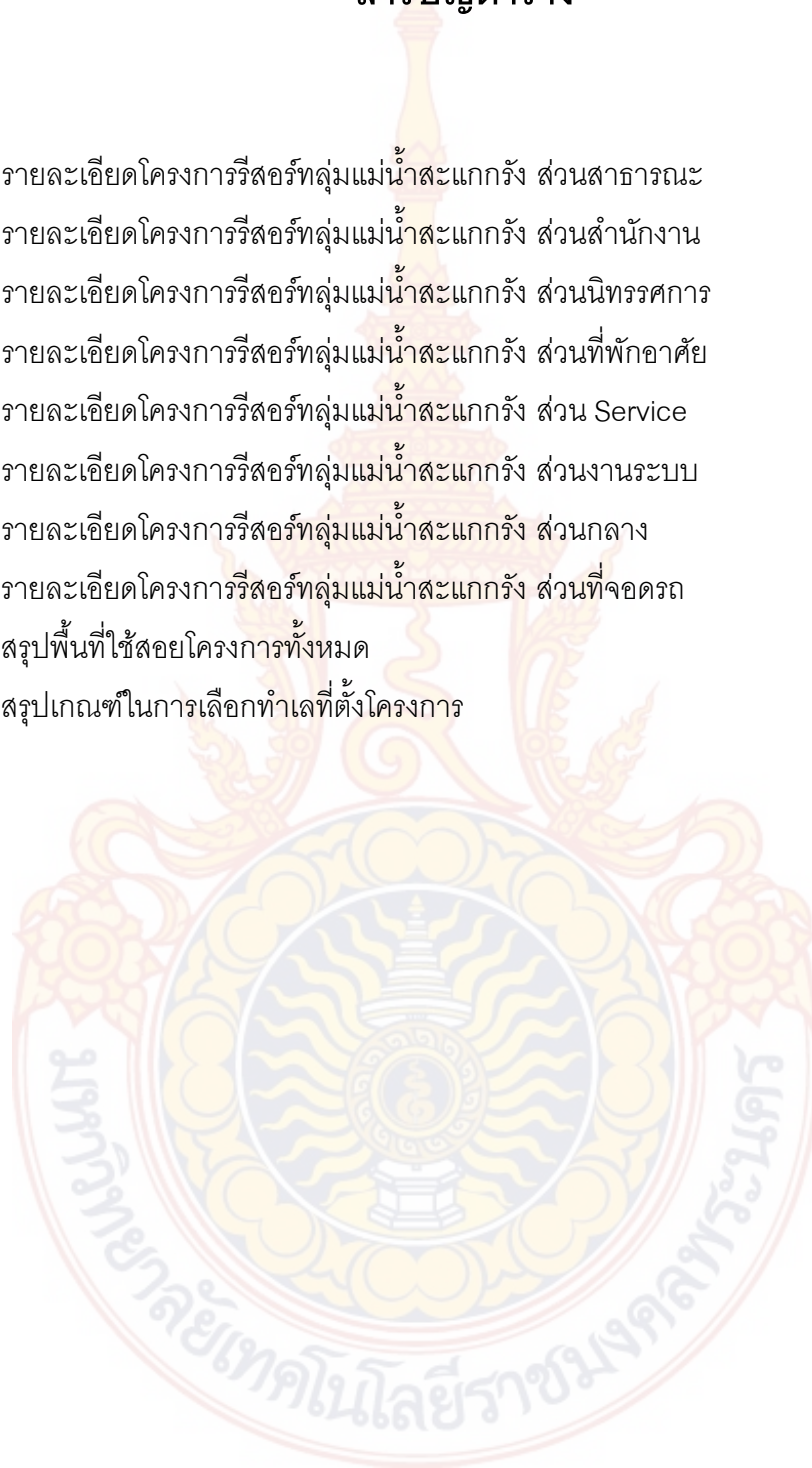
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6.4 การพัฒนาแบบทางสถาปัตยกรรม	69
6.5 ผลงานการออกแบบ	75
บทที่ 7 บทสรุปวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม	88
7.1 สรุปผลการศึกษา	88
7.2 อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์	88
เอกสารอ้างอิง	90
ประวัติการศึกษา	91

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนสาธารณะ	50
4.2	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนสำนักงาน	51
4.3	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนนิทรรศการ	51
4.4	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนที่พักอาศัย	52
4.5	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วน Service	52
4.6	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนงานระบบ	53
4.7	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนกลาง	53
4.8	รายละเอียดโครงการวิจัยรื้อกลุ่มแม่ น้ำสะแกกรัง ส่วนที่จอดรถ	54
4.9	สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการทั้งหมด	54
5.1	สรุปเกณฑ์ในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ	61

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 ชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรังในอดีต	1
2.1 มาตรฐาน รีสอร์ท สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป และที่จอดรถ	9
2.2 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจร ภายในอาคาร	9
2.3 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์และทางสัญจร ภายในอาคาร (1)	10
2.4 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจร ภายในอาคาร (2)	10
2.5 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard	11
2.6 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (1)	11
2.7 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (2)	12
2.8 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (3)	12
2.9 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (4)	13
2.10 ผังโครงสร้างอาคารโรงแรม	16
2.11 ผังเมืองรวม จังหวัดอุทัยธานี	27
2.12 บ้านสวนจันทิตา บริเวณพื้นที่ลานตรงกลาง	30
2.13 บ้านสวนจันทิตา บริเวณด้านหน้าบ้านสวน	31
2.14 บ้านมะขาม บางน้ำผึ้ง บริเวณทางเดินเข้าที่พัก	33
2.15 ห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun	34
2.16 ผังบริเวณห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun	34
2.17 แปลนห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun	35
2.18 โครงสร้างห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun	35
3.1 ผังเมืองอุทัยธานี	40
3.2 คุณภูมิจังหวัดอุทัยธานี	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

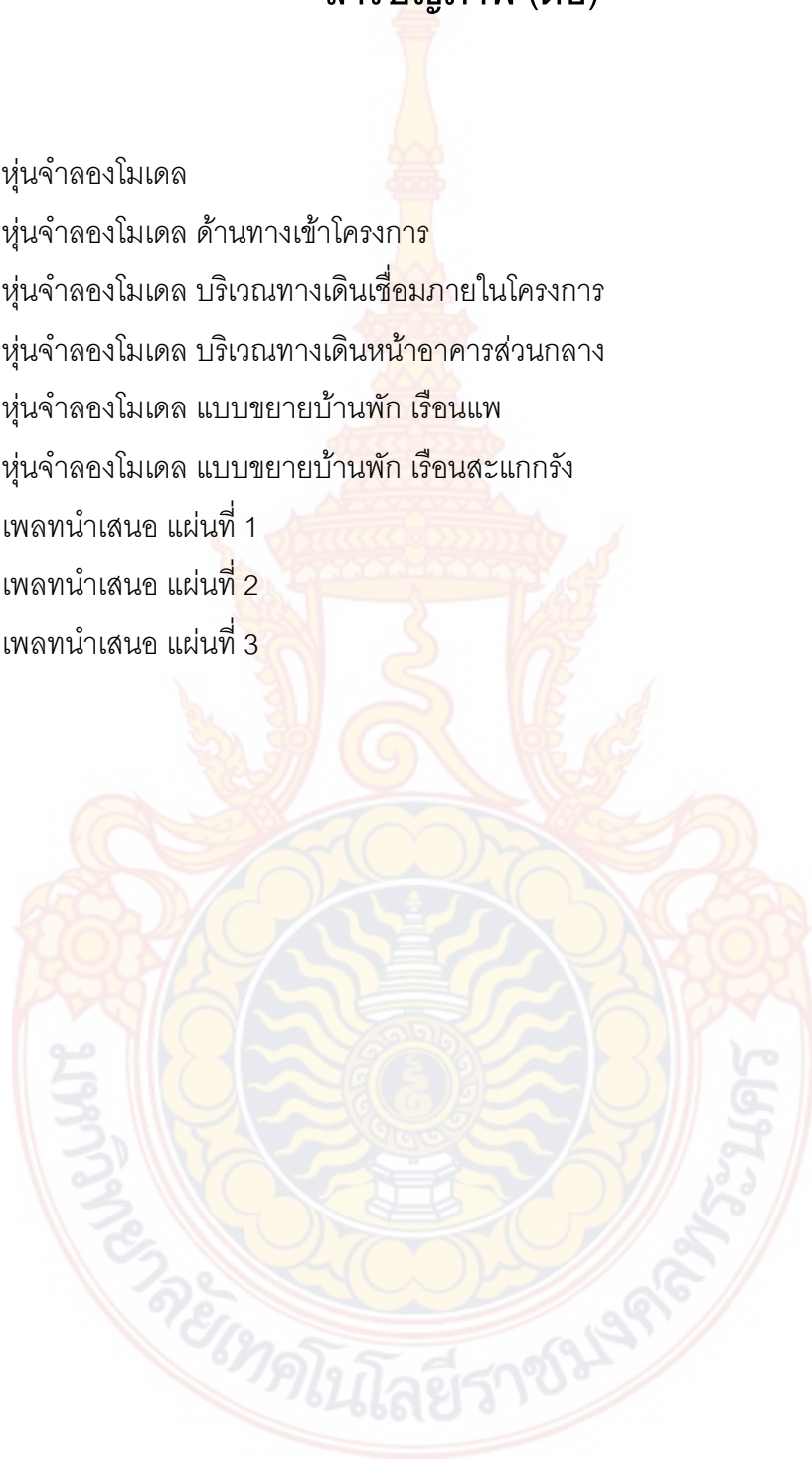
ภาพ	หน้า
3.3 การตั้งเสา	44
3.4 การกรอกปูนเกราด์	45
3.5 การมัดไม้ไผ่	45
3.6 ผนังไม้ไผ่	46
3.7 หลังคาไม้ไผ่	46
3.8 แพลนกวบ	47
4.1 ผังโครงสร้างการบริหารโครงการ	49
5.1 แผนที่แสดงบริเวณจังหวัดอุทัยธานี อำเภอเมือง ในบริเวณพื้นที่โครงการที่เลือก	57
5.2 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ A (SITE A)	58
5.3 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ B (SITE B)	59
5.4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ C (SITE C)	60
5.5 แผนที่แสดงสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ	62
5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์บริเวณที่ตั้งโครงการ	63
5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่นบริเวณที่ตั้งโครงการ	63
5.8 ผลกระทบจากมลภาวะทางเสียงและฝุ่นควันโดยรอบบริเวณพื้นที่ตั้งโครงการ	64
5.9 แสดงการวิเคราะห์มุมมองของที่ตั้งโครงการโดยรอบ	65
5.10 ด้านหน้าโครงการติดลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง	65
6.1 แบบแสดง Bubble Diagram	67
6.2 แบบแสดงการจัดวางฟังก์ชัน	67
6.3 แบบแสดง Zoning	68
6.4 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1 (1)	69
6.5 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1 (2)	69
6.6 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2	70
6.7 โมเดลการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2	70

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
6.8 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3 (1)	71
6.9 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3 (2)	71
6.10 แบบแสดงผังบริเวณ	72
6.11 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 1	73
6.12 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 2	73
6.13 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 3	74
6.14 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 4	74
6.15 แบบแสดงรูปด้าน	75
6.16 แบบแสดงรูปตัด	76
6.17 แบบแสดงงานระบบไฟฟ้า	77
6.18 แบบแสดงงานระบบเครื่องปรับอากาศ	77
6.19 แบบแสดงงานระบบสุขาภิบาล	77
6.20 แบบแสดงงานระบบรักษาความปลอดภัย	77
6.21 แบบแสดงวัสดุโครงสร้างอาคาร	78
6.22 ทักษะนียภาพภายนอก มุมมองมาจากทางด้านแม่น้ำ	79
6.23 ทักษะนียภาพภายนอก มุมมองทางเข้าโครงการ	79
6.24 ทักษะนียภาพภายนอก มุมมอง Bird Eye View	80
6.25 ทักษะนียภาพภายนอก มุม Sky Walk	80
6.26 ทักษะนียภาพภายนอก มุม บ่อน้ำ	81
6.27 ทักษะนียภาพภายนอก มุม น้ำตก	81
6.28 ทักษะนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องนอน TYPE เรือนแพ	82
6.29 ทักษะนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องน้ำ TYPE เรือนแพ	82
6.30 ทักษะนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องนอน TYPE เรือนสะแกกรัง	83
6.31 ทักษะนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องน้ำ TYPE เรือนสะแกกรัง	83

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า	
6.32	หุ่นจำลองโมเดล	84
6.33	หุ่นจำลองโมเดล ด้านทางเข้าโครงการ	84
6.34	หุ่นจำลองโมเดล บริเวณทางเดินเชื่อมภายในโครงการ	85
6.35	หุ่นจำลองโมเดล บริเวณทางเดินหน้าอาคารส่วนกลาง	85
6.36	หุ่นจำลองโมเดล แบบขยายบ้านพัก เรือนแพ	86
6.37	หุ่นจำลองโมเดล แบบขยายบ้านพัก เรือนสะแกกรัง	86
6.38	เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 1	87
6.39	เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 2	87
6.40	เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 3	87

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพ 1.1 ชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรังในอดีต

ที่มา : https://www.matichon.co.th/prachachuen/news_1123006

แม่น้ำสะแกกรังเป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดอุทัยธานี ที่มีความยาว 225 กิโลเมตร แม่น้ำสะแกกรังได้ชื่อนี้มาจาก บริเวณสองฝั่งของกลุ่มแม่น้ำมีต้นสะแกขึ้นตามบริเวณสองฝั่ง จึงได้ชื่อว่า แม่น้ำสะแกกรัง และยังเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่มีการใช้การสัญจรทางน้ำเป็นหลัก โดยเฉพาะสมัยก่อนเป็นเส้นทางการขนส่งสินค้าที่สำคัญของแทบภาคกลางขึ้นสู่ภาคเหนือ และยังเป็นแม่น้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิตชาวอุทัยมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยเฉพาะชาวแพที่อาศัยอยู่บนลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ที่ยังคงดำรงชีวิตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยชุมชนชาวแพได้มีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย เช่น การเลี้ยงกระชังปลา การทำปลาแดดเดียว หรือการหาผัก หาปลาเพื่อนำขึ้นไปขายยังตลาด โดยตัวที่พักเรือนแพ เป็นสถาปัตยกรรมไทย ที่ลอยตัวอยู่บนสายน้ำที่มีลูกบวบเป็นตัวรองรับตัวอาคาร โดยตัวอาคารมีการออกแบบโดยใช้ ฝาเรือนเป็นไม้ พื้นไม้ ประตูหน้าต่างล้วนเป็นไม้ หลังคาในช่วงสมัยโบราณนิยมใช้เป็นหลังคาทรงจั่ว ส่วนลูกบวบในสมัยก่อนใช้เป็นไม้ไผ่สีสุก ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ที่ยังคงมีการประกอบเรือนแพโดยใช้ไม้เป็นสิ่งสำคัญ แต่ยังมีวัสดุที่ดีกว่าเข้ามาทดแทน เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยนั้นๆ และยังคงเป็นรูปแบบทรงเรือนแพแบบเดิม

ในปัจจุบันชุมชนชาวแพมีการอยู่อาศัยลดลงจากแต่ก่อน เป็นปัญหาเนื่องมาจากขาดการอนุรักษ์และสืบทอดวิถีชีวิตจากรุ่นสู่รุ่นหลานในปัจจุบัน และอีกปัญหาคือการใช้วัสดุที่มาสร้างบ้านเรือนแพได้รับผลกระทบจากแม่น้ำทุกปี ทำให้เกิดไม้บวม หรือลูกบวบชำรุด เพราะลูกบวบทำหน้าที่เป็นท่อน้ำให้แพลอยน้ำได้ ต้องมีการซ่อมแซมทุกๆ ปี เพื่อให้แพลอยน้ำได้ไม่จมน้ำ วัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างบ้านเรือนแพส่วนใหญ่มักจะเป็นไม้ไผ่ ไม้ไผ่ที่นิยมใช้มักจะเป็นไม้ไผ่สีสุก เพราะมีเนื้อแน่น ลำข้อใหญ่และน้ำไม่ทะลุข้อ ทำให้ใช้งานได้นาน และอีกปัญหาคือผลกระทบจากปัญหาแม่น้ำสะแกกรังมีการลดลงของแม่น้ำ เป็นปัญหาของช่วงหน้าแล้ง ทำให้เรือนแพบางส่วนเกยตื้น พอถึงช่วงหน้าฝนน้ำในแม่น้ำสะแกกรังก็มีระดับน้ำที่สูงขึ้น ดังนั้นในปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ต้องการรักษาชุมชนชาวแพไว้ และอีกยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองอุทัยธานี

จึงเกิดแนวความคิดพัฒนารักษาชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรังได้ ต้องมีการหารายได้ให้กับชุมชนชาวแพ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยแต่เป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูต่อเติม วิถีชีวิตชุมชนชาวแพให้มีชีวิตชีวาและให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่ต้องการทราบเรื่องราวความเป็นมาของชุมชนชาวแพ โดยการสร้างรีสอร์ทเป็นที่พักให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับบรรยากาศของลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง มีกิจกรรมล่องเรือดูแพ หรือแม้กระทั่งนิทรรศการการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนชาวแพ อีกทั้งส่งเสริมอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลา เพื่อเป็นการหารายได้ให้กับชุมชนชาวแพ เป็นอีกปัจจัยที่จะช่วยสานต่อให้ชุมชนชาวแพคงอยู่สืบตลอดไป (<https://web.codi.or.th/20200714-17216/>, 2566)

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวพื้นที่ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
- 1.2.2 เพื่อเสริมด้านเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้กับชุมชน
- 1.2.3 เพื่ออนุรักษ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
- 1.2.4 เพื่อออกแบบงานสถาปัตยกรรมโครงการรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.3.1 เพื่อศึกษาการเรียนรู้การดำรงวิถีชีวิตของชุมชนชาวแพ
- 1.3.2 เพื่อศึกษากระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการออกแบบรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรังเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- 1.3.3 เพื่อที่จะได้ศึกษาภูมิปัญญาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการก่อสร้างเรือนแพ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

- 1.4.1 ศึกษาประวัติความเป็นมาวิถีชีวิต การตั้งถิ่นฐานของชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
- 1.4.2 ศึกษากระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรม รีสอร์ทที่รองรับนักท่องเที่ยว
- 1.4.3 ศึกษาภูมิปัญญาการก่อสร้างเรือนแพ เพื่อประยุกต์เทคโนโลยีการก่อสร้างมาใช้กับงานออกแบบสถาปัตยกรรมให้เหมาะสม

1.5 ขั้นตอนและการดำเนินงาน

- 1.5.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง รวมถึงบทความ ข่าวสาร สื่อออนไลน์ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.5.2 ศึกษาข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินและกฎหมายการออกแบบเพื่อออกแบบแผนพัฒนาพื้นที่โครงการ
- 1.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ตั้งและบริบทโดยรอบของโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ รวมถึงการสำรวจพื้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
- 1.5.4 ศึกษาข้อมูลการจัดวางองค์ประกอบขอบเขตของโครงการรวมถึงวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย และความต้องการของโครงการ
- 1.5.5 สรุปรายละเอียดการใช้พื้นที่และนำเสนอการพัฒนาผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 พื้นที่เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้ต่อยอดที่อยู่อาศัยของชุมชนแพให้ดีขึ้น และมีจำนวนนักท่องเที่ยวให้ความสนใจและสนับสนุนการท่องเที่ยววิถีชีวิตในชุมชนชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรังมากขึ้น

1.6.2 ชุมชนชาวแพได้มีรายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิตในประจำวัน และเศรษฐกิจในชุมชนเกิดการหมุนเวียน

1.6.3 สถาปัตยกรรมชุมชนชาวแพได้รับการอนุรักษ์และส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดอุทัยธานี

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ชุมชนชาวแพ หมายถึง ชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนชาวแพในกลุ่มแม่น้ำ

1.7.2 วิถีชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิต การใช้ชีวิตของผู้คนในชุมชนนั้นๆ โดยสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีที่ปฏิบัติร่วมกันมา แนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย รวมถึงปัจจัยสี่ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหารการกิน เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค นอกจากนี้วิถีชีวิตยังหมายถึงความรู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา การประเพณี ปฏิบัติ การศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (หนังสือวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา, 2566)

1.7.3 กลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง หมายถึง เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่มีต้นกำเนิดอยู่ที่เทือกเขาโมโกจู ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ผังจังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านจังหวัดนครสวรรค์ลงมายังจังหวัดอุทัยธานี ผ่านอำเภอสว่างอารมณ์ อำเภอทัพทัน และอำเภอเมืองอุทัยธานี ก่อนที่จะไหลไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยา ที่อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท (<https://www.seub.or.th/bloging/knowledge /2023-199/>, 2566)

1.7.4 ภูมิปัญญา หมายถึง องค์ความรู้ความสามารถและทักษะซึ่งเกิดจากการสังสรรค์ประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกรสรร ปรงแต่ง พัฒนา ถ่ายทอดสืบต่อกันมาเพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย ภูมิปัญญาของไทยมีความเด่นชัดในหลายด้านทั้งด้านเกษตรกรรม ศิลปกรรม วรรณกรรมและภาษา (หนังสือวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา, 2566)

บทที่ 2

วรรณกรรมและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและคำจำกัดความของโครงการ

2.1.1 แม่น้ำสะแกกรัง คือ เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดอุทัยธานี ต้นน้ำเกิดจากเขาปลายห้วยขาแข้งในเขตอำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ไหลลงทางทิศเหนือแล้ววกไปทางทิศตะวันออก เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ กับอำเภอปางศิลาทอง และอำเภอขาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ไหลลงทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ กลับเข้าเขตอำเภอแม่วงก์และเข้าเขตอำเภอลาดยาว เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ กับอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เข้าเขตอำเภอสว่างอารมณ์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอสว่างอารมณ์กับอำเภอทัพทัน เข้าเขตอำเภอทัพทัน แล้วเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ กับอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี เข้าเขตอำเภอเมืองอุทัยธานี ไปลงแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านหนองปลามัน ตำบลท่าซุง มีความยาวประมาณ 225 กิโลเมตร แม่น้ำสะแกกรังมีหลายชื่อตามท้องถิ่นที่แม่น้ำไหลผ่าน ได้แก่

2.1.1.1 ห้วยผาแดง และ ห้วยเตือ คือ ช่วงที่ไหลจากต้นน้ำขึ้นไปทางทิศเหนือก่อนวกไปทางทิศตะวันออก

2.1.1.2 ห้วยแม่วงก์ แม่น้ำแม่วงก์ และ น้ำแม่วงก์ คือช่วงที่ไหลเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดกำแพงเพชรกับจังหวัดนครสวรรค์ ไปจนถึงช่วงที่ไหลผ่านเขตอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

2.1.1.3 น้ำวังม้า ห้วยวังม้า และ แม่น้ำวังม้า คือช่วงที่ไหลผ่านเขตอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

2.1.1.4 แควตากแดด แม่น้ำตากแดด หรือ แม่น้ำแควตากแดด คือช่วงไหลผ่านเขตอำเภอสว่างอารมณ์ อำเภอทัพทัน และอำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ไปจนถึงปากคลองหนองอีเต็ง

2.1.1.5 แม่น้ำสะแกกรัง คือช่วงตั้งแต่ปากคลองหนองอีเต็ง (ที่บ้านหนองอีเต็ง ตำบลเนินแจง และบ้านจักษา ตำบลสะแกกรัง) ไปจนถึงแม่น้ำเจ้าพระยา ([https://th.wikipedia.org/wiki, 2566](https://th.wikipedia.org/wiki/2566))

2.1.2 วัฒนธรรม คือ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายของ “วัฒนธรรม” ว่าวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณีพิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์สั่งสม ปลูกฝังสืบทอด เรียนรู้ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุอย่างสันติสุขและยั่งยืนวัฒนธรรม จึงหมายถึงทุกสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และยังหมายรวมถึงแบบแผนพฤติกรรมทั้งหมดของสังคมที่สืบทอดมานับตั้งแต่อดีต ผ่านการเรียนรู้คิดค้น ดัดแปลง เพื่อสนองความต้องการและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ โดยมีวิวัฒนาการสืบทอดต่อกันมาอย่างมีแบบแผนเพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงในสังคม (http://www.culture.go.th/culture_th/article_attach/publication.pdf, 2566)

2.1.3 วิถีชีวิต คือ แนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย รวมถึงปัจจัยสี่ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหารการกินเครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค นอกจากนี้วิถีชีวิตยังหมายถึงความรู้เรื่องสังคมวัฒนธรรม ภูมิปัญญา การประพฤติปฏิบัติการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภูมิปัญญา หมายถึง องค์ความรู้ความสามารถและทักษะซึ่งเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้เลือกสรร ปรับแต่ง พัฒนา ถ่ายทอดสืบทอดกันมาเพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัยภูมิปัญญาของไทยมีความเด่นชัดในหลายด้านทั้งด้านเกษตรกรรมศิลปกรรม วรรณกรรมและภาษาขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง การประพฤติปฏิบัติและการกระทำกิจกรรมที่สืบทอดต่อกันมาในวิถีชีวิตและสังคมของชุมชนนั้นๆ ได้แก่ ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา ประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล ประเพณีเกี่ยวกับวงจรกิจชีวิต และประเพณีเกี่ยวกับการทำมาหากิน (http://www.culture.go.th/culture_th/article_attach/publication.pdf, 2566)

รีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง หมายถึง สถานที่พักอาศัยแบบชั่วคราวที่นำเทคโนโลยีสถาปัตยกรรมการออกแบบเรือนแพในสมัยอดีตมาดัดแปลงประยุกต์ใช้กับสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ โดยใช้วิถีชีวิตของชุมชนลุ่มแม่น้ำสะแกกรังเป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราวของกระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรม และการเกิดพื้นที่ใช้สอยในโครงการ รวมถึงการสร้างภูมิทัศน์บริบทให้เหมาะสมกับพื้นที่

2.2 ทฤษฎี เกณฑ์และแนวความคิดที่มีผลกับโครงการ

2.2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงแรม รีสอร์ท

ต้องมีลักษณะข้อ 3 กฎกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนด ประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2553 คือ ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของผู้เข้าพัก มีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย เส้นทางเข้าออกโรงแรมที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจร มีการแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน ในกรณีที่มีการใช้พื้นที่ประกอบธุรกิจโรงแรมในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่น โดยไม่ให้การประกอบกิจการอื่นส่งผลกระทบต่อประกอบธุรกิจโรงแรม และไม่ตั้งอยู่ในบริเวณหรือใกล้เคียงกับโบราณสถาน ศาสนสถานหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา จะทำให้ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น (คู่มือกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการ SME ในสาขาธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ห้องชุด และโฮมสเตย์, 2566)

2.2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกโรงแรม

ต้องจัดให้มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนด ประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2553 สำหรับผู้พักอย่างน้อย ได้แก่ สถานที่ลงทะเบียนผู้พัก โทรศัพท์หรือระบบการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกโรงแรม การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง ระบบรักษาความปลอดภัยอย่างทั่วถึงตลอด 24 ชั่วโมง จัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมในส่วนที่เป็นบริการสาธารณะแยกระหว่างชายหญิง และต้องรักษาความนอกจากนี้ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของห้องพักต้องไม่ให้มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายหรือมุ่งหมายให้เหมือนหรือคล้ายกับศาสนสถานหรือสถานที่อันเป็นที่เคารพทางศาสนา ต้องมีเลขประจำห้องพักกำกับไว้ทุกห้องเป็นตัวเลขอารบิกแสดงไว้บริเวณด้านหน้าห้องพัก ประตูห้องพักต้องมีช่องหรือวิธีการอื่นที่สามารถมองจากภายในสู่ภายนอกห้องพักได้และมีกลอนหรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถล็อกจากภายในห้องพักทุกห้องและสถานที่จอดรถของโรงแรมที่อยู่ติดกับห้องพักต้องไม่มีลักษณะมิดชิดและต้องสามารถมองเห็นสะอาดอย่างสม่ำเสมอ รถที่จอดได้ตลอดเวลา (คู่มือกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการ SME ในสาขาธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ห้องชุด และโฮมสเตย์, 2566)

2.2.3 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์

2.2.3.1 แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญสูงที่สุด เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น ดอยอินทนนท์ ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพของเทือกเขาหิมาลัย หรือแหล่ง

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทพนมรุ้ง ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรือง ของอาณาจักร
ขอม ตลอดจนการท่องเที่ยวชนบท เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจน
โบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์เช่น วัฒนธรรมบ้านเชียง เป็นต้น

2.2.3.2 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่
เหมาะสม เช่น สนามบิน ระบบคมนาคม ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทาง
อากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมาย
ปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

2.2.3.3 ที่พักแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับ (Accommodation) ได้แก่
โรงแรม รีสอร์ท Bed & Breakfast เกสต์เฮาส์โฮมสเตย์ที่พักรวม ประเภทต่างๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวก
(Facilities) ในระดับต่างๆ กัน ซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกัน

2.2.3.4 นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจการ
ท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

ก. ลักษณะของนักท่องเที่ยว จำแนกออกเป็นตามลักษณะของเพศ อายุอาชีพ
ระดับการศึกษา รายได้ เชื้อชาติหรือสัญชาติ

ข. การกระจายของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเป็นนักท่องเที่ยว
จากต่างประเทศใดบ้าง มีจำนวนมากน้อยเพียงใด

ค. กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ง. ฤดูกาลท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในฤดูใดมาก ฤดูใดน้อย

จ. ทักษะคตินักท่องเที่ยว มีทัศนคติต่อประเทศที่ตนไปเที่ยวมาอย่างไร

(<https://erp.mju.ac.th/openFile.aspx?id=MjUwNjc1&method=inline>, 2566)

2.2.4 ที่พักเพื่อการท่องเที่ยว

2.2.4.1 สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป และที่จอดรถ

มาตรฐาน Resort											
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เหตุผลการไม่ผ่าน	
หมวดที่ 1. สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป และที่จอดรถ (40) (x3) = 120 (=6.17%)											
1. สถานที่ตั้งและการเดินทาง	1.1 สถานที่ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับประเภทของที่พักพอลมควร (5)	1.1	√	√	-	-	-	-	-	-	-
	1.2 สถานที่ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับประเภทของที่พักอย่างมาก (5)	1.2	-	-	√	√	√	√	√	√	√
	2.1 การเดินทางปลอดภัย และค่อนข้างสะดวก (4)	2.1	√	√	-	-	-	-	-	-	-
	2.2 การเดินทางปลอดภัย และสะดวก (4)	2.2	-	-	√	√	√	√	√	√	√
2. ป้ายชื่อ หรือสัญลักษณ์	1. มีป้ายชื่อ หรือสัญลักษณ์ของที่พักแสดงอย่างชัดเจน ไม่ซ้ำชุด พร้อมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน ทั้งนี้ ป้ายชื่อติดต้องเป็นภาษาไทยเห็นได้ชัดอยู่ด้านหน้าหรือด้านบนภายนอกโรงแรม (4)	3	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	3. สภาพแวดล้อมและสิ่งก่อสร้างทั่วไป	4.1	-	-	√	-	-	-	-	-	-
4. ที่จอดรถและบริการรับ-ส่ง (ยกเว้นรีสอร์ทที่ตั้งในพื้นที่ที่มีข้อจำกัด)	1.1 มีที่จอดรถ หรือรถส่งบริเวณด้านหน้าที่พักพอลมควร สะอาด พร้อมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน (5)	4.2	-	-	-	√	√	√	√	√	√
	1.2 มีที่จอดรถ หรือรถส่งบริเวณด้านหน้า และโดยรอบที่พักอย่างดี สะอาด พร้อมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืนที่ออกแบบอย่างสวยงาม (5)	4.2	-	-	-	√	√	√	√	√	√
	2. สิ่งก่อสร้างทั่วไปอยู่ในสภาพดี สะอาด ปลอดภัย พร้อมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน (5)	5	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	1.1 มีที่จอดรถรับ-ส่งผู้เข้าพักที่สะดวก ปลอดภัย ภายใต้สิ่งปกคลุม (2)	6.1	-	√	√	-	-	-	-	-	-
	1.2 มีที่จอดรถรับ-ส่งผู้เข้าพัก พร้อมทางลาดที่สะดวก ปลอดภัย ภายใต้สิ่งปกคลุม (2)	6.2	-	-	-	√	√	√	√	√	√
	2. มีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และคนเดินเท้าที่สะดวก ปลอดภัย (3)	7	-	√	√	√	√	√	√	√	√
	3. มีการระบายอากาศที่ดี (กรณีเป็นอาคารจอดรถ) (3)	8	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	4. มีแสงสว่าง และไฟส่องสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน (3)	9	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	5.1 มีที่จอดรถจำนวนไม่น้อยกว่า 20% ของจำนวนห้องพัก (4)	10.1	-	-	√	-	-	-	-	-	-
	5.2 มีที่จอดรถจำนวนไม่น้อยกว่า 30% ของจำนวนห้องพัก (4)	10.2	-	-	-	√	-	-	-	-	-
5.3 มีที่จอดรถจำนวนไม่น้อยกว่า 40% ของจำนวนห้องพัก (4)	10.3	-	-	-	-	√	-	-	-	-	
6. มีบริการรับ-ส่งผู้เข้าพัก (1)	11	-	-	-	-	√	-	-	-	-	
7. มีบริการ Valet Parking (1)	12	-	-	-	-	√	-	-	-	-	

ภาพ 2.1 มาตรฐาน รีสอร์ท สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป และที่จอดรถ
ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

2.2.4.2 โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร

มาตรฐาน Resort											
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เหตุผลการไม่ผ่าน	
หมวดที่ 2. โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร (85) (x3) = 255 (=13.10%)											
1. โถงต้อนรับ	1.1 พื้นผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี สะอาด และมีการตกแต่งพอลมควร (5)	13.1	√	√	-	-	-	-	-	-	-
	1.2 พื้นผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี สะอาด มีการตกแต่งอย่างดี เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก รวมถึงการออกแบบแสง (5)	13.2	-	-	√	√	√	√	√	√	√
	2. มีการระบายอากาศที่ดี (3)	14	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	3. แยกบริเวณสูบบุหรี่ โดยต้องมีป้ายห้ามสูบบุหรี่แสดงไว้อย่างชัดเจน (2)	15	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	4.1 มีพื้นที่นั่งพักคอย หรือบริการนอกประจักษ์พอลมควรที่อยู่ในสภาพดี (4)	16.1	√	√	-	-	-	-	-	-	-
	4.2 มีพื้นที่นั่งพักคอย หรือบริการนอกประจักษ์อย่างน้อย 4 ที่นั่ง ที่อยู่ในสภาพดี เหมาะสมกับ ประเภท และระดับของที่พัก (4)	16.2	-	-	√	√	√	√	√	√	√
	5.1 มี Safety Box (รวมที่จัดไว้ในห้องพัก) ไม่น้อยกว่า 20% ของจำนวนห้องพัก (1)	17.1	-	√	-	-	-	-	-	-	-
	5.2 มี Safety Box (รวมที่จัดไว้ในห้องพัก) ไม่น้อยกว่า 50% ของจำนวนห้องพัก (1)	17.2	-	-	√	√	-	-	-	-	-
	5.3 มี Safety Box (รวมที่จัดไว้ในห้องพัก) ไม่น้อยกว่า 70% ของจำนวนห้องพัก (1)	17.3	-	-	-	√	-	-	-	-	-
	6. มีโทรศัพท์ที่สามารถโทรรับภายใน และต่างประเทศ (1)	18	-	√	√	√	√	√	√	√	√
	7. มีระบบอินเตอร์เน็ตไร้สาย (1)	19	-	-	-	√	√	√	√	√	√
	8. มีระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย (1)	20	-	-	√	√	√	√	√	√	√
	9. มีหนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ และบริการให้ข้อมูลที่น่าสนใจ และข้อมูลบริเวณรอบที่พัก (2)	21	-	-	√	√	√	√	√	√	√
	10. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าพัก (สามารถอยู่ในส่วนบริการอื่นก็ได้) (1)	22	√	√	√	√	√	√	√	√	√
2. ห้องน้ำสาธารณะ	1. อยู่ในบริเวณ และระยะที่ใช้ได้สะดวก ปลอดภัย สะอาด และไม่รบกวนพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ (3)	23	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	2. แยกห้องน้ำชาย-หญิง (2)	24	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	3. มีการระบายอากาศที่ดี (3)	25	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	4. มีแสงสว่าง และไฟส่องสว่างเพียงพอ (3)	26	√	√	√	√	√	√	√	√	√

ภาพ 2.2 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร
ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort														
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			เหตุผลกรณีพบข้อ			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เกณฑ์				
2. ห้องน้ำสาธารณะ (ต่อ)	5. มีการตกแต่งอย่างดี เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (1)	27	-	-	-	√	√	0	0.5	1	2	3		
	6. พื้นอยู่ในสภาพดี สะอาด ไม้สีน และระบายน้ำได้ดี (2)	28	√	√	√	√	√							
	7. ผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี และสะอาด (2)	29	√	√	√	√	√							
	8. ประตู และอุปกรณ์อยู่ในสภาพดี และสะอาด (1)	30	√	√	√	√	√							
	9. ขนาดของห้องสุขา กว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.20 ตารางเมตร (2)	31	√	√	√	√	√							
	10. ความสูงของเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร (2)	32	√	√	√	√	√							
	11. มีโถล้างแบบนั่งราบที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 2 ชุด (2)	33	√	√	√	√	√							
	12. มีโถปัสสาวะชายที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 2 ชุด (เฉพาะห้องน้ำชาย) (1)	34	√	√	√	√	√							
	13. มีอ่างล้างมือ พร้อมกระจกเงาที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 1 ชุด (1)	35	√	√	√	√	√							
	14. มีสบู่ในภาชนะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ (0.5)	36	√	√	√	√	√							
	15. มีเครื่องเป่ามือ ผ้าเช็ดมือ หรือกระดาษเช็ดมือในภาชนะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ (1)	37	-	-	-	-	√							
	16. มีกระดาษชำระในภาชนะที่สะอาดในห้องส้วมทุกห้อง (1)	38	√	√	√	√	√							
	17. มี Sanitary Bag ในห้องน้ำหญิง (0.5)	39	√	√	√	√	√							
	18. มีถังขยะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ และในห้องส้วมทุกห้อง (1)	40	√	√	√	√	√							
	19. มีห้องน้ำซึ่งมีองค์ประกอบ และอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับคนพิการอย่างน้อย 1 ห้อง (ยกเว้น Resort ที่สร้างก่อน 1 ก.ย. 48) (2)	41	√	√	√	√	√							
	3. ลิฟท์ (กรณีอาคารสูงมากกว่า 4 ชั้น)	1. อยู่ในบริเวณ และระยะที่ใช้ได้สะดวก โถงลิฟท์มีพื้นที่เพียงพอแก่การใช้งาน (3)	42	√	√	√	√	√						
		2. ลิฟท์มีจำนวน และขนาดเพียงพอแก่การใช้งาน (3)	43	√	√	√	√	√						
		3. เป็นลิฟท์ที่มีคุณภาพ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ต้องมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย สะอาด และได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้อง สม่่าเสมอ โดยผู้ชำนาญการ (4)	44	√	√	√	√	√						
		[29] 4. โถงลิฟท์มีสัญลักษณ์ระบุชั้นทุกชั้น เห็นได้ชัดเจนมีในเวลากลางวัน (1)	45	√	√	√	√	√						

ภาพ 2.3 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร (1) ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort														
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			เหตุผลกรณีพบข้อ			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เกณฑ์				
2. ห้องน้ำสาธารณะ (ต่อ)	5. มีการตกแต่งอย่างดี เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (1)	27	-	-	-	√	√	0	0.5	1	2	3		
	6. พื้นอยู่ในสภาพดี สะอาด ไม้สีน และระบายน้ำได้ดี (2)	28	√	√	√	√	√							
	7. ผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี และสะอาด (2)	29	√	√	√	√	√							
	8. ประตู และอุปกรณ์อยู่ในสภาพดี และสะอาด (1)	30	√	√	√	√	√							
	9. ขนาดของห้องสุขา กว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.20 ตารางเมตร (2)	31	√	√	√	√	√							
	10. ความสูงของเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร (2)	32	√	√	√	√	√							
	11. มีโถล้างแบบนั่งราบที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 2 ชุด (2)	33	√	√	√	√	√							
	12. มีโถปัสสาวะชายที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 2 ชุด (เฉพาะห้องน้ำชาย) (1)	34	√	√	√	√	√							
	13. มีอ่างล้างมือ พร้อมกระจกเงาที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาดอย่างน้อย 1 ชุด (1)	35	√	√	√	√	√							
	14. มีสบู่ในภาชนะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ (0.5)	36	√	√	√	√	√							
	15. มีเครื่องเป่ามือ ผ้าเช็ดมือ หรือกระดาษเช็ดมือในภาชนะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ (1)	37	-	-	-	-	√							
	16. มีกระดาษชำระในภาชนะที่สะอาดในห้องส้วมทุกห้อง (1)	38	√	√	√	√	√							
	17. มี Sanitary Bag ในห้องน้ำหญิง (0.5)	39	√	√	√	√	√							
	18. มีถังขยะที่สะอาดบริเวณอ่างล้างมือ และในห้องส้วมทุกห้อง (1)	40	√	√	√	√	√							
	19. มีห้องน้ำซึ่งมีองค์ประกอบ และอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับคนพิการอย่างน้อย 1 ห้อง (ยกเว้น Resort ที่สร้างก่อน 1 ก.ย. 48) (2)	41	√	√	√	√	√							
	3. ลิฟท์ (กรณีอาคารสูงมากกว่า 4 ชั้น)	1. อยู่ในบริเวณ และระยะที่ใช้ได้สะดวก โถงลิฟท์มีพื้นที่เพียงพอแก่การใช้งาน (3)	42	√	√	√	√	√						
		2. ลิฟท์มีจำนวน และขนาดเพียงพอแก่การใช้งาน (3)	43	√	√	√	√	√						
		3. เป็นลิฟท์ที่มีคุณภาพ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ต้องมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย สะอาด และได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้อง สม่่าเสมอ โดยผู้ชำนาญการ (4)	44	√	√	√	√	√						
		[29] 4. โถงลิฟท์มีสัญลักษณ์ระบุชั้นทุกชั้น เห็นได้ชัดเจนมีในเวลากลางวัน (1)	45	√	√	√	√	√						

ภาพ 2.4 มาตรฐาน รีสอร์ท โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร (2) ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

2.2.4.3 ห้องพักแบบ Standard (รวมทั้งทางเดิน ระเบียง ห้องน้ำ)

มาตรฐาน Resort											
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เหตุผลการสังเกตข้อ	
3. ลิฟท์ (ต่อ)	5. โถงลิฟท์ และภายในลิฟท์มีการระบายอากาศที่ดี (2)	46	√	√	√	√	√				
	6. โถงลิฟท์ และภายในลิฟท์มีแสงสว่าง และไฟส่องสว่างเพียงพอ (2)	47	√	√	√	√	√				
	7. โถงลิฟท์ และภายในลิฟท์มีการตกแต่งอย่างดี เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (1)	48	-	-	-	√	√				
	8. โถงลิฟท์ และภายในลิฟท์มีข้อกำหนดเรื่องความปลอดภัย และคำแนะนำการใช้ลิฟท์แสดงไว้อย่างชัดเจน (2)	49	√	√	√	√	√				
	9. มีแผนกต้อนรับสำหรับคนพิการ ทั้งด้านหน้าลิฟท์ ภายในลิฟท์ ปุ่มกดให้สูงจากพื้นระหว่าง 0.90- 1.20 ม. มีอักษรเบรลล์กำกับไว้ (บังคับใช้กับโรงแรมที่สร้างหลัง 1 ก.ย. 48 ซึ่งมีจำนวนห้องมากกว่า 100 ห้อง) (3)	50	√	√	√	√	√				
	10. ภายในลิฟท์มี Emergency Call หรือ Bell ที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี (2)	51	√	√	√	√	√				
	11. ภายในลิฟท์มีราวจับที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด (1)	52	√	√	√	√	√				
	12. มีระบบควบคุมการทำงานของลิฟท์ในกรณีฉุกเฉินเมื่อไฟฟ้าดับขณะใช้ลิฟท์ที่ใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ (3)	53	√	√	√	√	√				
	13. แยกลิฟท์ผู้เข้าพัก พนักงาน และขนส่งการออกจากกัน (2)	54	-	-	-	√	√				
	4. ทางสัญจรภายในอาคาร (กรณีเป็นอาคาร)	1. แยกทางสัญจรหลักของพนักงานออกจากทางสัญจรของผู้เข้าพัก (2)	55	-	-	√	√				
		2. แยกทางสัญจรเฉพาะสำหรับบริการขนส่งสัมภาระของผู้เข้าพัก (2)	56	-	-	√	√				
	หมวดที่ 3. ห้องพักแบบ Standard (รวมทั้งทางเดิน ระเบียง และห้องน้ำ) (165) (x4) = 660 (=33.92%)										
	นอกห้องพัก (ทุกชั้น)	1.1 พื้น พื้น เตา และวาวระเบียงอยู่ในสภาพดี สะอาด ปลอดภัย และมีการตกแต่งพอสมควร (2)	57.1	√	√	√	-	-			
1.2 พื้น พื้น เตา และวาวระเบียงอยู่ในสภาพดี สะอาด ปลอดภัย มีการตกแต่งอย่างดี รวมถึงการออกแบบแสง (2)		57.2	-	-	-	√	√				
2. ความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร (2)		58	√	√	√	√	√				
3. ความสูงของเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร (2)		59	√	√	√	√	√				
4. มีการระบายอากาศที่ดี (กรณีที่เป็น Double Loading Corridor) (2)		60	√	√	√	√	√				

ภาพ 2.5 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard

ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort											
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	เกณฑ์	เหตุผลการสังเกตข้อ	
1. ทางเดิน หรือระเบียง นอกห้องพัก (ทุกชั้น) -ต่อ-	5. มีแสงสว่าง และมีไฟส่องสว่างเพียงพอ (2)	61	√	√	√	√	√				
	6. มีแผนผังทางหนีไฟ หรือป้ายทางหนีไฟ และทางออกฉุกเฉินเรืองแสงที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี แสดงไว้ชัดเจน (ยกเว้นกรณีเป็นบ้านพัก) (2)	62	√	√	√	√	√				
	7. มีไฟส่องสว่างฉุกเฉินที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี (1)	63	√	√	√	√	√				
	8.1 กรณีเป็นอาคารสูงไม่เกิน 23 ม. ต้องมีเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ ทั้งต้องมีจำนวนเพียงพอและมีประสิทธิภาพพร้อมใช้งาน ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม (3)	64.1	√	√	√	√	√				
	8.2. กรณีเป็นอาคารสูงเกิน 23 ม. ต้องมีเครื่องดับเพลิงแบบมือถือและสายฉีดน้ำดับเพลิง ทั้งต้องมีจำนวนเพียงพอและมีประสิทธิภาพพร้อมใช้งาน ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม (3)	64.2	√	√	√	√	√				
	9. มี Sprinkle ที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงพอ และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม (กรณีที่เป็น Double Loading Corridor ในอาคารที่สร้างหลัง พ.ศ. 2535 และสูงมากกว่า 23.00 เมตร) (3)	65	√	√	√	√	√				
	10. มี Smoke Detector หรือ Heat Detector ที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงพอ และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม (กรณีที่เป็น Double Loading Corridor ในอาคารที่สูงมากกว่า 2 ชั้น) (2)	66	√	√	√	√	√				
	11. หมายเลขห้องไม่ซ้ำกัน เห็นได้ชัดเจนแม้ในเวลากลางคืน (2)	67	√	√	√	√	√				
	1.1 ไม่ต่ำกว่า 9 ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำ) (5)	68.1	√	-	-	-	-				
	[5] 2. ขนาดของห้องพัก	1.2 ไม่ต่ำกว่า 18 ตารางเมตร (รวมห้องน้ำ) (5)	68.2	-	√	-	-	-			
		1.3 ไม่ต่ำกว่า 22 ตารางเมตร (รวมห้องน้ำ) (5)	68.3	-	-	√	-	-			
1.4 ไม่ต่ำกว่า 29 ตารางเมตร (รวมห้องน้ำ) (5)		68.4	-	-	-	√	-				
1.5 ไม่ต่ำกว่า 36 ตารางเมตร (รวมห้องน้ำ) (5)		68.5	-	-	-	-	√				
3. ความสูงของห้องพัก		1.1 ไม่ต่ำกว่า 2.60 เมตร (4)	69.1	√	√	√	-	-			
	[4] 1.2 ไม่ต่ำกว่า 2.70 เมตร (4)	69.2	-	-	-	√	√				

ภาพ 2.6 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (1)

ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort												
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			เหตุผลกรณีไม่พร้อม	
			1	2	3	4	5	คะแนนประเมิน	ยกเว้น	งดตรวจ		
8. ห้องน้ำในห้องพัก [43.5]	1. ประตู หรือทางเข้า และอุปกรณ์อยู่ในสภาพดี และสะอาด (0.5)	127	√	√	√	√	√					
	2. มีการระบายอากาศที่ดี มีประสิทธิภาพ สะอาด และไม่มีเสียงรบกวน (3)	128	√	√	√	√	√					
	3. มีแสงสว่าง และไฟส่องสว่างเพียงพอ (3)	129	√	√	√	√	√					
	4. มีการตกแต่งอย่างเหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (1)	130	-	-	-	√	√					
	5. พื้นอยู่ในสภาพดี สะอาด ไม่ลื่น และระบายน้ำได้ดี (4)	131	√	√	√	√	√					
	6. ผนังอยู่ในสภาพดี และสะอาด (3)	132	√	√	√	√	√					
	7. เพดานอยู่ในสภาพดี และสะอาด (3)	133	√	√	√	√	√					
	8. ห้องสุขา ขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.20 ตารางเมตร และห้องน้ำเมื่อรวมพื้นที่ใช้งานทุกส่วนในห้องน้ำแล้ว ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 2.50 ตารางเมตร (2)	134	√	√	√	√	√					
	9. ความสูงของเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร (2)	135	√	√	√	√	√					
	10.1 มีฝักบัวอาบน้ำ และอุปกรณ์ที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด (3)	136.1	√	√	-	-	-					
	10.2 มีฝักบัวอาบน้ำหรืออ่างอาบน้ำ และอุปกรณ์ พร้อมม่าน หรือหมวกกันน็อกที่อยู่ในสภาพดี สะอาด มีรูปแบบที่เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (3)	136.2	-	-	√	√	-					
	10.3 มีฝักบัวอาบน้ำ หรืออ่างอาบน้ำ พร้อมอุปกรณ์ที่อยู่ในสภาพดี สะอาด มีรูปแบบที่เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก และไม่น้อยกว่า 50% ของจำนวนห้องพัก ต้องมีทั้งฝักบัวอาบน้ำและอ่างอาบน้ำ ซึ่งมีม่าน หรือหมวกกันน็อกแยกจากกัน (3)	136.3	-	-	-	-	√					
	11. มียางกันลื่น ในอ่างอาบน้ำ หรือสิ่งกีดขวางที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด (0.5)	137	-	-	√	√	√					
	12. มีระบบควบคุมอุณหภูมิน้ำที่อยู่ในสภาพดี มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย (2)	138	-	-	√	√	√					
	13.1 มีไทร์ป้ามที่ใช้งานได้ดี หรือสามารถขมอมได้จากที่พัก (0.5)	139.1	-	-	√	-	-					
13.2 มีไทร์ป้ามที่ใช้งานได้ดี (0.5)	139.2	-	-	-	√	√						
14. มีโทรทัศน์พวง (0.5)	140	-	-	-	-	√						
15. มีเครื่องชั่งน้ำหนักที่ใช้งานได้ดี (0.5)	141	-	-	-	-	√						

ภาพ 2.7 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (2)

ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort												
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			เหตุผลกรณีไม่พร้อม	
			1	2	3	4	5	0	0.5	1		2
8. ห้องน้ำในห้องพัก (ต่อ)	16. มีปลั๊กสำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้า (0.5)	142	-	-	-	√	√					
	17. มีพื้นที่แห้งสำหรับแต่งตัว (1)	143	-	-	-	√	√					
	18. มีโต๊ะสวมแบบนั่งราบที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สะอาด และเสียงเบา (2)	144	√	√	√	√	√					
	19.1 มีอ่างล้างมือ หรือกระจกเงาที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาด (1)	145.1	√	√	√	√	-					
	19.2 มีอ่างล้างมือ หรือกระจกเงา และกระจกขยายที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาด (1)	145.2	-	-	-	√	√					
	20. มีราวพาดผ้าเช็ดตัวอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เปียกน้ำ (0.5)	146	-	-	-	√	√					
	21. มีราวพาดผ้าเช็ดเชือก หรือสิ่งกีดขวาง (สามารถอยู่ภายในห้องพักหรือระเบียงก็ได้) (0.5)	147	-	-	-	√	√					
	22. มีผ้าเช็ดตัวผืนใหญ่ ที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด 2 ผืน เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก(1)	148	√	√	√	√	√					
	23. มีผ้าเช็ดหน้า ที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด 2 ผืน เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (0.5)	149	-	-	√	√	√					
	24. มีผ้าเช็ดมือ ที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด 2 ผืน เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก(0.5)	150	-	-	-	√	√					
	25. มีผ้าเช็ดเท้า ที่อยู่ในสภาพดี และสะอาด เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (0.5)	151	-	-	√	√	√					
	26. มีกระดาษเช็ดหน้าชนิดแผ่นในภาชนะที่สะอาด (หรืออยู่ในห้องพัก) (0.5)	152	-	-	-	√	√					
	27. มีกระดาษชำระในภาชนะที่สะอาด ไม่เปียกน้ำ (1)	153	√	√	√	√	√					
	28. มี Sanitary Bag (0.5)	154	√	√	√	√	√					
	29. มีหมวกคลุมอาบน้ำที่สะอาด (0.5)	155	-	-	√	√	√					
	30. มีแก้วน้ำที่สะอาด 2 ใบ (0.5)	156	-	-	√	√	√					
	31. มี Sewing Kit (0.5)	157	-	-	-	√	√					
	32. มีแปรงสีฟันที่สะอาด พร้อมยาสีฟัน 2 ชุด (0.5)	158	-	-	-	√	√					
33. มีสบู่ 2 ก้อน หรือสบู่เหลวในภาชนะที่สะอาด น้ำไม่ขัง (1)	159	√	√	√	√	√						
34. มี Foam Bath ในภาชนะที่สะอาด 1 ชุด (0.5)	160	-	-	-	√	√						
35. มีแชมพูสระผมในภาชนะที่สะอาด 1 ชุด (0.5)	161	-	-	√	√	√						
36. มีถังขยะที่สะอาด (1)	162	√	√	√	√	√						

ภาพ 2.8 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (3)

ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

มาตรฐาน Resort											
เกณฑ์	ตัวชี้วัด	รหัสตัวชี้วัด	ระดับการบริการ (ดาว)					การตรวจประเมิน			เหตุผลกรณียกเว้น
			1	2	3	4	5	0	0.5	1	
หมวดที่ 4. ห้องพักแบบ Suite (18) (x2) = 36 (=1.85%)											
1. ห้องพักแบบ Suite (มีองค์ประกอบด้านความปลอดภัย สุขอนามัย การตกแต่ง เพอร์เนเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ของใช้ และห้องน้ำไม่น้อยกว่าห้องพักแบบ Standard)	1. มีไม่น้อยกว่า 5% ของห้องพักทั้งหมด กรณีห้องพักทั้งหมดไม่เกิน 100 ห้อง หรือไม่น้อยกว่า 5 ห้อง กรณีห้องพักทั้งหมดเกิน 100 ห้อง (ห้องที่มีประตูเชื่อมติดเป็นห้องเดียว) (2)	163	-	-	-	-	√				
	2.1 มีแบบที่แตกต่างกันไม่น้อยกว่า 2 แบบ (2)	164.1	-	-	-	√	-				
	2.2 มีแบบที่แตกต่างกันไม่น้อยกว่า 3 แบบ (2)	164.2	-	-	-	√	-				
	3.1 มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 40 ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำ และระเบียง) (3)	165.1	-	-	-	√	-				
	3.2 มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 60 ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำ และระเบียง) (3)	165.2	-	-	-	√	-				
	4. มีห้องน้ำในส่วนห้องพักที่ สามารถใช้ได้โดยตรง (ยกเว้น Junior Suite) (1)	166	-	-	-	√	√				
	(13) 5. มีโทรทัศน์ ขนาดไม่น้อยกว่า 25 นิ้ว ที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของที่พัก พรอมรีโมทคอนโทรล หรือลิฟท์ทเทน และจัดวางอย่างเหมาะสม (3)	167	-	-	-	√	√				
6. มี Mini Compo, DVD, VDO หรือ VCD ที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก (ยกเว้น Junior Suite) และจัดวางอย่างเหมาะสม (2)	168	-	-	-	-	√					
หมวดที่ 5. ห้องอาหาร คอฟฟี่ชอป บาร์ และครัว (123) (x2.5) = 307.50 (=15.80%)											
1. ห้องอาหาร	1. มีบริการอาหารไทย (3)	174	-	-	-	√	√				
	2. มีบริการอาหารนานาชาติ (2)	175	-	-	-	√	√				
	(29) 3.1 พื้น ผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี สะอาด และมีการตกแต่งพอสมควร (4)	176.1	√	√	-	-	-				
	3.2 พื้น ผนัง และเพดานอยู่ในสภาพดี สะอาด มีการตกแต่งอย่างดี เหมาะสมกับประเภทและระดับของที่พัก รวมถึงการออกแบบแสง และระบบเสียง (4)	176.2	-	-	√	√	√				
	4. มีการระบายอากาศที่ดี (3)	177	√	√	√	√	√				
	5. แยกบริเวณสุขาบุหรี โดยต้องมีป้ายห้ามสุขาบุหรี แสดงไว้อย่างชัดเจน (2)	178	√	√	√	√	√				

ภาพ 2.9 มาตรฐาน รีสอร์ท ห้องพักแบบ Standard (4)

ที่มา : หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550

2.2.4.4 มาตรฐานห้องครัวในรีสอร์ท

ห้องครัวควรอยู่ในบริเวณที่สามารถบริการพื้นที่ทานอาหารได้อย่างสะดวก มีเส้นทางขนส่งวัตถุดิบ และขยะที่สะดวก และแยกออกจากทางสัญจรผู้ใช้งานหลัก โดยห้องครัวควรมีความสูงของเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร มีการระบายอากาศที่ดี มีการป้องกันควัน กลิ่น เสียง และความร้อนได้ดี ควรมีพื้นที่เตรียมอาหารคาวหวาน และพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ในตำแหน่งที่ใช้งานสะดวก

2.2.4.5 มาตรฐานส่วนบริการด้านสันทนการ (สระว่ายน้ำ)

ควรมีการแยกพื้นที่สระว่ายน้ำเด็ก ไม่ควรลึกเกิน 0.60 เมตร มีแสงส่องความสว่างเพียงพอ น้ำในสระต้องมีความสะอาด และอุปกรณ์ควรอยู่ในสภาพที่ดี มีพนักงานดูแลความปลอดภัยที่ชำนาญ ควรมีเก้าอี้และเตียงพักผ่อนในบริเวณสระว่ายน้ำ (หนังสือมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว, 2550)

2.2.5 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์วิถีชีวิต การอนุรักษ์

หมายถึง การรักษาไว้ให้นานที่สุด และสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดสิ่งที่ควรอนุรักษ์

2.2.5.1 ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ป่าไม้ พืชหญ้า สัตว์ป่า น้ำ ดิน มนุษย์ และพื้นที่ธรรมชาติ

2.2.5.2 ธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์ หมายถึง ธรรมชาติที่มีคุณค่าทางวิชาการและสุนทรียภาพที่เกี่ยวข้องเป็นฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ มีลักษณะพิเศษเฉพาะ

2.2.5.3 สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบสังคมต่างๆ ความจำเป็นที่ต้องมีการอนุรักษ์

ก. เพื่อธำรงไว้ซึ่งปัจจัยสำคัญของระบบสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์และสัตว์ และระบบสนับสนุนการดำรงชีวิต เป็นการปรับปรุงป้องกันพื้นที่เพื่อการเพาะปลูก การหมุนเวียนแร่ธาตุอาหารพืช ตลอดจนการรักษาน้ำให้สะอาด

ข. เพื่อสงวนรักษาการกระจายของชาติพันธุ์ ซึ่งขึ้นกับโครงการขยายพันธุ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปรับปรุง การป้องกันธัญพืช สัตว์เลี้ยง และจุลินทรีย์ต่างๆ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนการคุ้มครองอุตสาหกรรมนานาชาติที่ใช้ทรัพยากรที่มีชีวิตเป็นวัตถุดิบ

ค. เพื่อเป็นหลักประกันในการใช้พันธุ์พืชสัตว์ และระบบนิเวศเพื่อประโยชน์ในการยังชีพตามความเหมาะสม

ง. เพื่อสงวนรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปกรรม ซึ่งเป็นมรดกล้ำค่าไว้ไปยังอนุชนรุ่นหลังรวมทั้งระบบสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น (<https://bio.flas.kps.ku.ac.th/courses/201/2.pdf>, 2566)

2.3 หลักการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม

2.3.1 ทฤษฎีแนวความคิดในการออกแบบอาคาร

2.3.1.1 หลักการออกแบบของริสอร์ทมีเอกลักษณ์และแตกต่างพื้นที่ริสอร์ทจำเป็นต้องสร้างความแตกต่างและเอกลักษณ์ที่จำเป็น

2.3.1.2 หลักการพิมพ์ท้องถิ่นในการออกแบบแต่ละท้องถิ่นมีวัฒนธรรมพื้นเมืองที่แตกต่างกัน การนำรอยประทับท้องถิ่นมาใช้ในการออกแบบหรือใช้ประโยชน์จะสร้าง ความอยากรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

2.3.1.3 หลักการใช้วัสดุ จำเป็นต้องรู้คือเกี่ยวกับวัสดุและวัสดุที่ใช้ วัสดุที่ใกล้ชิดธรรมชาติมีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อออกแบบ วัสดุต่างๆ เช่น หิน ไม้ อิฐแดง ไม้ไผ่ล้วนมีจุดที่แตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือ ทำให้พื้นที่รีสอร์ทสงบและผ่อนคลายมากขึ้น

2.3.1.4 หลักการออกแบบสถาปัตยกรรม หลักการออกแบบรีสอร์ทขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับรูปแบบการออกแบบสถาปัตยกรรม รีสอร์ทต้องมีมุมมอง รูปแบบการออกแบบที่เหมาะสมกับภูมิทัศน์และพื้นที่โดยรอบ เพื่อให้เป็นจุดดึงดูดเอกลักษณ์เฉพาะ นอกจากนี้เจ้าของส่วนตัวยังสามารถเปลี่ยนเป็นสไตล์แยกต่างหาก เช่น สไตล์ หรือการออกแบบประเภทใดๆ トラバドที่มันสร้างการเชื่อมต่อกับภูมิทัศน์และพื้นที่ (<https://quatest2.com.vn/th/nguyen-ly-thiet-ke-resort-nhung-tieu-chuan-can-quan-tam/>, 2566)

2.3.2 ผังโครงสร้างอาคารโรงแรม

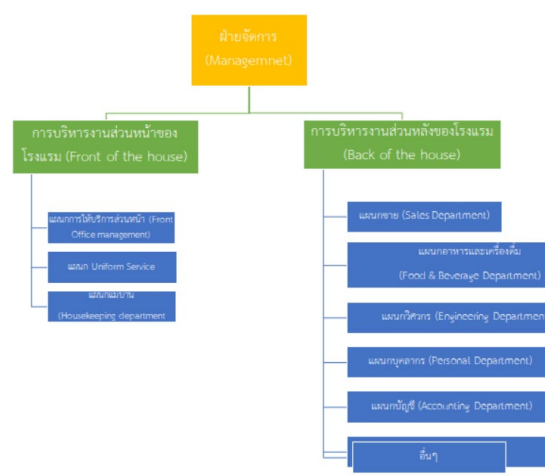
2.3.2.1 แผนกให้บริการส่วนหน้า (Front Office Department) เป็นแผนกที่มีความสัมพันธ์กับแขกโดยตรง นับได้ว่าเป็นตัวแทนด้านแรกของโรงแรมก็ว่าได้ เพราะหากว่าแขกติดขัดหรือมีปัญหาอะไร หรือจะติชมอะไรกับแผนกไหนก็ตาม แขกจะตรงมายังแผนกการให้บริการส่วนหน้าของโรงแรมเสียก่อน เพราะว่าสะดวกและง่ายกว่าที่จะติดต่อพูดคุยกับแผนกอื่น และแผนกนี้จะเป็นตัวแทนแจ้งให้แผนกอื่นได้ทราบต่อไป สำหรับการบริหารงานของแผนกนี้จะขึ้นตรงกับผู้จัดการทั่วไป (General Manager) มีหน้าที่คอยรับงานจากหัวหน้าตมมาปฏิบัติ และดำเนินการตลอดจนวางแผนนโยบายทันทีเพื่อที่จะได้สอดคล้องกับนโยบายใหญ่ของโรงแรม งานของแผนกนี้ประกอบด้วย การรับจองห้องพัก แผนกต้อนรับ (Reception) แผนกไปรษณีย์ภัณฑ์ (Mail and Postage) แผนกพนักงานโทรศัพท์ (Telephone) แผนกพนักงานการเงิน (Finance) แผนก Reservation

2.3.2.2 แผนก Uniform Service แผนกนี้เป็นแผนกที่คอยให้บริการแก่ผู้เดินทางมาถึงโรงแรมโดยจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ และทักทายแขกเป็นด้านแรก อย่างเป็นกันเอง โดยพนักงานจะต้องได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดี โดยให้แขกเกิดความรู้สึกว่านี่คือบ้านหลังที่สองของเขา ความเป็นกันเอง ตลอดจนความเอื้ออาทรที่มีต่อแขก จะทำให้แขกประทับใจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้แขกเดินทางกลับมาพักกับเราอีกงานของแผนกนี้ได้แก่ Door Man Porter Elevator Boy Messenger Pager

2.3.2.3 แผนกแม่บ้าน (Housekeeping Department) แผนกแม่บ้านเป็นแผนกที่มีหน้าที่อำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าห้องพักของแขก โดยมีหน้าที่ด้านห้องพักต่างๆ เช่น การทำความสะอาด

สะอาดห้องพัก การจัดทำผ้าปูที่นอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในห้องแขกให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้เสมอโดยเน้นความสะอาด กลิ่นที่สดชื่น และการตกแต่งที่สวยงาม ระบบน้ำ ไฟ และท่อ รวมทั้งเครื่องปรับอากาศก็รวมอยู่ในกาให้บริการของแผนกแม่บ้าน ในกรณีที่อุปกรณ์เสียหรือชำรุดฝ่ายแม่บ้านจะทำหน้าที่ติดต่อแผนกที่เกี่ยวข้องเพื่อซ่อมบำรุงต่อไป

2.3.2.4 การให้บริการงานส่วนหลังของโรงแรม (Back of the House) บุคคลที่สังกัดอยู่สำหรับงานบริการส่วนหลังนี้ ปกติมักจะเป็นตำแหน่งหรือหน่วยงานต่างๆ ที่จะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับปะกับแขกโดยตรงมากนัก เพราะงานต่างๆ ที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติจะอยู่ในสำนักงานมากกว่า เช่น แผนกขาย (Sale Department) แผนกอาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage Department) แผนกวิศวกร (Personal department) แผนกบัญชี (Accounting Department) แผนกประชาสัมพันธ์ เป็นต้น (<https://enlistgroup.com/2019/>, 2566)

ภาพ 2.10 ผังโครงสร้างอาคารโรงแรม
ที่มา : https://enlistgroup.com/2019

2.4 การศึกษาระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.4.1 ระบบโครงสร้างไม้

2.4.1.1 ไม้เนื้ออ่อน เป็นไม้ที่มีวงปีกว้างมาก เนื่องจากเป็นไม้โตเร็ว ลำต้นใหญ่ เนื้อค่อนข้างเหนียว แต่แปรรูปได้ง่าย เนื้อไม้มีสีจาง หรือ ค่อนข้างซีด ความทนทานมีขีดจำกัดไม่สามารถรับน้ำหนักได้มากเท่าที่ควร จึงเหมาะกับงานในที่ร่ม หรือ งานชั่วคราวมากกว่าการนำมาปูพื้น

2.4.1.2 ไม้เนื้อแข็ง เป็นไม้ที่มีวงปีมากกว่าไม้เนื้ออ่อน เพราะมีการเจริญเติบโตช้ากว่า โดยเฉลี่ยมีอายุหลายสิบปี จึงจะนำมาใช้งานได้ ลักษณะทั่วไปของไม้เนื้อแข็ง ผิวสัมผัสของเนื้อไม้จะมีความมัน ลวดลายละเอียด เนื้อแน่น สีเข้ม มีน้ำหนักมาก แข็งแรงทนทาน เหมาะสำหรับงานปูพื้น งานเฟอร์นิเจอร์ และงานโครงสร้างไม้

2.4.1.3 ไม้เนื้อแกร่ง เป็นไม้ที่มีการเจริญเติบโตช้ามากที่สุด จึงทำให้มีวงปีถี่มากกว่าไม้สองชนิดแรก โดยมีอายุเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 60-70 ปีขึ้นไป จึงจะนำมาใช้งานได้ เนื้อไม้มีสีเข้มค่อนข้างแดง น้ำหนักไม่มากแต่แข็งกว่าไม้เนื้อแข็ง ไม้ที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักเป็นไม้ที่ใช้ในงานโครงสร้างเป็นหลัก อาทิ พื้น คาน ตง ช่อ และเสา

2.4.1.4 จันทัน (Rafter) คือ ส่วนที่วางเอียงลาดไปตามลักษณะของหลังคา ถือเป็น ส่วนประกอบหนึ่งของโครงสร้างหลังคา มีหน้าที่รองรับและถ่ายเทน้ำหนักจากแปไปสู่อกไก่ อเส และหัวเสาตามลำดับ โดยแบ่งออกเป็น จันทันเอก คือ จันทันที่พาดอยู่บนหัวเสา และอกไก่ และจันทันพราง คือ จันทันที่พาดอยู่บนอเส และอกไก่ โดยทั่วไปจันทันจะวางเป็นระยะทุกๆ 1 เมตร โดยระยะห่างของจันทันจะขึ้นอยู่กับน้ำหนักของวัสดุผนังหลังคา และระยะแป สำหรับอาคารโครงสร้างไม้จันทันจะทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1 1/2x5 นิ้ว และ 2x6 นิ้ว

2.4.1.5 สะพานรับจันทัน (Bridge Rafter) คือ ส่วนที่วางอยู่บนช่อคัต โดยทำหน้าที่รองรับจันทันพรางเพื่อไม่ให้เกิดการอ่อนตัวที่จุดกึ่งกลาง และป้องกันไม่ให้จันทันพรางบิด หรือ แอนตัว โดยสะพานรับจันทันมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว

2.4.1.6 อกไก่ (Ridge) คือ ส่วนโครงสร้างหลังคาที่ทำจากไม้เนื้อแกร่ง หรือ ไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยอกไก่จะวางอยู่บนดั่งบริเวณสันหลังคา ทำหน้าที่รับน้ำหนักจันทันส่วนบนยอดจั่วตามแนวสันหลังคา โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว และ 2x8 นิ้ว

2.4.1.7 อเส (Stud Beam) คือ ส่วนหนึ่งของโครงสร้างหลังคาที่พาดอยู่บนหัวเสา มีลักษณะคล้ายคานทำหน้าที่ยึดและรัดหัวเสา โดยตำแหน่งการวางมักจะวางอยู่บริเวณริมด้านนอกของเสา ถือเป็นส่วนโครงสร้างที่ช่วยรับแรงจากกระเบื้องหลังคา แปหลังคา และจันทัน โดยถ่ายน้ำหนักลงสู่เสาตามลำดับ อเสทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว และ 2x8 นิ้ว

2.4.1.8 ชี้อ (Tie Beam) คือ ส่วนของโครงสร้างที่วางอยู่บนหัวเสาในทิศทางเดียวกับ จันทัน ทำหน้าที่รับแรงดึงและยึดหัวเสาในแนวคานทางด้านจันทันแล้วถ่ายน้ำหนักลงสู่เสา อีกทั้ง ยังทำหน้าที่ช่วยยึดโครงผนังอีกด้วย ชี้อทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว และ 2x8 นิ้ว

2.4.1.9 ชี้อคัต (Collar Beam) คือ ส่วนโครงสร้างซึ่งทำหน้าที่ยึดจันทันเอก เพื่อรับ น้ำหนักของอกไก่ถ่ายเทไปที่จันทันเอก โดยชี้อคัตจะวางอยู่ในตำแหน่งใต้อกไก่ ชี้อคัตทำจากไม้เนื้อ แข็ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1 1/2x3 นิ้ว

2.4.1.10 แปะ (Purlin) คือ ส่วนประกอบของโครงหลังคาที่อยู่ตำแหน่งบนสุดของ โครงสร้าง ทำจากไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้แดง มีลักษณะหน้าตัดเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ทำหน้าที่รับน้ำหนัก วัสดุผนังหลังคาประเภทต่างๆ โดยวางขนานกับแนวอกไก่ เริ่มต้นพาดยาวผ่านจันทันเอก และจันทัน พราง แล้วไปสุดจันทันเอกที่อีกด้านหนึ่งของโครงหลังคา ซึ่งจะเว้นระยะวางห่างกันตามขนาดของวัสดุ ผนังหลังคาที่ใช้ โดยไม้แป้นมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1 1/2x3 นิ้ว

2.4.1.11 ตั้งเอก (King Post) คือ ส่วนโครงสร้างที่ถูกยึดอยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางของชี้อ ตั้งฉากตรงขึ้นไปต่อรับกับอกไก่ที่วางพาดตามแนวสันหลังคา ตั้งเอกทำหน้าที่รับน้ำหนักที่ถ่ายมาจาก วัสดุผนังหลังคา แปะ และอกไก่ ตั้งเอกนิยมทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว

2.4.1.12 ตีตกตา หรือ ตั้งรอง (Queen Post) คือ ชั้นส่วนโครงสร้างที่ตั้งอยู่ในตำแหน่ง ระหว่างตั้งเอกกับปลายชี้อทั้งสองข้าง ตั้งรองจะถูกใช้ในกรณีที่หลังคามีขนาดใหญ่มากๆ ซึ่งจะทำ หน้าที่ช่วยจันทันเอกรับน้ำหนักโครงหลังคาที่มีขนาดใหญ่กว่าปกติ เพื่อช่วยป้องกันไม่ให้จันทันเอก อ่อนตัว และบิดตัวถล่มลงมา (ทำหน้าที่คล้ายตั้งเอก) ตั้งรองทำจากไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง หรือ ไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1 1/2x3 นิ้ว

2.4.1.13 ค้ำยัน (Roof Bracing) คือ ส่วนโครงสร้างเสริมในกรณีที่โครงหลังคามี ขนาดใหญ่ ไม้ค้ำยันมีตำแหน่งอยู่ระหว่างตั้งเอก และตีตกตา ทำหน้าที่เพิ่มความแข็งแรงด้วยการช่วยค้ำ ยันรับน้ำหนักจันทันเอก ตั้งเอก และตีตกตาเพื่อไม่ให้เกิดการอ่อนตัว หรือ บิดตัว ไม้ค้ำยันทำจากไม้เนื้อ แข็ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x4 นิ้ว

2.4.1.14 ปิดลอน (Fascia) คือ ส่วนประกอบโครงสร้างหลังคา ทำหน้าที่ปิดช่องว่างของลอนกระเบื้องที่อยู่ปลายหลังคาเพื่อไม่ให้สัตว์ และแมลงต่างๆลอดเข้าไปทำรังหรืออาศัยอยู่ข้างในได้ ไม้ปิดลอนทำมาจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแข็งปานกลาง โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1x6 นิ้ว

2.4.1.15 เสา (Column) คือ เสาอาคารที่ทำมาจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ ซึ่งทำหน้าที่รับน้ำหนักของตัวอาคารทั้งหมด โดยมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 4x4 นิ้ว 6x6 นิ้ว และ 8x8 นิ้ว โดยมีลักษณะหน้าตัดอยู่ 2 รูปแบบ คือ เสาสี่เหลี่ยมจัตุรัส และเสาทรงกลม

2.4.1.16 คาน (Beams) คือ ส่วนโครงสร้างที่พาดอยู่ระหว่างหัวเสาสองต้น ทำหน้าที่แบกรับน้ำหนักวัสดุปูพื้น และตงโดยถ่ายน้ำหนักลงมาที่คานตามลำดับ ไม้คานที่ใช้ในอาคารโครงสร้างไม้ทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ โดยไม้คานมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 2x6 นิ้ว 2x8 นิ้ว และ 2x10 นิ้ว

2.4.1.17 ตง (Joists) คือ ส่วนโครงสร้างที่วางพาดอยู่บนไม้คาน ทำหน้าที่แบกรับน้ำหนักวัสดุปูพื้นประเภทต่างๆ ไม้ตงทำมาจากไม้เนื้อแข็ง หรือ ไม้เนื้อแกร่ง เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า และไม้ประดู่ ไม้ตงมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1 1/2x6 นิ้ว และ 2x6 นิ้ว โดยติดตั้งเว้นระยะห่างทุกๆ 50 เซนติเมตร

2.4.1.18 ไม้กระดาน (Planks) คือ แผ่นไม้ที่ใช้สำหรับทำเป็นฝ้าบ้าน และทำพื้นอาคาร ทำจากไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้แดง หรือ ไม้เต็ง ไม้กระดานสำหรับใช้ทำฝ้าบ้านมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1/2x6 นิ้ว และ 3/4x8 นิ้ว ในขณะที่ไม้กระดานสำหรับใช้ปูพื้นอาคารมีขนาดที่ใช้กันทั่วไป คือ 1x4 นิ้ว 1x6 นิ้ว และ 1x8 นิ้ว

2.4.1.19 ไม้คร่า (Stud) คือ โครงไม้เนื้ออ่อนที่ใช้สำหรับเป็นฉากรองรับน้ำหนักวัสดุผนังเบา หรือ วัสดุฝ้าเพดาน เมื่อเราต้องการที่จะต่อเติมกันห้อง หรือทำฝ้าเพดาน สิ่งที่ต้องใช้เป็นส่วนขึ้นโครงฉากสำหรับยึด และพยุกรับน้ำหนักแผ่นผนัง และฝ้าเพดานก็ คือ ไม้คร่า

2.4.1.20 เเชิงชาย (Eaves) คือ ไม้ที่ปิดทับปลายของจันทัน ทำหน้าที่ปิดช่องว่างระหว่างจันทันและรับปลายกระเบื้องมุงหลังคา ส่วนใหญ่แล้วทำจากไม้เนื้อแข็ง

2.4.1.21 บันลม (Gable Board or Eave) คือ ไม้ที่ใช้ปิดหัวท้ายริมโครงสร้างหลังคาจั่วด้านสกัด โดยพาดอยู่บนหัวแปและด้านล่างของกรอบข้างหลังคา มีหน้าที่กันน้ำ และลมไม่ให้ปะทะกับ

กระเบื้องหลังคาโดยตรงและช่วยเป็นที่ยึดเกาะของครอบข้างเพิ่มช่วยเพิ่มความสวยงาม (<https://www.wazzadu.com/article/4423,2566>)

2.4.2 ระบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก

คอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นคอนกรีตที่มีเหล็กเสริมเพื่อให้สามารถรับแรงอัดและแรงดึงมากขึ้น นิยมใช้ในการก่อสร้าง เสา คาน พื้น และฐานราก

2.4.2.1 ผนังคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นผนังที่มีความแข็งแรงมาก เป็นผนังอาคารที่ใช้เพื่อจุดประสงค์ในการรับน้ำหนักมากเป็นพิเศษ ซึ่งผนังคอนกรีตเสริมเหล็ก ทำหน้าที่รับน้ำหนักในแนวตั้งและต้านทานต่อแรงดันทางด้านข้าง

2.4.2.2 พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นส่วนของโครงสร้างที่ทำหน้าที่รับน้ำหนักบรรทุกโดยตรง แล้วถ่ายน้ำหนักลงสู่คาน เสา ผนังรับน้ำหนัก หรือพื้นดิน พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กมีหลายชนิดสามารถจำแนกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- ก. พื้นคอนกรีตวางบนดิน
- ข. พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กทางเดียว
- ค. พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กสองทาง
- ง. แผ่นพื้นกระทุง
- จ. แผ่นพื้นระบบตง
- ฉ. แผ่นพื้นไร้คาน

2.4.2.3 คานคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นโครงสร้างในแนวราบทำหน้าที่รองรับน้ำหนักในแนวตั้งที่ถ่ายมาจาก พื้น ผนัง คานฝัก แล้วถ่ายน้ำหนักลงสู่ฐานรองรับ ได้แก่ เสา ผนัง หรือคานหลักอีกทอดหนึ่ง

2.4.2.4 เสาคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นโครงสร้างในแนวตั้งที่ทำหน้าที่รับน้ำหนักตามแกนตั้ง เช่น หลังคาพื้นอาคาร คาน แรงลมและแผ่นดินไหวแล้วถ่ายน้ำหนักโครงสร้างทั้งหมดลงสู่ฐานรากอีกทอดหนึ่ง โดยทั่วไปเสามีรูปร่างหลายลักษณะขึ้นอยู่กับการออกแบบงานสถาปัตยกรรม การใช้สอยและค่าการก่อสร้าง เช่น รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า เสากลม แปดเหลี่ยม หรือรูปร่างพิเศษอื่นๆ

2.4.2.5 ฐานราก ทำหน้าที่รับน้ำหนักจากโครงสร้างทั้งหมดแล้วถ่ายน้ำหนักลงสู่เสาเข็มหรือดินโดยตรง ดินที่รองรับฐานรากควรมีความสามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกได้โดยไม่เกิดการเคลื่อน

ตัว ฐานราก มี 2 ชนิด คือ ฐานรากตื้น หรือฐานรากแบบไม่มีเสาเข็ม และฐานรากลึกหรือแบบมีเสาเข็มรองรับ โดยประเภทของฐานรากมีทั้งหมด 5 ประเภท ดังนี้ ฐานแผ่เดี่ยว ฐานต่อเนื่องรับกำแพง ฐานแผ่ร่วม ฐานชนิดมีคานรับ และฐานชนิดแผ่ (หนังสือเทคนิคก่อสร้าง, 2557)

2.4.3 ระบบโครงสร้างเหล็ก

ระบบโครงสร้างเหล็ก เป็นการนำเหล็กรูปพรรณรีดร้อน ทั้งเหล็ก แป๊ป เหล็กกล่อง เหล็กตัวซี เหล็กเอชปี้ม เหล็กไอปี้ม และอื่นๆ มาประกอบกันในการทำ เสา คาน และหลังคา โดยข้อดีของการใช้โครงสร้างที่เป็นเหล็กทั้งหมดนั้นคือ ความยืดหยุ่นและความแข็งแรงสูง แบ่งตามเหล็กรูปพรรณในงานโครงสร้างเหล็กดังนี้

2.4.3.1 โครงสร้างในงานหลังคา

- ก. เหล็กวางน้ำ ในการทำแปหลังคา เชิงชายหลังคา
- ข. เหล็กคัทปี้ม ในการทำส่วนของโครงถัก
- ค. เหล็กตัวซี ในการทำส่วนแปหลังคา
- ง. เหล็กกล่อง เหล็กท่อกลม ในงานโครงสร้างส่วนอื่นๆ ของหลังคา

2.4.3.2 โครงสร้างเหล็กในงานเสา และ คาน

- ก. เหล็กเอชปี้ม และ เหล็กไอปี้ม

2.4.3.3 โครงสร้างเหล็ก ในงานพื้น

- ก. เหล็กคัทปี้ม ในงานคานโครงสร้างรองรับพื้นอาคาร
- ข. เหล็กกล่อง ในงานโครงสร้างพื้น

2.4.3.4 โครงสร้างเหล็ก ในงานผนัง

- ก. เหล็กกล่อง
- ข. เหล็กกัลวาไนซ์

(https://www.onestockhome.com/th/homemap_contents/71213796/steelstructure-for-building, 2566)

2.4.4 ระบบสุขาภิบาล (Sanitary System)

ระบบสุขาภิบาลถือได้ว่ามีความสำคัญต่อตัวอาคารในแง่การจัดการระบบน้ำภายในและภายนอกอาคารทุกรูปแบบให้เป็นสัดส่วน ใช้งานได้สะดวก และมีความปลอดภัยไม่เป็นอันตราย อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อผู้ใช้งานภายในอาคารในด้านปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสุขอนามัยที่ดีในการอยู่

อาศัย ดังนั้นการจะนำน้ำมาใช้ หรือการจัดการน้ำเสียทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคารนั้น จะต้องคำนึงถึงการจัดวางระบบระบบสุขาภิบาลที่เป็นกิจลักษณะ ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม

2.4.4.1 ระบบน้ำดี หรือน้ำประปา (Cold Water Pipe System) คือ ระบบท่อที่ใช้งานในการลำเลียงน้ำสะอาดไปใช้งานตามจุดต่างๆ ภายในอาคาร เช่น ระบบน้ำประปาสำหรับห้องน้ำ ห้องครัว ห้องซักล้าง หรือ ระบบน้ำดับเพลิงภายในอาคาร เป็นต้น

2.4.4.2 ระบบระบายน้ำโสโครก (Soil Pipe System) คือ ระบบท่อนำน้ำเสียที่ถูกใช้งานจากโถส้วม หรือโถปัสสาวะออกจากพื้นที่และนำเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียก่อนระบายออกนอกอาคาร

2.4.4.3 ระบบระบายน้ำทิ้ง (Waste Pipe System) คือ ระบบท่อนำน้ำเสียที่ถูกใช้งานจากกิจกรรมอื่นๆ ออกจากพื้นที่ และนำเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียก่อนระบายออกนอกอาคาร

2.4.4.4 ระบบบำบัดน้ำเสีย (Water Treatment System) คือ ระบบที่ใช้บำบัดน้ำจากการใช้งานภายในอาคาร ให้มีค่าดัชนีวัดค่าคุณสมบัติต่างๆ ของน้ำ ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดก่อนระบายออกสู่ระบบระบายน้ำสาธารณะ

2.4.4.5 ระบบท่อระบายอากาศ หรือท่ออากาศ (Vent Pipe System) คือ ระบบท่อที่จะติดตั้งเข้ากับระบบท่อระบายน้ำ เพื่อป้องกันปัญหาสุญญากาศในเส้นท่อระบายน้ำ ซึ่งจะทำให้ระบบระบายน้ำในเส้นท่อสามารถระบายน้ำได้สะดวก

2.4.4.6 ระบบท่อระบายน้ำฝน (Rain Drainage Pipe System) คือ ระบบท่อที่ทำหน้าที่ลำเลียงน้ำฝนที่เกิดขึ้นกรณีฝนตกออกจากตัวอาคาร

2.4.4.7 ระบบระบายน้ำภายนอกอาคาร (Building Sewer System) คือ ระบบท่อระบายน้ำบริเวณโดยรอบของอาคาร ทำหน้าที่ลำเลียงน้ำออกจากบริเวณอาคารเข้าสู่ระบบระบายน้ำสาธารณะ (<https://www.mittwater.com/what-tap-water-system/>)

2.4.5 งานระบบไฟฟ้า

การออกแบบก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ท เริ่มต้นจาก การออกแบบโครงสร้างโดยทีมวิศวกรรมโยธา ทีมสถาปัตยกรรมในการตกแต่ง ทีมงานก่อสร้างมืออาชีพ ระบบปรับอากาศ ระบบน้ำ และระบบทำน้ำร้อน การระบายน้ำ และ ระบบไฟฟ้า โดยงานระบบไฟฟ้าในโรงแรมจะแยกเป็น 2 ส่วน

2.4.5.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง (Electrical Power System) เป็นระบบไฟฟ้าสำหรับส่งจ่ายไฟฟ้ากำลังโดยตรง ให้แก่อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในโรงแรม รวมถึงเมื่อแขกผู้ใช้บริการนำ

เครื่องใช้ไฟฟ้ามาเสียบที่เต้ารับไฟฟ้าต่างๆ ภายในและภายนอกอาคาร แล้วสามารถทำงานได้ปกติ และปลอดภัย เช่น ระบบแสงสว่าง ระบบปรับอากาศ ระบบทำน้ำร้อน ลิฟต์ คอมพิวเตอร์ ทีวี เตอบ ไมโครเวฟ เป็นต้นยังรวมถึงระบบที่เกี่ยวข้องเช่น ระบบล่อฟ้า ระบบกราวด์สายดินและระบบไฟฟ้าสำรอง เป็นต้น

2.4.5.2 ระบบไฟฟ้าสื่อสาร (Electrical Communication System) คือระบบสื่อสารต่างๆ ภายในและภายนอกอาคาร ที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวก หรือเพื่อการบริการให้แก่ง ผู้ใช้บริการเกิดความสะดวกรบาย รู้สึกปลอดภัย ปัจจุบันระบบไฟฟ้าสื่อสารต่างๆ สามารถส่งผลถึงการสร้างอัตลักษณ์และการส่งเสริมภาพลักษณ์ของธุรกิจโรงแรมได้อีกด้วย ระบบสื่อสารต่างๆ ประกอบไปด้วย ระบบทีวีรวม ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และการกระจายสัญญาณอินเทอร์เน็ต ระบบตู้สาขาโทรศัพท์ ระบบกล่องวงจรปิด ระบบเสียงตามสาย ระบบจอประชาสัมพันธ์ ระบบแจ้งเหตุ และป้องกันเพลิงไหม้ ระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ ระบบการจัดการพลังงานภายในอาคาร เป็นต้น ระบบสื่อสารต่างๆ ส่วนใหญ่ต้องใช้พลังงานไฟฟ้าเราจึงเรียกว่า “ระบบไฟฟ้าสื่อสาร”

2.4.6 ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร

2.4.6.1 ระบบไฟฟ้า 1 เฟส 3 สายคือระบบไฟฟ้าที่มีสายไฟจำนวน 3 เส้น ประกอบด้วยเส้นที่มีไฟเรียกว่าสายไฟหรือสายไลน์ L (Line) เส้นที่ไม่มีไฟเรียกว่าสายนิวทรัล N (Neutral) และสายดิน G 1 เส้น เมื่อใช้ไขควงวัดไฟแตะสาย สายไฟ หลอดไฟเรืองแสงที่อยู่ภายในไขควงจะติด แรงดันไฟฟ้าที่ใช้มีขนาด 220 โวลท์ ใช้สำหรับบ้านพักอาศัยทั่วไป

2.4.6.2 ระบบไฟฟ้า 3 เฟส 5 สาย คือระบบที่มีสายไฟจำนวน 5 เส้น ประกอบด้วยเส้นที่มีไฟ 3 เส้นสายนิวทรัล 1 เส้น และสายดิน G 1 เส้น สามารถต่อใช้งานเป็นระบบไฟฟ้า 1 เฟส ได้โดยการต่อจากเฟสใดเฟสหนึ่งและสายนิวทรัลอีกเส้นหนึ่งแรงดันไฟฟ้า ระหว่างสายเฟสเส้นใดเส้นหนึ่งกับสายนิวทรัลมีค่า 220 โวลท์และแรงดันไฟฟ้าระหว่างสายเฟส ด้วยกันมีค่า 380 โวลท์ (<https://www.hstn.co.th/content/10917/>, 2566)

2.4.7 งานระบบเครื่องปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศมักจะถูกออกแบบเพื่อควบคุมอุณหภูมิและความชื้นขึ้นขึ้นอยู่ในช่วงความสบายของผู้ที่อยู่ในอาคาร หรือที่เรียกว่า Comfort Zone คืออุณหภูมิอยู่ระหว่าง 22-27 องศา และความชื้นสัมพัทธ์ อยู่ระหว่าง 20-75% โดยทั่วไประบบปรับอากาศที่มีการทำงานในภาคอาคาร ธุรกิจมีการออกแบบอยู่หลายประเภทดังนี้

2.4.7.1 ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split Type) เป็นระบบปรับอากาศขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่ขนาดทำความเย็นจะไม่เกิน 40,000 บีทียูต่อชั่วโมง ส่วนประกอบของเครื่องปรับอากาศ จะแยกเป็น 2 ส่วนหลักคือส่วนของคอยล์ทำความเย็นที่เรียกว่า คอยล์เย็น (Fan Coil Unit) ซึ่งจะติดตั้ง ในพื้นที่ปรับอากาศ และคอยล์ร้อน (Condensing Unit) ซึ่งจะมีเครื่องอัดสารทำความเย็น (Compressor) อยู่ภายในโดยจะติดตั้งอยู่ภายนอกอาคาร ระหว่างชุดคอยล์ร้อนและคอยล์เย็นจะมีท่อ สารทำความเย็นทำหน้าที่เป็นถ่ายเทความร้อนออกจากห้องปรับอากาศ

2.4.7.2 ระบบปรับอากาศแบบชุดหรือแพ็คเกจ (Package) เป็นระบบปรับอากาศที่ใช้ ในอาคารธุรกิจขนาดเล็ก อาจมีจำนวนห้องที่จำเป็นต้องปรับอากาศหลายห้อง หลายโซน หรือหลาย ชั้น ส่วนประกอบของเครื่องปรับอากาศประกอบด้วยแผงคอยล์เย็น คอยล์ร้อน และเครื่องอัดสารทำ ความเย็น จะรวมอยู่ในชุดแพ็คเกจเดียวกันโดยมีท่อส่งลมเย็นและท่อลมกลับ ซึ่งจะติดตั้งอยู่ด้านใน แล้วต่อผ่านทะลุออกมาตามผนังด้านนอกอาคาร แล้วต่อเชื่อมเข้ากับตัวเครื่องปรับอากาศแพ็คเกจ ซึ่ง จะติดตั้งอยู่ด้านนอกอาคาร ท่อส่งลมเย็น (Supply Air Duct) ทำหน้าที่จ่ายลมเย็นไปยังพื้นที่ปรับ อากาศ ท่อลมกลับ (Return Air Duct) ทำหน้าที่นำลมเย็นที่ได้แลกเปลี่ยนความเย็นให้กับห้องปรับ อากาศกลับมายังแผงทำความเย็นอีกครั้ง นอกจากนี้ยังมีการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมการจ่ายปริมาณลม เย็น (Variable Air Volume, VAV) เพื่อควบคุมให้ปริมาณลมเย็นเหมาะสมกับภาระการทำความเย็นที่ ต้องการโดยเฉพาะกรณีที่มีภาระลดลงโดยที่อุณหภูมิยังคงที่แต่ทำให้เกิดการประหยัดพลังงาน ([http://www2.dede.go.th/bhrd/old/web_display/websemple/Commercial\(PDF\)/Bay39%20A%20Conditioning_Rev1.pdf/](http://www2.dede.go.th/bhrd/old/web_display/websemple/Commercial(PDF)/Bay39%20A%20Conditioning_Rev1.pdf/), 2566)

2.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2.5.1 กฎกระทรวงฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543

2.5.1.1 อาคารสาธารณะ หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้ โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการการเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือ การพาณิชยกรรม เช่น โรงแรมหอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬา กลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด อุโมงค์ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

2.5.1.2 แนวอาคาร หมายความว่า แนวผนัง เสา หรือบันไดที่อยู่ด้านนอกสุดของอาคาร ยกเว้น บันไดหนีไฟภายนอกอาคารที่มีลักษณะโปร่ง

2.5.1.3 วัสดุถาวร หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำไฟ หรือ ดินฟ้าอากาศ

2.5.1.4 พื้น หมายความว่า พื้นี่ของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายใน ขอบเขตของคานหรือตงที่รับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผนังอาคารรวมทั้งเฉลียง หรือระเบียงด้วย

2.5.1.5 ผนัง หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกหรือระหว่างหน่วย ของอาคารให้เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกจากกัน

2.5.1.6 ผนังกันไฟ หมายความว่า ผนังที่ปิดด้วยอิฐธรรมดาหนาไม่น้อยกว่า 18 เซนติเมตร และไม่มีช่องที่ใหไฟหรือควันผ่านได้ หรือจะเป็นผนังที่ปิดด้วยวัสดุทนไฟอย่างอื่นที่มี คุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ดีไม่น้อยกว่าผนังที่ปิดด้วยอิฐธรรมดา หนา 18 เซนติเมตร ถ้าเป็นผนัง คอนกรีตเสริมเหล็กต้องหนาไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร

2.5.1.7 ผนังทึบ หมายความว่า ผนังที่ไม่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศ หรือช่อง แสง และให้หมายความรวมถึงผนังที่ปิดด้วยบล็อกแก้วหนาไม่น้อยกว่า 9 เซนติเมตร โดยบล็อกแก้ว ต้องอยู่สูงกว่าระดับพื้นของห้องไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ทั้งนี้ ผนังที่ปิดด้วยบล็อกแก้วต้องมีพื้นที่รวมกัน ไม่เกินร้อยละสิบของพื้นที่ผนังแต่ละชั้นในด้านนั้นๆ

2.5.1.8 หลังคา หมายความว่า สิ่งปกคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับป้องกันแดดและ ฝน รวมทั้งโครงสร้างหรือสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้นเพื่อยึดเหนี่ยวสิ่งปกคลุมนี้ให้มั่นคงแข็งแรง

2.5.1.9 ช่วงบันได หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อเนื่องกันโดยตลอด

2.5.1.10 ลูกตั้ง หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

2.5.1.11 ลูกนอน หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

2.5.1.12 ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร หมายความว่า ทางเดินที่สร้างขึ้นอยู่เหนือระดับ พื้นดินเชื่อมระหว่างอาคารโดยไม่มีการใช้ประโยชน์เพื่อการอื่น นอกจากเพื่ออำนวยความสะดวกและ ความปลอดภัยแก่ผู้ใช้อาคาร

2.5.1.13 ที่ว่าง หมายความว่า พื้นี่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่ง พื้นี่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่

จอตรง ที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับน้ำ

2.5.1.14 ถนนสาธารณะ หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่ระยะรันจากถนนสาธารณะ (<https://download.asa.or.th/03media/04law/cba/mr/mr43-55-upd68.pdf>, 2566)

2.5.2 กฎหมายผังสีจังหวัดอุทัยธานี ปี 2558

2.5.2.1 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และมาตรา 26 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดห้าปี

ข้อ 2 ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ในท้องที่ตำบลคอนขวาง ตำบลอุทัยใหม่ ตำบลสะแกกรัง และตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3 การวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข ปลอดภัย บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขตตามข้อ 4 ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อ 4 ผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

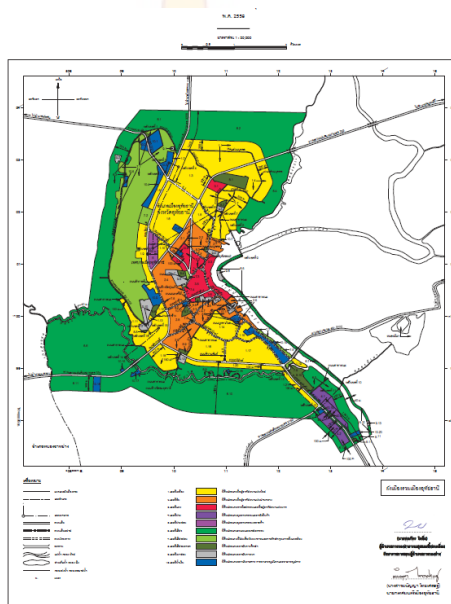
ก. ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริหาร การปกครอง การศึกษาการคมนาคมขนส่ง และศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุทัยธานี

ข. ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมให้สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนและระบบเศรษฐกิจ

ค. ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

ง. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาพ 2.11 ผังเมืองรวม จังหวัดอุทัยธานี

ที่มา : <https://download.asa.or.th/03media/04law//mr58-utt.pdf>

2.5.2.2 ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม การอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละห้าของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

2.5.2.2.1 โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

2.5.2.2.2 คลังน้ำมัน สถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สาม สถานีบริการน้ำมันประเภท ก สถานีบริการน้ำมันประเภท ข สถานีบริการน้ำมันประเภท ค ลักษณะที่สอง สถานีบริการน้ำมัน ประเภท จ ลักษณะที่สอง และสถานีบริการน้ำมันประเภท ฉ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย

2.5.2.2.3 คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภท โรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ สถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทโรงเก็บและสถานีบริการก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

2.5.2.2.4 เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ภูเขา ไร่ หรือสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

2.5.2.2.5 สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

2.5.2.2.6 การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่
ในบริเวณหมายเลข 3.3

2.5.2.2.7 โรงฆ่าสัตว์

2.5.2.2.8 กำจัดมูลฝอย

2.5.2.2.9 ซั้วขายหรือเก็บเศษวัสดุ

2.5.2.3 การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งแม่น้ำสะแกกรัง ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้ มีที่ว่างตามแนวขนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำสะแกกรัง ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่า 6 เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณูปโภค (<https://download.asa.or.th/03media/04law/cpa/mr58-utt.pdf>, 2566)

2.5.3 พระราชบัญญัติการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ EIA พ.ศ. 2535

2.5.3.1 สิ่งแวดล้อม หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่ รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น

2.5.3.2 คุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของ ประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ

2.5.3.3 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่นๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.5.3.4 กองทุน หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม

2.5.3.5 มลพิษ หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม

ตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัย อันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

2.5.3.6 ภาวะมลพิษ หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน

2.5.3.7 แหล่งกำเนิดมลพิษ หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

2.5.3.8 ของเสีย หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ

2.5.3.9 น้ำเสีย หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

2.5.3.10 อากาศเสีย หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสียน ก๊าซ ฝุ่น ละออง เถ้าถ่านหรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้

2.5.3.11 วัตถุอันตราย หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

2.5.3.12 เหตุรำคาญ หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

2.5.3.13 โรงงานอุตสาหกรรม หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

2.5.3.14 อาคาร หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

2.5.3.15 ยานพาหนะ หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ (<https://download.asa.or.th/03media/04law/eqa/eqa35-upd61.pdf>, 2566)

2.6 การศึกษาอาคารตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.6.1 บ้านสวนจันทิตา

สถาปนิก : บั้ม-ประภิจ กัณหา เจ้าของ Studio Miti

ที่ตั้ง : จังหวัดอุทัยธานี

แนวความคิดในการออกแบบ : เนื่องจากเจ้าของบ้านเป็นคนรักธรรมชาติ ได้ปลูกต้นไม้มามากกว่า 30 ปี จึงมีต้นไม้ปกคลุมท่ามกลางธรรมชาติ จึงได้เริ่มคิดค้นใช้พื้นที่ว่างกลางป่าธรรมชาติ เป็นพื้นที่พักผ่อน เป็นโฮมสเตย์จำนวน 4 หลัง โดยมีแนวความคิดว่าจะออกแบบที่พักอาศัยที่มีความสูงต่ำไม่เท่ากัน ทุกหลังเชื่อมเข้าด้วยกันโดยมีลานกว้าง และต้องเป็นพื้นที่ที่กลมกลืนกับธรรมชาติมากที่สุด

ภาพ 2.12 บ้านสวนจันทิตา บริเวณพื้นที่ลานตรงกลาง
ที่มา : <https://readthecloud.co/baan-suan-chantita/>

ภาพ 2.13 บ้านสวนจันทิตา บริเวณด้านหน้าบ้านสวน

ที่มา : <https://readthecloud.co/baan-suan-chantita/>

2.6.2 บ้านมะขาม บางน้ำผึ้ง

ที่ตั้ง : 38 บางน้ำผึ้ง พระประแดง สมุทรปราการ

แนวความคิดในการออกแบบ : พื้นที่เดิมของบ้านมะขาม บางน้ำผึ้งเป็นที่ดินเปล่าทำเป็นร่องสวนปลูกผลไม้ เช่นเดียวกับพื้นที่รอบๆ ของชุมชนบางน้ำผึ้ง ลักษณะที่ดินจึงมีลักษณะเป็นร่องสวน คือ ยกคันดิน สลับกับร่องน้ำเพื่อใช้สำหรับรดน้ำต้นไม้ที่ปลูกอยู่บนคันดิน ความตั้งใจในการที่จะรักษาธรรมชาติดั้งเดิมบนพื้นที่เป็นความตั้งใจในลำดับแรกในการพัฒนาบ้านมะขาม โดยค่อยๆ พัฒนาไปที่ละก้าวเล็กๆ เริ่มจากการดัดแปลงบ้านพักเป็นร้านกาแฟที่เปิดให้บริการเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ จนเวลาผ่านไป 1 ปี เราจึงเริ่มพัฒนาสวนบ้านพักเข้ามาเพิ่มเติม โดยสร้างบ้านพักเพียง 6 หลัง บนพื้นที่เกือบ 3 ไร่ เพราะต้องการให้ผู้ที่มาเยี่ยมเยือนได้สัมผัสความเป็นธรรมชาติในแบบเดิม แบบที่ปรุงแต่งน้อยที่สุด คงความเป็นร่องสวนของพื้นที่เดิมไว้ ไม่ตัดต้นไม้เดิมที่มีอยู่บนที่ดิน ต้นไม้ล้มลุกขนาดเล็ก ไม้เลื้อยตามธรรมชาติ ไปจนถึงไม้้ำน้ำในร่องสวนก็ยังคงอยู่ตามเดิมที่เคยเป็นมา สถาปนิกผู้ช่วยสานฝันให้กับบ้านมะขาม ได้แก่ สตูดิโอมิติ โดยคุณประจักษ์ กัณหา และคุณสันติ อร่ามวิบูลย์ จากโจทย์ของพื้นที่ที่เป็นร่องสวนและความต้องการที่จะรักษาสภาพพื้นที่ดั้งเดิมไว้ให้ได้มากที่สุด ผู้ออกแบบจึงใช้แนวคิดผสมผสานระหว่างรูปแบบแซดซีโรบรทุกและรูปทรงสี่เหลี่ยมจตุรัสที่สามารถ

พลิกกลับและหมุนเพื่อไปต่อเติมและขยายพื้นที่ส่วนที่ต้องการได้ การใช้รูปแบบของแซสซีรถบรทุก คือ การใช้โครงเหล็กรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดความยาวตามตัวบ้านเป็นฐานสำหรับวางคร่อมไปบน ท้องร่องสวนและยึดตัวบ้านทั้งพื้น ผนัง และเสาบ้านที่ทำจากไม้เนื้อแข็งเข้าไว้ด้วยกัน พื้นที่ใช้สอย ภายในบ้านจัดแบ่งตามรูปสี่เหลี่ยมมาประกอบกันสร้างพื้นที่ต่อเนื่องตั้งแต่ พื้นที่ห้องนอน ส่วนนั่งเล่น และส่วนห้องน้ำ โดยสามารถปรับหมุนพื้นที่ทุกส่วนให้เหมาะกับบ้านแต่ละหลัง โดยหากเป็นบ้านแบบ 2 ห้องนอน จะปรับใช้พื้นที่สี่เหลี่ยมต่อเข้ากับด้านที่ต้องการได้เพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านให้มากขึ้น และทุกบ้านจะมีส่วนชานหน้าบ้านพร้อมม้านั่งเพื่อใช้สำหรับนั่งเล่นผ่อนคลายสำหรับหลังคาบ้าน ผู้ออกแบบได้นำแนวคิดการ “พับสังกะสีแผ่นเรียบ” มาประยุกต์และปรับใช้ในการสร้างหลังคาที่เรียบง่ายแต่ใช้งานได้จริง และกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของพื้นที่การใช้แนวคิดนี้ในการพัฒนาการ ออกแบบ ทำให้เราไม่ต้องเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิทัศน์ของที่ดินเดิมแต่อย่างใด และด้วยโครงสร้างบ้าน ที่ทำจากวัสดุไม้เป็นหลัก จึงยังเพิ่มความกลมกลืนให้กับภาพโดยรวม สร้างความรู้สึกอบอุ่นทั้งจาก วัสดุไม้ และจากธรรมชาติรอบๆ ตัวบ้านแต่ละหลังทางเดินเชื่อมระหว่างบ้านแต่ละหลัง ใช้โครงสร้าง เสาปูน มีคานเหล็กวางเป็นโครงสร้างทางเดินที่ใช้แผ่นไม้ปูเรียงต่อกัน สร้างเป็นทางเชื่อมต่อบ้านแต่ละ หลังกับพื้นที่ส่วนกลางส่วนการตกแต่งภายใน ยังคงใช้ความเรียบง่ายเป็นธรรมชาติและปรุงแต่งให้ น้อยที่สุดเพื่อความต่อเนื่องกับสถาปัตยกรรมภายนอกและพื้นที่โดยรอบ โดยนึกถึงบรรยากาศแบบ บ้านสวนที่มีลมพัดเข้าบ้านเย็นสบายตลอดเวลา มีนอกชานไว้นั่งเล่นคุยกันยามเย็น ที่นอนก็เป็นเพียง พูกับพื้นที่ยกระดับสูงขึ้นจากพื้นตัวบ้าน มีพื้นที่นั่งเล่นในบ้านดูทีวี่เล็กๆ ต่อเนื่องไปยังส่วนห้องน้ำ และส่วนแต่งตัว เพอร์นิเจอร์หลักยังคงเป็นงานไม้ และเลือกใช้ใช้ในปริมาณที่ไม่มากเพื่อไม่ให้เกิดความ อึดอัด มีเพียงโต๊ะเตี้ยและเบาะนั่งพื้น โต๊ะวางทีวี ที่วางกระเป๋าและแขวนเสื้อผ้าขนาดเล็ก ชุมชนบาง น้ำผึ้ง ส่วนหนึ่งของพื้นที่บางกระเจ้าที่ถูกล้อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยาเกือบเต็มพื้นที่จนรูปที่ดินมี ลักษณะคล้ายกับกระเพาะหมู บนพื้นที่เต็มไปด้วยสีเขียวของต้นไม้จึง ได้การขนานนามว่าเป็น “ปอด ของคนกรุงเทพฯ” และยังได้รับการยกย่องจาก Time Asia ในปี 2006 ให้เป็น The Best Urban Oasis of Asia เนื่องจากชุมชนบางน้ำผึ้งอยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ลักษณะผสมผสานระหว่างที่ริมแม่น้ำ ที่ ชายเลน และชั๊บบเข้ามาด้านในจะเป็นที่ดินทำไร่ทำสวน ลักษณะทางเดินในชุมชนบางน้ำผึ้ง จึงเป็น เพียงถนนทางเดินคอนกรีตยกสูงจากระดับพื้นและที่ราบลุ่มริมแม่น้ำเจ้าพระยา ให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชน ได้สัญจรไปมาด้วยการเดิน ขี่จักรยาน หรือรถจักรยานยนต์ ส่วนรถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ อาชีพดั้งเดิมของคนในชุมชนบางน้ำผึ้ง คือทำสวนผลไม้ เช่น ส้ม ส้มโอ มะม่วง เป็นต้น แต่ปัจจุบันแทบ

จะไม่มีหลงเหลือให้เห็นแล้ว เพื่อนบ้านและบริเวณโดยรอบหมู่ 2 และหมู่ 3 เป็นบ้านอยู่อาศัยของคนในพื้นที่ดั้งเดิม มีทั้งให้บริการที่พักในแบบโฮมสเตย์ สถานที่ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น บ้านรูป บ้านจักสาน บ้านทำลูกประคบ บ้านทำสมุนไพร เป็นต้น บ้านพักที่บ้านมะขามมีเพียง 6 หลัง โดยมีรูปแบบห้องพักที่คล้ายคลึงกันในด้านพื้นที่ใช้สอย คือ

- ก. ส่วนห้องนอนเป็นลักษณะยกพื้นสูงจากระดับพื้นปกติ และปูที่นอนบนพื้นยกระดับ
- ข. ส่วนนั่งเล่นภายในบ้าน เป็นมุมเล็กๆ มีโต๊ะเตี้ยพร้อมเบาะรองนั่งและหมอนอิง
- ค. ส่วนห้องน้ำ เป็นแบบห้องอาบน้ำพร้อมฝักบัว และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

ภาพ 2.14 บ้านมะขาม บางน้ำผึ้ง บริเวณทางเดินเข้าที่พัก

ที่มา : <https://www.bkkmenu.com/go/hotel/baan-makham.html>

2.6.3 ห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun

สถาปนิก: Kai Wang, Tuo Jin, Jianzheng Zhou

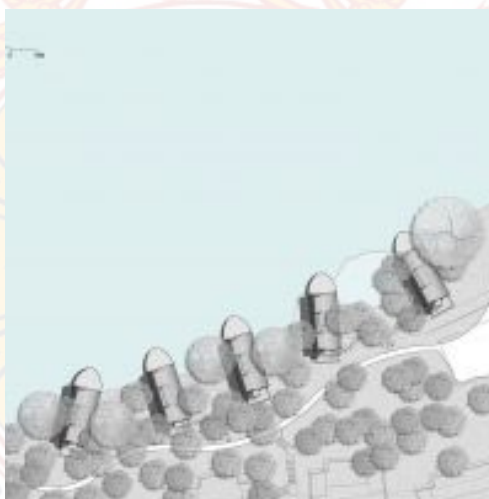
ห้องเรือได้รับการออกแบบด้วยโครงสร้างไม้ เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสถานที่และสืบทอดเรือกันสาดแบบดั้งเดิมที่มีต้นกำเนิดเดียวกัน องค์ประกอบของโครงสร้างสำเร็จรูปโดยโรงงานและประกอบขึ้นบนไซต์ ส่วนหลักของห้องเรือรองรับด้วยเสาเข็มท่อเหล็กที่กั้นทะเลสาบ โครงสร้างทั้งหมดของเรือนำเสนอรูปร่างโค้งงอและเชื่อมต่อกันด้วยคานไม้โค้งสามบานพับสี่กลุ่มผ่านท่อนซุงห้าท่อน ระบบหลังคาทั้งหมดอยู่ภายในความกว้างของคานโค้ง ภายในระบบ แผ่นแขวนที่ทำจากไม้ซีดาร์

แดงช่วยรักษาพื้นผิวและความทนทานของไม้เดิมโดยใช้น้ำยาเคลือบเงา น้ำ พื้นผิวของมันถูกติดตั้งด้วยกระเบื้องไม้ซีดาร์แดงสามขนาดโดยมีลักษณะเอียงขึ้นและถอยหลังเล็กน้อย นำเสนอพื้นผิวที่เป็นธรรมชาติ

ภาพ 2.15 ห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun

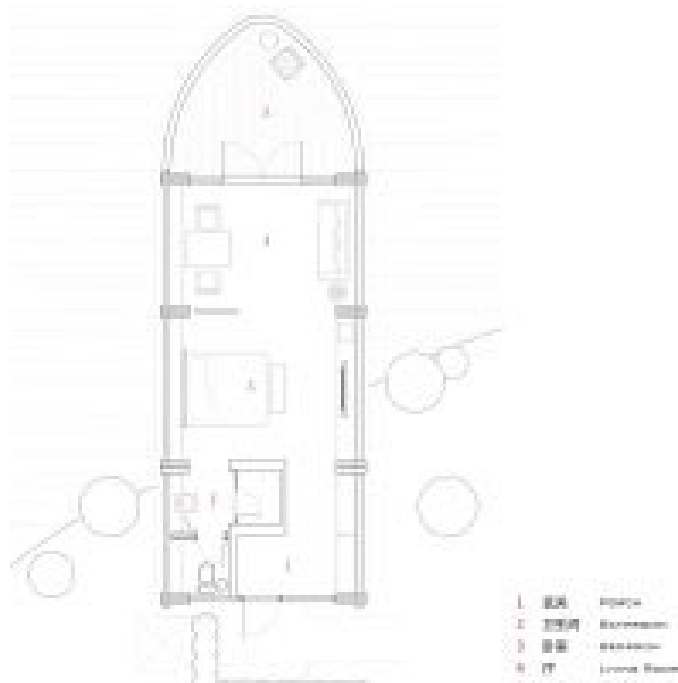
ที่มา : <https://www.arch2o.com/>

ภาพ 2.16 ผังบริเวณห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun

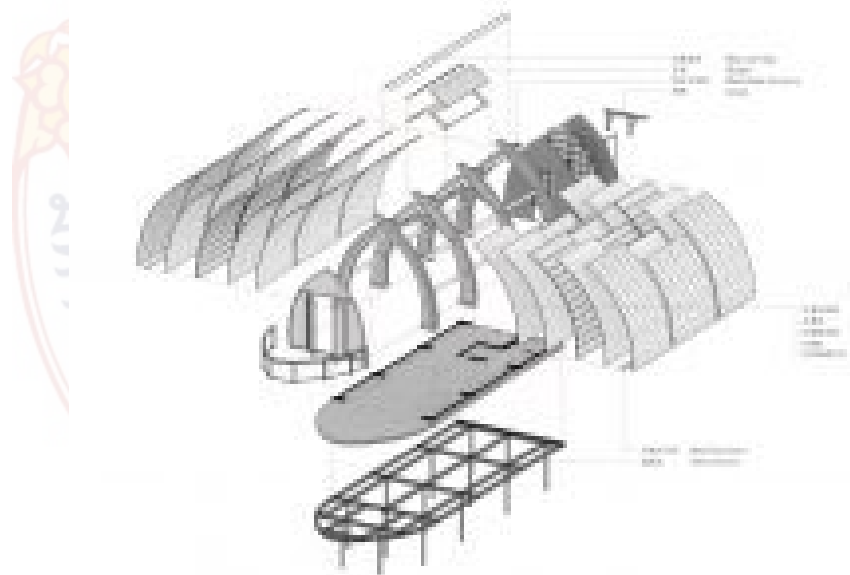
ที่มา : <https://www.arch2o.com/>

ภาพ 2.17 แปลนห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun

ที่มา : <https://www.arch2o.com/>

ภาพ 2.18 โครงสร้างห้องเรือในแม่น้ำ Fuchun

ที่มา : <https://www.arch2o.com/>

บทที่ 3

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของนโยบายและแผน

3.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570

ยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อนหน้านี้ที่เกี่ยวข้อง คือ

3.1.1.1 กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.1 สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ และสตาร์ทอัพ ประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เอกอัครราชทูตทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนา และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้ซอฟต์แวร์เป็นตัวขับเคลื่อน ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย พัฒนา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการส่งเสริมการบริการการตลาด และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายอย่างทั่วถึง เพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.3 สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวในเมืองรอง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาระบบและการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างฐานให้ชุมชนมีความรักในท้องถิ่นและรักษาวัฒนธรรมของตนเอง ตลอดจนสร้างเครือข่าย และจัดหาเงินทุน เพื่อปมเพาะชุมชนให้ยกระดับเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมและสตาร์ทอัพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.4 ส่งเสริมให้เอกชนมีความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ดูแลความปลอดภัย

และรักษาสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570)

3.1.2 แผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. 2566-2570

3.1.2.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควบคู่วิถีเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของจังหวัดสู่สากล โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1.2.1.1 เพื่อมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอันประกอบไปด้วย การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยววิถีชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว บริการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural Attractions) หรือที่เกิดจากสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติที่มาจากพื้นฐานความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติของจังหวัด แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manufactured Attractions) เช่น สถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ ศาสนาสถาน เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต โดยให้เกิดความปลอดภัยได้มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย และยกระดับสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวของอาเซียนในอนาคต การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีความสำคัญในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมโดยส่งเสริมให้ชุมชนและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยเร่งการประชาสัมพันธ์

3.1.2.1.2 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน และส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ให้มีศักยภาพสามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.1.2.1.3 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานปลอดภัย และเหมาะสม

3.1.2.1.4 ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมเอกลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงผู้ประกอบการและจัดหาตลาดด้านการท่องเที่ยว

3.1.2.1.5 พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว

3.1.2.1.6 บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (แผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. 2566-2570)

3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางสังคม

3.2.1 สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดอุทัยธานี

ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิเช่น วัดท่าซุง ปราสาททองคำ วัดมัจฉา วัดอุโปสถาราม ยอดเขาสะแกกรัง วัดสังกัสรัตนคีรี ถนนคนเดินตรอกโรงยา ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวแพ เกาะเทโพ หุบป่าตรางด ถ้ำเขาวง ถ้ำเขาพระยาพายุเรือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง แก่งมะกรูด น้ำตกแก่งสวนน้อย น้ำตกไซเบอร์ น้ำตกผาร่มเย็น เขื่อนทับเสลา เป็นต้น

3.2.2 โรงแรม

ที่พักในจังหวัดอุทัยธานี มีให้เลือกหลายรูปแบบทั้งโฮมสเตย์ รีสอร์ท และโรงแรมระดับ 2-5 ดาว ส่วนใหญ่เน้นบรรยากาศที่อิงธรรมชาติและสะดวกสบาย ตั้งอยู่ในตัวเมืองอุทัยธานี อำเภอหนองฉาง อำเภอลานสัก อำเภอบ้านไร่ และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

3.2.3 เรือนแพแม่น้ำสะแกกรัง

เป็นเรือนแพไม้สร้างบนแพลูกบวบไม้ไผ่ มีลักษณะแตกต่างไปจากเรือนแพในลำน้ำอื่นๆ เพราะใช้เป็นที่อยู่อาศัยถาวรมานับร้อยๆ ปี มีอยู่หนาแน่นในเขตเทศบาลเมือง ปัจจุบันมีประมาณ 200 หลังเศษ ชาวแพมีอาชีพจับสัตว์น้ำเลี้ยงปลาในกระชัง และค้าขาย นักท่องเที่ยว มักชอบนั่งเรือล่องในลำน้ำสะแกกรังชมบรรยากาศ เรือนแพและธรรมชาติ 2 ผังอยู่เนื่องๆ ปัจจุบันมีเรือให้บริการล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวแพ 2 ริมฝั่งแม่น้ำสะแกกรัง มีทั้งประเภทเหมาลำและเรือแม่ล

3.2.4 อาชีพของชาวแพ

ทำอาชีพประมงน้ำจืด เลี้ยงปลาในกระชัง เช่น ปลาสวาย ปลาแรด และปลาเทโพ รวมทั้งแปรรูปปลาทำเป็นปลาแห้งและปลาเกลือ

3.2.5 วัฒนธรรม

ส่งเสริมการตักบาตรทางน้ำ ประเพณี วัฒนธรรม ที่พักอาศัย เช่น ฟันฟูเพลงพื้นบ้าน เกิดศูนย์แสดงวัฒนธรรมชาวแพ ส่งเสริมวิถีชีวิตชาวแพ โฮมสเตย์ชาวแพ รีสอร์ท ศูนย์การท่องเที่ยวชาวแพ สนับสนุนโดยวัฒนธรรมจังหวัด การท่องเที่ยวและกีฬา เทศบาล

3.2.6 ความโดดเด่นของการท่องเที่ยวด้านวิถีชุมชน วัฒนธรรม

จังหวัดอุทัยมีแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์วิถีชุมชน วัฒนธรรม เช่น พระชนกจักรี ตั้งอยู่บนยอดเขาสะแกกรัง วัดท่าซุง และวัดอุโปสถารามประเพณีตักบาตรเทโว ณ วัดสังกัสรัตนคีรี ในช่วงเทศกาลออกพรรษา ที่ตรงตามพุทธประวัติมากที่สุดวิถีชีวิตชาวแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ชุมชนคน

บนน้ำแหล่งสุดท้ายที่สมบูรณ์ที่สุดของเมืองไทย วิถีตลาดเช้า เย็น ริมแม่น้ำสะแกกรัง อาหารการกินมีชื่อเสียงในเรื่องอาหารประเภทปลาแม่น้ำรสชาติอร่อย ขนมหวานมีชื่อเสียงและถือเป็นต้นตำรับของเมืองไทย ถนนคนเดินชุมชนตรอกโรงยา ของชุมชนชาวจีนแห่งลุ่มน้ำสะแกกรังสำนักสงฆ์ถ้ำเขาวงในเขตอำเภอบ้านไร่ เขาปลาร้า ซึ่งมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์อายุประมาณ 3000 ปีในเขตอำเภอลานสัก เมืองโบราณบึงคอกช้างในอำเภอสว่างอารมณ์ ฮกแซตั้งร้านขายยาเก่าแก่ที่ตั้งอยู่กลางเมืองอุทัยธานี และการท่องเที่ยวหมู่บ้านนวัตกรรม (OTOP) ผ้าทอมือพื้นเมืองที่มีชื่อเสียง มีดพับ มีดพก หัวเข็มขัด กรรไกรตัดแต่งกิ่งไม้และ เครื่องการเกษตร หัตถอุตสาหกรรมเหล็กกล้า การท่องเที่ยวภูมิวัฒนธรรมชนเผ่าพื้นถิ่นที่แก่นมะกรูด (<https://thecitizen.plus/node/32949>)

3.2.7 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้การท่องเที่ยว

ด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรม ประเพณีและของดีเมืองอุทัยรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด (1 ม.ค. 2563 - ธ.ค. 2563) 786 ล้านบาท/ปี จำนวนนักท่องเที่ยว 480,649 คน/ปี (แผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. 2566-2570)

3.3 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกฎหมาย

3.3.1 การวางและจัดทำผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดอุทัยธานี

ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ในท้องที่ตำบลดอนขวาง ตำบลอุทัยใหม่ ตำบลสะแกกรัง และตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ ผังเมืองรวมตามกฎหมายกระทรวงนี้ มีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

3.3.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริหาร การปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง และศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุทัยธานี

3.3.1.2 ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมให้สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนและระบบเศรษฐกิจ

3.3.1.3 ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขูปโภคและสาธารณูปการให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

3.3.1.4 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก. อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ข. อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดินหรือห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคาดฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ทำผนังทึบสูงจากคาดฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย (www.asa.or.th, 2563)

3.3.2.4 อาคารที่จะเปลี่ยนการใช้มาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ให้มีที่ว่างของอาคารไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่สูงที่สุดของอาคารและต้องมีลักษณะอาคารไม่เกินสองชั้นที่มีจำนวนห้องพักในอาคารหลังเดียวกันไม่เกิน 10 ห้อง

ก. ช่องทางเดินในอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร

ข. บันไดกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และต้องมีระยะห่างตามแนวทางเดินไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นชั้นนั้น

ค. ติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือหรือเครื่องดับเพลิงยกหัวตามประเภท ขนาด และสมรรถนะตามมาตรฐานเครื่องดับเพลิงแบบมือถือหรือเครื่องดับเพลิงยกหัวของกรมโยธาธิการ และผังเมืองไม่น้อยกว่าชั้นละหนึ่งเครื่อง โดยต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่มองเห็น สามารถอ่านข้อแนะนำการใช้ได้ และสามารถเข้าใช้สอยได้สะดวก

ง. โทรศัพท์หรือระบบการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกโรงแรมโดยจะจัดให้มีเฉพาะภายนอกห้องพักก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้พัก

จ. โรงแรมต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมในส่วนที่ให้บริการสาธารณะโดยจัดแยกส่วนสำหรับชายและหญิง และต้องรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ฉ. โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คน ต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

ข. ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตรยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถไว้ให้ปรากฏ (กฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2559)

3.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ ระบบอาคาร เทคโนโลยี

3.4.1 ข้อมูลพื้นที่ตั้งโครงการ

3.4.1.1 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดอุทัยธานี

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นป่าและภูเขาลาดเทจากทิศตะวันตก ต่ำลงมาทางทิศตะวันออก ทางทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารและเขตป่าสงวนแห่งชาติ เทือกเขาที่เป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำสะแกกรัง คือ เทือกเขาโมโกจู มีความสูงประมาณ 1,960 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีลำน้ำสำคัญที่ไหลรวมเป็นแม่น้ำสะแกกรัง 3 สาย คือ ห้วยแม่वंงก์อยู่ตอนบน คลองโพธิ์อยู่ตอนกลาง และห้วยทับเสลาอยู่ตอนล่าง ระบายน้ำจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือลงสู่ทิศตะวันออก โดยไหลจากอำเภอม่วงก่ และอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ไปรวมกับคลองโพธิ์ที่อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี แล้วไหลไปรวมกับห้วยทับเสลา ที่อำเภอเมืองอุทัยธานี ต่อจากนั้นไหลไปรวมกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่อำเภอเมืองอุทัยธานี

3.4.1.2 สภาพทั่วไปของกลุ่มน้ำสะแกกรัง

กลุ่มน้ำสะแกกรังตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศไทย มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมทั้งสิ้น 4,906.53 ตร.กม. พื้นที่ส่วนใหญ่ครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ อุทัยธานี นครสวรรค์ และกำแพงเพชร ลักษณะลุ่มน้ำวางตัวตามแนวตะวันตก-ตะวันออก ทิศเหนือของกลุ่มน้ำติดกับลุ่มน้ำปิง ทิศใต้ติดกับลุ่มน้ำท่าจีน ทิศตะวันตกติดกับลุ่มน้ำแม่กลอง และทิศตะวันออกติดกับลุ่มน้ำเจ้าพระยา บริเวณทิศตะวันตกของกลุ่มน้ำเป็นเทือกเขาสูง เป็นเขตต้นน้ำของลำน้ำสาขาที่สำคัญหลายสาย ได้แก่ น้ำแม่वंง คลองโพธิ์ และห้วยทับเสลา ต้นกำเนิดของลำน้ำสะแกกรังคือเทือกเขาโมโกจู ซึ่งเป็นแนวแบ่งเขตระหว่างจังหวัดตากและจังหวัดนครสวรรค์ ต้นน้ำของลำน้ำสาขาทั้ง 3 สายนี้จะมีความลาดชันค่อนข้างมากและค่อยๆ ลาดเทลงจนไหลออกสู่ทุ่งราบของลุ่มน้ำเจ้าพระยาทางด้านทิศตะวันออกของกลุ่มน้ำ ลำน้ำสาขาซึ่งเป็นต้น กำเนิดของลำน้ำสะแกกรัง ได้แก่ ห้วยแม่वंง ไหลผ่านกิ่งอำเภอม่วงก่และอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มาบรรจบกับห้วยคลองโพธิ์ ซึ่งไหลมาจากเทือกเขาบริเวณแนวแบ่งเขตระหว่างจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดอุทัยธานี ที่อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี กลายเป็น

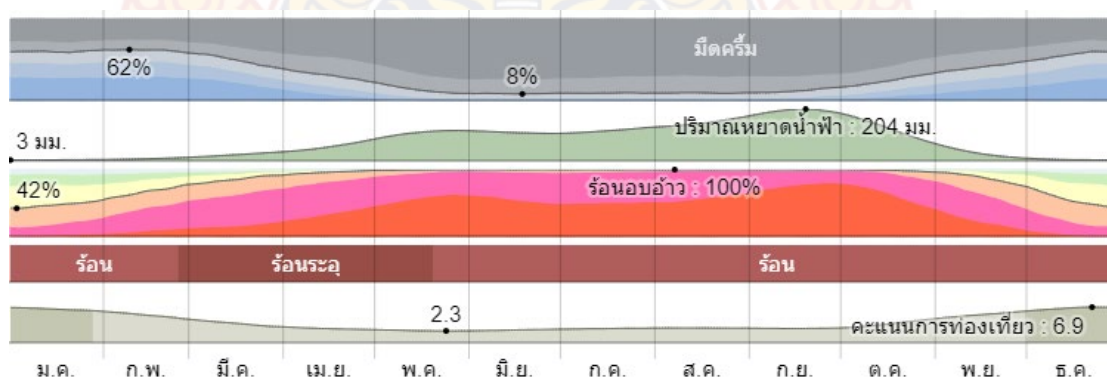
แม่น้ำตากแดด แล้วไหลลงมาบรรจบกับห้วยทับเสลา ในเขตอำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี เข้าเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ไหลเลาะเลียบผ่านภูเขาสะแกกรังจึงได้ชื่อว่าแม่น้ำสะแกกรัง ก่อนไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาทางตอนเหนือของเขื่อนเจ้าพระยา (<https://tiwrm.hii.or.th/web/attachments/25basins/11-sakaekrang.pdf>, 2566)

3.4.1.3 สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดอุทัยธานีจัดอยู่ในลักษณะร้อนชื้น คือ มีอากาศร้อนชื้นในช่วงฤดูฝนและแห้งแล้งในช่วงฤดูหนาว โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน และได้รับอิทธิพลจากลม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในฤดูหนาว ซึ่งแบ่งฤดูตามระยะเวลาได้ดังนี้ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศจะร้อนจัดช่วงเดือนมีนาคม ถึงกลางเดือนพฤษภาคม (รายงานประจำปีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี ปี พ.ศ. 2564)

3.4.1.4 อุณหภูมิ

จังหวัดอุทัยธานีเป็นพื้นที่ที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 26-32 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32-38 องศาเซลเซียส โดยมีอากาศร้อนจัดอยู่ในเดือนเมษายนและพฤษภาคม ส่วนอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 21-26 องศาเซลเซียส และมีอากาศหนาวจัดอยู่ในเดือนธันวาคม (รายงานประจำปีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี ปี พ.ศ. 2564)

ภาพ 3.2 อุณหภูมิจังหวัดอุทัยธานี

ที่มา : รายงานประจำปีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี ปี พ.ศ. 2564

3.4.1.5 ฝน

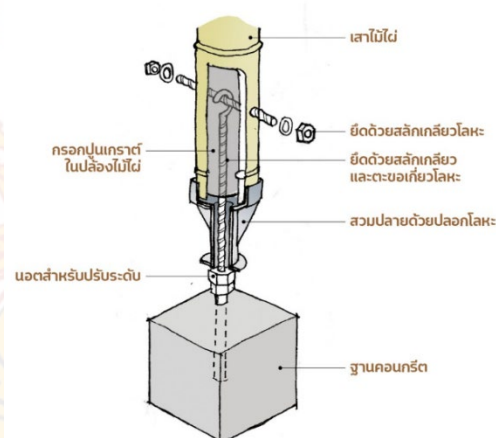
จังหวัดอุทัยธานีเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์น้อย อากาศจึงค่อนข้างแล้ง ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปี 1,100-1,200 มิลลิเมตร และมีจำนวนวันฝนตก 114 วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุด คือ เดือนสิงหาคมมีปริมาณฝน 185.4 มิลลิเมตร และมีจำนวนวันฝนตก 21 วัน (รายงานประจำปี สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี ปี พ.ศ. 2564)

3.4.2 ระบบเทคโนโลยีอาคาร

3.4.2.1 การตั้งเสา

วิธีการคล้ายการตั้งเสาไม้จริง อาจใช้ไม้ไผ่ลำเล็กหลายลำมัดรวมกัน หรือไม้ลำใหญ่ 5-7 นิ้ว แล้วทำฐานรากและตอม่อคอนกรีตหรือหิน เพื่อความแข็งแรงและป้องกันไม้จากความชื้นในดิน หากเสาอยู่ใกล้ชายคา แนะนำให้ทำตอม่อสูงป้องกันฝนและแดดโดนเสา

ฐานคอนกรีตและสวมปลอกโลหะปลายเสา

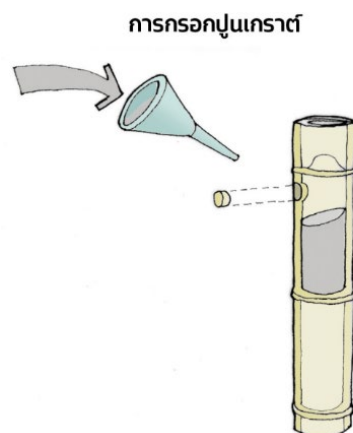

ภาพ 3.3 การตั้งเสา

ที่มา : <https://www.baanlaesuan.com/28012/ideas/house-ideas>

3.4.2.2 การกรอกปูนเกราด์

ปูนเกราด์ คือ ปูนซีเมนต์สำเร็จรูปชนิดหนึ่งที่สามารถไหลไปตามซอกมุมต่างๆ ได้ดี มีการหดตัวน้อย มีกำลังอัดสูงและแข็งตัวเร็ว ใช้เสริมความแข็งแรงและเพิ่มแรงยึดเกาะกับโครงสร้างที่เสริมในปลอกไม้ไผ่ โดยเจาะรูกว้างประมาณ 4 เซนติเมตร กรอกปูนเกราด์ลงไป แล้วปิดรูด้วยไม้ให้สนิท

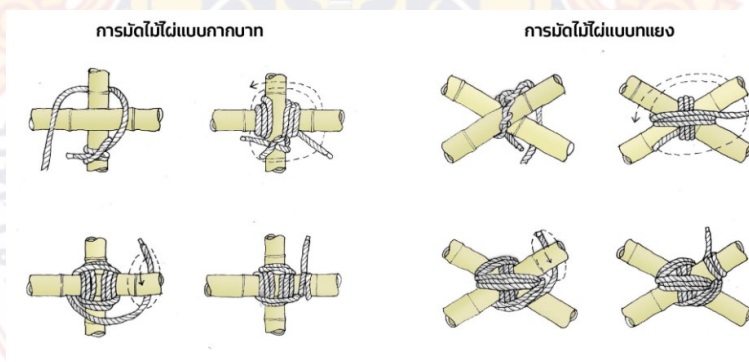

ภาพ 3.4 การกรอกปูนเกราต์

ที่มา : <https://www.baanlaesuan.com/280123/ideas/house-ideas>

3.4.2.3 การมัดไม้ไผ่

การมัดเป็นภูมิปัญญาแต่ละท้องถิ่น สามารถใช้ประกอบไม้ไผ่ได้เช่นกัน แต่ถ้าจะให้โครงสร้างแข็งแรง ควรยึดด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ตามวิธีข้างต้นก่อน แล้วจึงมัดเพื่อช่วยให้ข้อต่อแน่นขึ้น ลดการฉีกขาดของเนื้อไม้ หรือเป็นการตกแต่งให้สวยงาม และยังใช้การมัดช่วยในการประกอบโครงไม้ โดยใช้ยางในรถหรือยางเส้นมัดชั่วคราว แล้วจึงยึดด้วยวัสดุต่างๆ

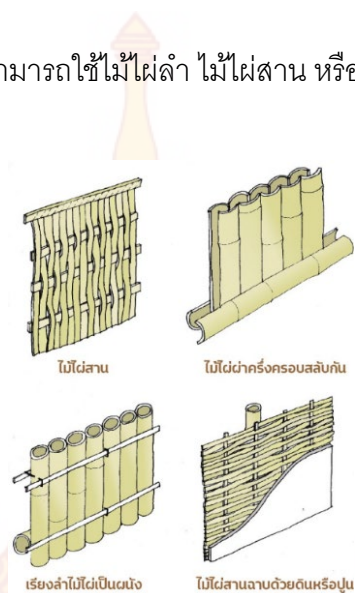

ภาพ 3.5 การมัดไม้ไผ่

ที่มา : <https://www.baanlaesuan.com/280123/ideas/house-ideas>

3.4.2.4 ผนังไม้ไผ่

ผนังไม้ไผ่สามารถใช้ไม้ไผ่ลำ ไม้ไผ่สาน หรือผสมกับวัสดุอื่นๆ ได้ ซึ่งทำได้หลายวิธี วิธีสร้างบ้านไม้ไผ่

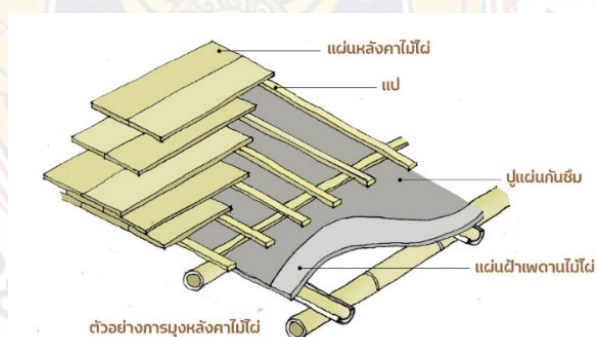

ภาพ 3.6 ผนังไม้ไผ่

ที่มา : <https://www.baanlaesuan.com/280123/ideas/house-ideas>

3.4.2.5 หลังคา

การมุงหลังคาไม้ไผ่เหมือนกับการมุงหลังคาซึ่งเกิด คือ รองใต้หลังคาด้วยแผ่นกันซึมอีกชั้น หรืออาจมุงด้วยหลังคาปกติแล้วมุงหลังคาไม้ไผ่ทับอีกชั้นก็ได้เช่นกัน ก็จะไม่ต้องกังวลเรื่องการรั่วซึม

ภาพ 3.7 หลังคาไม้ไผ่

ที่มา : <https://www.baanlaesuan.com/280123/ideas/house-ideas>

3.4.2.6 แพลุกบวบ

องค์ประกอบของเรือนส่วนน้ำเป็นฐานที่อยู่ด้านล่างสุดของตัวเรือน ทำหน้าที่เป็นแพรองรับตัวเรือนให้สามารถลอยน้ำได้ โดยนำไม้ไผ่มาสอดไว้บนคานที่วางตามแนวยาวของตัวเรือนจนเต็มพื้นที่ว่างใต้ถุนเรือน สำหรับไม้ไผ่ที่นิยมนำมาใช้ทำเป็นแพลูกบวบชาวบ้านจะเรียกไม้ไผ่ชนิดนี้ว่า “ไม้ไผ่ผะ” ซึ่งมีคุณสมบัติคงทน เนื้อหนาไม่อมน้ำ หรือหากถ้าหาไม้ไผ่ผะไม่ได้ก็จะใช้ “ไม้ไผ่เฉียงรุน” แทน สำหรับไม้ไผ่เฉียงรุนที่จะนำมาใช้นั้นต้องตากแดดให้แห้งสนิทก่อนถึงจะนำมาใช้ได้ เนื่องจากไม้ไผ่เฉียงรุนเป็นไม้ไผ่ที่มีขนาดใหญ่ น้ำหนักมาก อาจทำให้แพจมน้ำได้ ในเรือนหลังหนึ่งจะใช้ไม้ไผ่ประมาณ 500 ลำเพื่อนำมาทำเป็นแพ ราคาของไม้ไผ่ประมาณลำละ 30 บาทและต้องเปลี่ยนไม้ไผ่ใหม่ทุกๆ 2-3 ปี ในอดีตสามารถหาไม้ไผ่ได้จากภายในท้องถิ่นหรือพื้นที่ใกล้เคียง แต่ในปัจจุบันไม้ไผ่ได้หายากมากยิ่งขึ้น ชาวบ้านได้พยายามแก้ปัญหาด้วยการนำถ่านน้ำมันขนาด 200 ลิตร มาใช้ทำเป็นแพแทนไม้ไผ่ แต่ก็ไม่เป็นที่นิยมนัก เนื่องจากเมื่อใช้ถ่านน้ำมันมาทำเป็นแพ ตัวเรือนจะโคลงเคลงไม่มั่นคง แพที่ทำด้วยไม้ไผ่จะดีกว่า ตัวเรือนจะมั่นคงไม่โคลงเคลงเมื่อลอยขึ้นเหนือน้ำ

ภาพ 3.8 แพลูกบวบ

ที่มา : <https://voicetv.co.th/read/BJchu6HYQ>

บทที่ 4

การกำหนดรายละเอียดของโครงการ

4.1 การกำหนดขอบเขตของโครงการ

โครงการออกแบบรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี เป็นรีสอร์ทที่ออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม ที่ใช้เทคโนโลยีภูมิปัญญาของชุมชนชาวแพดั้งเดิม มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ และเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนชาวแพ และส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว โดยมีขอบเขตของการออกแบบโครงการดังนี้

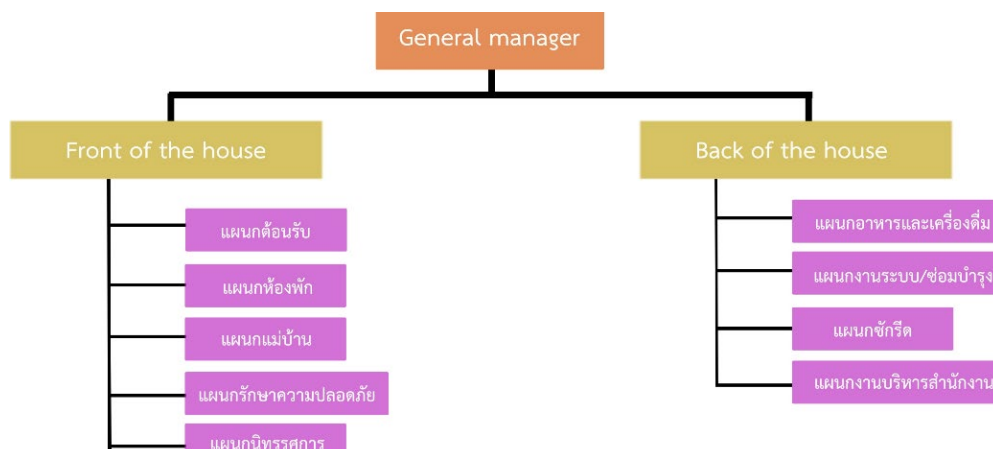
4.1.1 ส่วนของที่พักรีสอร์ท เป็นพื้นที่ส่วนสำหรับการนอนพักผ่อน ค้างคืน ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ทั้งเครื่องใช้ไฟฟ้า และพื้นที่ภายในตัวอาคารที่พัก

4.1.2 ส่วนกลาง คือ การจัดนิทรรศการการเรียนรู้ โดยการนำเสนอ การดำรงชีวิตประจำวัน อาชีพ และวัตถุในการดำรงชีวิต เทคโนโลยีภูมิปัญญา ร้านของฝาก ร้านอาหารและขนม เครื่องดื่ม และการทำหัตถกรรมต่างๆ จนถึงการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลา

4.2 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ

โครงการออกแบบรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี เป็นโครงการที่รัฐบาลร่วมมือกับเอกชน เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีภูมิปัญญาของชุมชนชาวแพมาประยุกต์ใช้กับสถาปัตยกรรมแบบใหม่ เพื่อส่งเสริมพื้นที่ชุมชนชาวแพให้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว และสามารถทำให้ชุมชนชาวแพได้มีรายได้ และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอุทัยธานี

ดังนั้นรัฐบาลและเอกชน เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดกลาง ใช้เวลาดำเนินการค่อนข้างไว จึงจำเป็นต้องแบ่งการดำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนต่างๆ เพื่อให้โครงการเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดี

ภาพ 4.1 ผังโครงสร้างการบริหารโครงการ

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีวิสัย

4.3 ประเภท และจำนวนผู้ใช้สอย

การศึกษาและวิเคราะห์ประเภทและจำนวนผู้ใช้สอยภายในโครงการ

4.3.1 กลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ ที่มีความต้องการในการเรียนรู้วิถีชีวิต หรือ ต้องการเข้าพักอาศัยเพื่อให้ได้สัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ และสนใจในรูปแบบตัวสถาปัตยกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ดัดแปลงจากเทคโนโลยีภูมิปัญญาชุมชนชาวแพ

4.3.2 กลุ่มชาวบ้านในชุมชน เป็นกลุ่มชาวแพ ที่จะมาเป็นผู้บรรยายและการสาธิตในการจัดนิทรรศการต่างๆ เช่น การทำหัตถกรรมมือ จักสาน การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลา เป็นต้น

4.3.3 กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ที่มีความประสงค์ที่ต้องการ การเรียนรู้/นิทรรศการต่างๆ

4.3.4 กลุ่มพนักงาน คือ พนักงานที่มีหน้าที่ในการดูแลพื้นที่ ประกอบไปด้วย พนักงานแม่บ้าน พนักงานครัว พนักงานรักษาความปลอดภัย พนักงานสำนักงาน

4.4 พฤติกรรมการใช้พื้นที่

4.4.1 ส่วนพื้นที่ของการจัดนิทรรศการ การเรียนรู้ วิถีชีวิตชุมชนแพ ซึ่งเปิดเข้าชมทุกวันเวลา เวลา 9.00 - 16.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักอาศัย และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาดูนิทรรศการแบบชั่วคราว โดยมีการให้บริการและมีเจ้าหน้าที่ให้ความอำนวยความสะดวกในส่วนของนิทรรศการ

4.4.2 ส่วนพื้นที่บริการ อาหาร เครื่องดื่ม และสินค้าของฝาก เปิดในช่วงทุกวัน เวลา 9.00 - 17.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่รองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักอาศัยและนักท่องเที่ยวชั่วคราว

4.4.3 ส่วนพื้นที่ต้อนรับบริการ เป็นพื้นที่ส่วนในการต้อนรับบริการนักท่องเที่ยว ต้อนรับบุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าชมนิทรรศการ เป็นจุด Chek in / Cheak out

4.4.4 ส่วนพื้นที่พักอาศัย เป็นพื้นที่ส่วนสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาค้างคืน โดยจะมีห้องพักที่รองรับอยู่จำนวน 2 รูปแบบ มีบริการห้องพักแบบ 1-2 คน จนไปถึงห้องพักแบบ 3-5 คน โดยในส่วนห้องพักจะมีอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าบริการอยู่ทุกห้อง

4.5 การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอย

การคิดพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ โดยวิเคราะห์จากขนาดพื้นที่มาตรฐานของอาคารตัวอย่าง Architect Data, กฎหมายควบคุมอาคาร และกรณีศึกษาอาคารตัวอย่าง (Case Study)

ตาราง 4.1 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนสาธารณะ

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
พื้นที่ส่วนต้อนรับบริการ	1	-	89.0	89.0	A
พื้นที่ส่วนรับฝากสัมภาระ	1	-	15.0	15.0	A
พื้นที่นั่งพักคอย	1	-	127.0	127.0	A
ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	1	-	75.0	75.0	B
ร้านขายของฝาก	1	-	40.0	40.0	B
พื้นที่รับประทานอาหาร	1	-	100.0	100.0	B
ห้องน้ำ	-	-	30.0	30.0	B
รวมพื้นที่				476.0	
CIRCULATION 30%				142.8	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				618.0	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ทัศนศิลป์ วิทยาลัย

ตาราง 4.2 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนสำนักงาน

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
ห้องผู้บริหาร	1	-	35.0	35.0	A
ห้องประชุม	1	-	55.0	55.0	A
ห้องเก็บเอกสาร	1	-	20.0	20.0	A
พื้นที่พักผ่อนทำงาน	1	-	35.0	35.0	B
ห้องน้ำ	-	-	30.0	30.0	B
รวมพื้นที่				175.0	
CIRCULATION 30%				52.5	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				227.5	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ทัศนวิจารณ์ ลีกุลวิไล

ตาราง 4.3 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนนิทรรศการ

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
นิทรรศการหัตถกรรม	1	-	85.5	85.5	A
นิทรรศการการแปรรูปผลิตภัณฑ์	1	-	114.0	114.0	A
นิทรรศการจัดแสดงวัตถุ เครื่องมือ	1	-	55.0	55.0	A
รวมพื้นที่				254.5	
CIRCULATION 30%				76.35	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				330.85	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ทัศนวิจารณ์ ลีกุลวิไล

ตาราง 4.4 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนที่พักอาศัย

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
เรือนแพ	16	-	37.0	592.0	B
เรือนสะแกกรัง	12	-	122.0	1,464	B
รวมพื้นที่				2,056	
CIRCULATION 30%				616.8	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				2,672.8	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกล้วย

ตาราง 4.5 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วน Service

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
ห้องครัว/เตรียมอาหาร	1	-	30.0	30.0	B
ห้องเก็บขยะ	1	-	10.0	10.0	B
ห้องเก็บของทั่วไป	1	-	6.50	6.50	B
ห้องพักผ่อนงาน	1	-	40.0	40.0	B
ห้องซักกรีด	1	-	39.0	39.0	B
ห้องน้ำ	-	-	30.0	30.0	B
ห้องเก็บผ้า	1	-	12.0	12.0	B
รวมพื้นที่				167.5	
CIRCULATION 30%				50.25	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				217.75	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกล้วย

ตาราง 4.6 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนงานระบบ

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
ห้องควบคุมไฟฟ้า	1	-	9.0	9.0	B
ห้อง CCTV	1	-	18.0	18.0	B
ห้องเจนเนเรเตอร์	1	-	20.0	20.0	B
ห้องถังเก็บน้ำป้อนน้ำ	1	-	62.0	62.0	B
รวมพื้นที่				109.0	
CIRCULATION 30%				32.7	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				141.7	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวิไล

ตาราง 4.7 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนกลาง

ชื่อห้อง	จำนวนห้อง	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
พื้นที่ Co-Walking	1	-	80.0	80.0	B
พื้นที่ทานอาหารส่วนกลาง	1	-	102.0	102.0	B
ห้องนวดแผนไทย	1	-	35.0	35.0	B
สระว่ายน้ำ	1	-	227.0	227.0	A
พื้นที่จุดชมวิว	1	-	145.0	145.0	A
รวมพื้นที่				589.0	
CIRCULATION 30%				176.7	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				765.7	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวิไล

ตาราง 4.8 รายละเอียดโครงการรีสอร์ทกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนที่จอดรถ

ชื่อห้อง	จำนวน	จำนวนผู้ใช้	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่รวม	ที่มา
จอดรถยนต์	27	-	350.0	350.0	B
รวมพื้นที่				350.0	
CIRCULATION 30%				105.0	
รวมพื้นที่ทั้งหมด				455.0	

อ้างอิงพื้นที่ใช้สอย

A: Neufert Architects' Data

B: กฎหมาย

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิวัลย์

ตาราง 4.9 สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการทั้งหมด

องค์ประกอบ	รวมพื้นที่ใช้สอยในโครงการทั้งหมด (ตรม.)
พื้นที่ส่วนสาธารณะ	618.0
พื้นที่ส่วนสำนักงาน	227.5
พื้นที่ส่วนนิทรรศการ	330.85
พื้นที่ส่วนที่พักอาศัย	2,672.8
พื้นที่ส่วน Service	226.2
พื้นที่ส่วนงานระบบ	141.7
พื้นที่ส่วนกลาง	765.7
พื้นที่ส่วนที่จอดรถ	455.0
รวมพื้นที่ทั้งโครงการ	5,437.75

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิวัลย์

บทที่ 5

การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

5.1 การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ

- 5.1.1 ความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง อยู่บริเวณใกล้กับพื้นที่แม่น้ำสะแกกรัง
- 5.1.2 การเข้าถึงพื้นที่โครงการ กลุ่มผู้ใช้โครงการสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก
- 5.1.3 สภาพแวดล้อมของโครงการ บริบทโดยรอบพื้นที่ตั้งโครงการ มีลักษณะบรรยากาศแบบธรรมชาติ อยู่ในรัศมีแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดอุทัยธานี
- 5.1.4 รูปร่างที่ดิน เป็นลักษณะพื้นผ้า ไม่มีมุมเยอะเพื่อสะดวกต่อการออกแบบพื้นที่โครงการ
- 5.1.5 มุมมองที่ตั้งโครงการสามารถมองเห็นแม่น้ำสะแกกรังได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยหลักในการดึงดูดหรือชักจูงผู้ใช้สอยโครงการ
- 5.1.6 การใช้ประโยชน์ที่ดิน เลือกที่ตั้งโครงการที่ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง หรือที่ดินที่ผิดกฎหมายผังเมืองรวมของจังหวัดอุทัยธานี เนื่องจากโครงการนี้เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดอุทัยธานี อาคารจึงจำเป็นที่จะต้องอยู่รอบเขตบริเวณริมแม่น้ำสะแกกรัง
- 5.1.7 อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ที่เป็นพื้นที่ชุมชนเรือนแพแม่น้ำสะแกกรัง เพื่อให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน และส่งเสริมพื้นที่ของโครงการ

5.2 การศึกษารายละเอียดของย่านท่าเล และที่ตั้งโครงการ

5.2.1 ประวัติชุมชน เมืองอุทัยธานี เดิมคือหมู่บ้านสะแกกรัง สมัยสุโขทัยเรียก "อุไทย" หมายถึงที่อยู่ของคนไทย ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ บ้านสะแกกรังจึงขยายตัวใหญ่ขึ้น และมีความเจริญรุ่งเรืองจนกลายเป็นเมืองใหญ่ ในปี พ.ศ. 2453 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บ้านสะแกกรังถูกยกขึ้นเป็นเมืองอุทัยธานี และได้ชื่อว่าเป็นเมืองพระชนกจักรี เนื่องจากเป็นที่ประสูติของพระราชบิดาของรัชกาลที่ 1 แม่น้ำสะแกกรัง เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชาวอุทัยธานี มีต้นกำเนิดอยู่ในเขตเทือกเขาโมโกจู ในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านท่าซุง ตำบลท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เป็นแหล่งอาหาร และที่อยู่อาศัยของชาวบ้านเรือนแพ ซึ่งในอดีตแม่น้ำสะแกกรังเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าและ

แหล่งการค้าที่สำคัญในแถบภาคกลาง บริเวณสองฝั่งแม่น้ำจะมีเรือนแพอยู่เรียงราย ฝั่งแม่น้ำด้านตะวันตกมีอาคารบ้านเรือนอยู่หนาแน่น ฝั่งแม่น้ำด้านตะวันออกเป็นเกาะเทโพ ซึ่งชุมชนเรือนแพถือเป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นของเมืองอุทัยธานี คาดว่าเป็นชุมชนที่มีการใช้ชีวิตอยู่บนเรือนแพแห่งสุดท้ายที่ยังเหลืออยู่ในประเทศไทย เป็นวิถีชีวิตที่แสดงให้เห็นถึงความเรียบง่าย แต่เต็มไปด้วยเสน่ห์ของบ้านเรือน วิถีชาวแพ สายน้ำ และธรรมชาติ ที่หลอมรวมอยู่ในชุมชนลุ่มแม่น้ำสะแกกรังแห่งนี้ จังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่ลุ่มแม่น้ำสะแกกรังมากถึง 34.96 ของพื้นที่ซึ่งมากกว่า จังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดตากกับกำแพงเพชร

5.2.2 สภาพทั่วไปของลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ลุ่มน้ำสะแกกรังตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศไทย มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมทั้งสิ้น 4,906.53 ตร.กม. พื้นที่ส่วนใหญ่ครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ อุทัยธานี นครสวรรค์และกำแพงเพชร ตะวันออก ทิศเหนือของลุ่มน้ำติดกับลุ่มน้ำปิง ทิศใต้ติดกับลุ่มน้ำท่าจีน ทิศตะวันตกติดกับลุ่มน้ำแม่กลอง และทิศตะวันออกติดกับลุ่มน้ำเจ้าพระยา

5.2.3 ลักษณะการตั้งกลุ่มเรือนแพ ในปัจจุบันชุมชนชาวแพในลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง มีการตั้งถิ่นที่อยู่ ประมาณ 3 พื้นที่

5.2.3.1 กลุ่มทางทิศเหนือ (กลุ่มบ้านน้ำตก)

5.2.3.2 กลุ่มทางทิศใต้ (กลุ่มบ้านไต้)

5.2.3.3 กลุ่มหน้าวัดอุโปสถาราม (กลุ่มหน้าวัดโบสถ์)

5.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ

วิเคราะห์พื้นที่โครงการจังหวัดอุทัยธานี 3 พื้นที่

ภาพ 5.1 แผนที่แสดงบริเวณจังหวัดอุทัยธานี อำเภอเมือง ในบริเวณพื้นที่โครงการที่เลือก
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวิไล

พื้นที่โครงการ A มีเนื้อที่ 16,717.18 ตร.ม.

พื้นที่โครงการ B มีเนื้อที่ 8,516.31 ตร.ม.

พื้นที่โครงการ C มีเนื้อที่ 16,238.58 ตร.ม.

5.3.1 การวิเคราะห์พื้นที่ที่ตั้งโครงการ SITE A

ภาพ 5.2 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ A (SITE A)

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกล้วย

การวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ SITE A

ที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ ตำบลอุทัยใหม่ อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี
ขนาดที่ดิน 16,717.18 ตารางเมตร หรือประมาณ 10 ไร่

ราคาที่ดิน 2,000 บาท/ตารางวา

ทิศเหนือ ติดกับ ที่พักอยู่แพ แพสเตย์ อุทัยธานี, วัดธรรมโศภิต

ทิศตะวันออก ติดกับ ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ทิศตะวันตก ติดกับ ถนนศรีอุทัย และชุมชน

ทิศใต้ ติดกับ ร้านศุกลวรรณ เครื่องเขียน

ข้อดี 1. ติดกับลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

2. ใกล้แหล่งชุมชนเรือนแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ข้อเสีย 1. ใกล้แหล่งพื้นที่ศาสนา วัด

2. รูปร่างที่ตั้งโครงการเป็นรูปร่างตอนเล็ก

5.3.2 การวิเคราะห์พื้นที่ที่ตั้งโครงการ SITE B

ภาพ 5.3 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ B (SITE B)

ที่มา : ทัศนวิจารณ์ ลีกุลวิไล

การวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ SITE B

ที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ ถนนศรีอุทัย ตำบลอุทัยใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ขนาดที่ดิน 8,516.31 ตารางเมตร หรือประมาณ 5 ไร่

ราคาที่ดิน 1,000 บาท/ตารางวา

ทิศเหนือ ติดกับ พื้นที่บ้านส่วนบุคคล และ ถนนซอยศรีอุทัย 10

ทิศตะวันออก ติดกับ ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ทิศตะวันตก ติดกับ ถนนศรีอุทัย และ ชุมชน วัดพิชัยปุณณาราม

ทิศใต้ ติดกับ Statistical Office Uthai Thani ถนนศรีอุทัย

ข้อดี 1. ติดกับลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

2. ใกล้แหล่งชุมชนเรือนแพลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

3. อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดอุทัยธานี เช่น วัดอุโปสถาราม

ข้อเสีย 1. ใกล้แหล่งพื้นที่ศาสนา วัด

2. มีบ้านเรือนแพค่อนข้างน้อยในบริเวณนี้

5.3.3 การวิเคราะห์พื้นที่ที่ตั้งโครงการ SITE C

ภาพ 5.4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ตั้งโครงการ C (SITE C)

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลวิไล

การวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ SITE C

ที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ขนาดที่ดิน 16,238.58 ตารางเมตร หรือประมาณ 10 ไร่

ราคาที่ดิน 3,900 บาท/ตารางวา

ทิศเหนือ ติดกับ ชุมชน มีต้นไม้ปลูกคลุม

ทิศตะวันออก ติดกับ ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

ทิศตะวันตก ติดกับ สำนักงานไปรษณีย์ไทย อุทัยธานี และถนนศรีอุทัย

ทิศใต้ ติดกับ ศูนย์ฝึกอาชีพวงเดือน อาคมสุรทัณฑ์

ข้อดี 1. ติดกับลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

2. อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดอุทัยธานี

3. รูปร่างที่ตั้งโครงการเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

4. พื้นที่ค่อนข้างปลอดภัย ไม่แออัด

ข้อเสีย มีบ้านเรือนแพค่อนข้างน้อยในบริเวณนี้

ตาราง 5.1 สรุปเกณฑ์ในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

เกณฑ์การพิจารณา	แสดงรายละเอียดการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ						
	คะแนน						
	SITE A	SITE B	SITE C	ความสำคัญ	SITE A	SITE B	SITE C
1. การเข้าถึงพื้นที่โครงการ	A	A	A	4	20	20	20
2. ใกล้แม่น้ำสะแกกรัง	A	A	A	5	25	25	25
3. สภาพแวดล้อมพื้นที่โครงการ ไม่แออัด ปลอดภัย	A	A	A	3	15	15	15
4. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	A	A	A	3	15	15	15
5. ขนาดรูปร่างที่ดิน	B	B	A	5	20	20	25
6. มีความปลอดภัยเป็นส่วนตัว	B	B	B	4	16	16	16
7. ลักษณะมุมมองที่ตั้งโครงการ	A	A	A	4	16	16	16
8. อยู่ใกล้แหล่งชุมชนเรือนแพ	A	B	B	5	25	20	20
9. อยู่ในรัศมีสถานที่ท่องเที่ยว	B	A	A	3	12	15	15
รวม					164	162	167

หมายเหตุ : น้ำหนักคะแนนคือระดับความสำคัญของเกณฑ์โดยมีการแบ่งดังนี้

A = 5 สำคัญที่สุด

B = 4 สำคัญมาก

C = 3 สำคัญปานกลาง

D = 2 สำคัญ

E = 1 สำคัญน้อยที่สุด

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกล้วย

5.4 การสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ

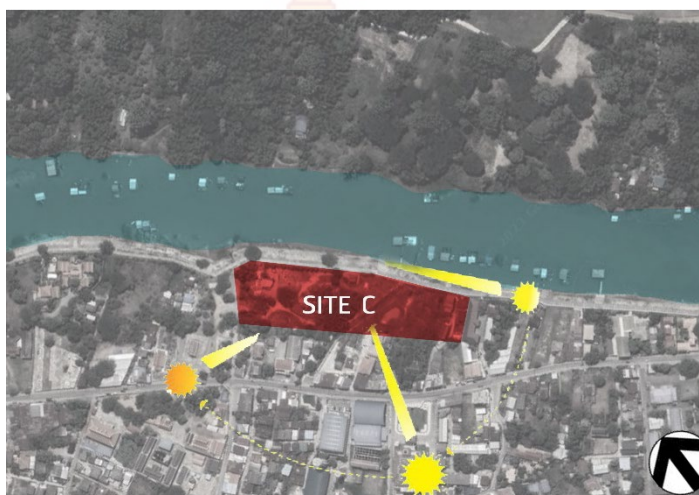
ภาพ 5.5 แผนที่แสดงสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ

ที่มา : ทัศนวิสัย

บริเวณรอบพื้นที่โครงการ จะเป็นในส่วนของแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด อุทัยธานี ที่มีความสำคัญต่อโครงการ ซึ่งประกอบไปด้วย

- 5.4.1 วัดอุโปสถาราม (วัดโบสถ์)
- 5.4.2 ตลาดริมน้ำสะแกกรัง
- 5.4.3 ถนนคนเดินตรอกโรงยา
- 5.4.4 วัดสังกัสรัตนคีรี (ยอดเขาสะแกกรัง)
- 5.4.5 ปราสาททองคำ
- 5.4.6 ท่าเรือ / วังมัจฉา ให้อาหารปลา
- 5.4.7 วัดจันทาราม (วัดท่าซุง)

5.5 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์

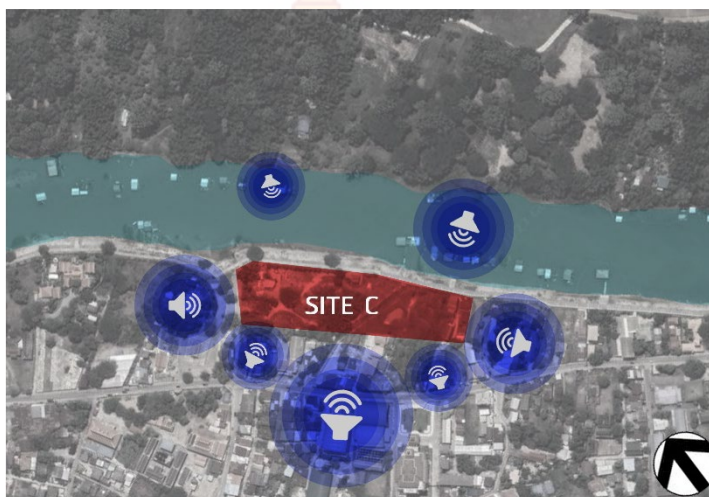
ภาพ 5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์บริเวณที่ตั้งโครงการ
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น

ภาพ 5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่นบริเวณที่ตั้งโครงการ
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ

ภาพ 5.8 ผลกระทบจากมลภาวะทางเสียงและฝุ่นควันโดยรอบบริเวณพื้นที่ตั้งโครงการ
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิธ

มีเสียงรบกวนมาจากทางด้านหน้าโครงการ ซึ่งเป็นบริเวณที่ติดกับสำนักงานไปรษณีย์ไทย และถนนศรีอุทัย เป็นถนนที่เชื่อมเข้าตัวอำเภอเมืองอุทัยธานี อาจจะทำให้มีเสียงรบกวน และมีเสียงรบกวนจากเรือน้ำเที่ยว และทางเดินริมตลิ่งของกลุ่มแม่น้ำสะแกกรังที่อาจจะมีคนเดินสัญจรกันไปมาจากทางด้านที่ติดกับกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ดังนั้นการปลูกต้นไม้สามารถดูดซับเสียงและควันฝุ่นที่จะเข้ามาในพื้นที่โครงการได้ และยังสามารถสร้างบรรยากาศปกคลุมด้วยธรรมชาติ ส่วนด้านข้างของพื้นที่คือด้านขวาและด้านซ้ายติดกับพื้นที่พักอาศัย ที่มีจำนวนน้อย และมีต้นไม้ปกคลุมบางพื้นที่

5.8 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ

ภาพ 5.9 แสดงการวิเคราะห์มุมมองของที่ตั้งโครงการโดยรอบ
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

มุมมองโดยรอบพื้นที่ตั้งโครงการ มีด้านซ้ายและด้านขวา เป็นพื้นที่โล่งที่มีต้นไม้ปกคลุมและมีบ้านพักอาศัยเป็นจำนวนน้อย ด้านหน้าของโครงการได้มุมมองที่ติดกับกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ส่วนด้านหลังโครงการเป็นมุมมองที่ติดกับสำนักงานไปรษณีย์ไทย และถนนศรีอุทัย

ภาพ 5.10 ด้านหน้าโครงการติดกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

บทที่ 6

สรุปแนวความคิดและผลงานการออกแบบ

6.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ

แนวความคิดในการออกแบบโครงการเป็นส่วนสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นตัวกำหนดโครงการและทั้งนี้ยังเป็นบทสรุปของของแนวทางในการนำข้อมูลประกอบโครงการไปใช้ประโยชน์ในการออกแบบ แนวความคิดเกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ทั้งความหมายของโครงการ ด้านที่ตั้งโครงการ องค์ประกอบต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อการออกแบบโครงการ

แนวความคิดในการวางผังโครงการ การวางผังอาคารคำนึงถึงที่ตั้งโครงการ สภาพแวดล้อมบริบทโดยรอบพื้นที่ตั้งโครงการ ให้มีความเหมาะสมกับการใช้อาคารในโครงการ โดยแต่ละอาคารในการวางผัง มาจากการวางตำแหน่งของทิศทางแดด และมุมมองที่ดีให้กับโครงการ ในส่วนของพื้นที่โครงการที่เป็นปัจจัยหลักของโครงการ ควรที่จะได้รับมุมมองที่ดีที่สุด โดยที่ไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใดบดบังมุมมองนั้นๆ โดยแต่ละอาคารจะสามารถเดินเชื่อมเข้าหากันได้ อย่างชัดเจน และให้ความรู้สึกถึงความไหลลื่น โดยแต่ละอาคารจะมีการเล่นระดับยกความสูงขึ้นมา เนื่องจากพื้นที่ตั้งโครงการเป็นพื้นที่แนวยาว ขนานกับแม่น้ำและถนนคนเดิน โดยพื้นที่ตั้งโครงการมีถนนเข้ามาได้เพียง 2 ทาง ซึ่งมีทางสัญจรของรถยนต์ และทางสัญจรของคนเดินริมตลิ่ง ดังนั้นการวางจัดโซนอาคารต้อนรับ ควรคำนึงถึงการเข้าออก และความเป็นสาธารณะให้มากที่สุด เพื่อตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมาย และสามารถแบ่งพื้นที่ออกจากโซนพื้นที่ส่วนตัวของอาคารที่พักได้

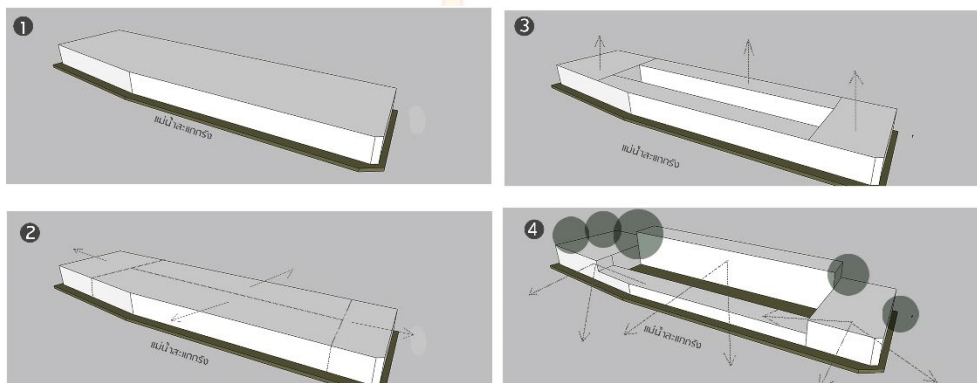
6.2 แนวความคิดของการจัดการฟังก์ชันการใช้งานภายในโครงการ

แนวความคิดในการจัดองค์ประกอบของโครงการ การแบ่งส่วนต่างๆ ของพื้นที่ในโครงการ โดยประกอบไปด้วยของส่วนอาคารต้อนรับ ที่มีฟังก์ชันการใช้งานที่คอยรองรับบุคคลที่มาจากภายนอก ส่วนนิทรรศการ สำนักงาน งานระบบ อาคารส่วนกลาง และส่วนที่พักอาศัย โดยโครงการใช้องค์ประกอบที่สื่อถึงพื้นที่ในบริบทนั้นๆ โดยการเลือกใช้พืชพรรณไม้ที่มีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่และโครงการมาปลูกออกแบบในส่วนพื้นที่ภูมิสถาปัตยกรรม และรวมไปถึงการออกแบบรูปทรงอาคารจากการถอดเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการและบริบทโดยรอบ

6.3 แนวความคิดของการออกแบบวางผังอาคาร

6.3.1 แนวความคิดในการจัดวาง Bubble Diagram

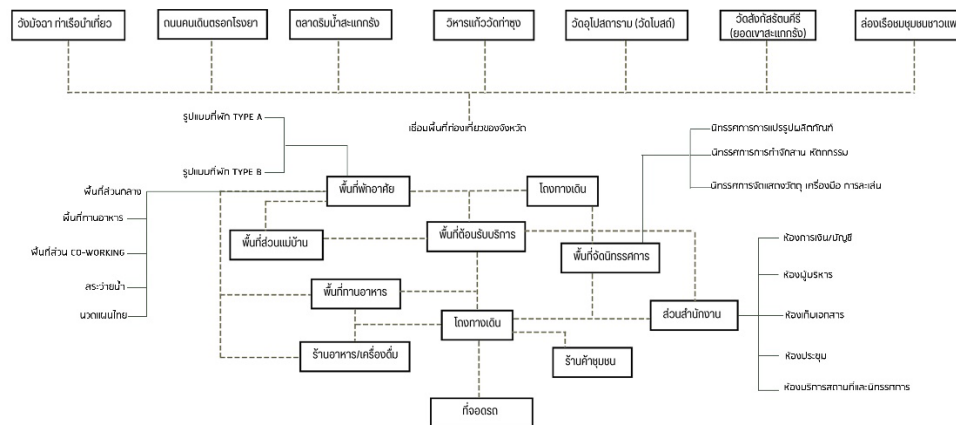

ภาพ 6.1 แบบแสดง Bubble Diagram

ที่มา : ทัศนฤกษ์ ลีกุลวิไล

6.3.2 แนวความคิดในการจัดวางฟังก์ชัน

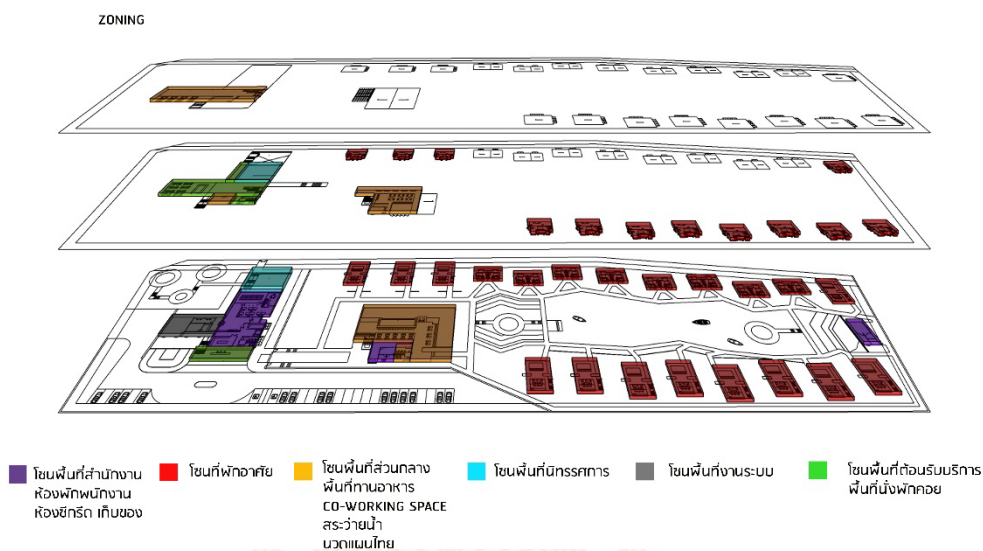
FUNCTION พื้นที่การใช้งานในโครงการ

ภาพ 6.2 แบบแสดงการจัดวางฟังก์ชัน

ที่มา : ทัศนฤกษ์ ลีกุลวิไล

6.3.3 แนวความคิดในการจัดวาง Zoning Diagram

ภาพ 6.3 แบบแสดง Zoning

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวัลย์

แบ่งการจัดวางฟังก์ชันหลักไว้ 6 ส่วน

1. Public โชนพื้นที่สีเขียว เป็นโชนพื้นที่ต้อนรับบริการ พื้นที่นั่งพักคอย
2. Public โชนพื้นที่สีฟ้า เป็นโชนพื้นที่ในส่วนของกาจัดนิทรรศการ การทำหัตถกรรม
3. Semi-Public โชนพื้นที่สีเหลือง เป็นโชนพื้นที่ร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้ายขายของฝาก พื้นที่ส่วนกลาง สระว่ายน้ำ เป็นต้น
4. Private โชนพื้นที่สีม่วง เป็นโชนพื้นที่ส่วนสำนักงาน ห้องแม่บ้าน
5. Private โชนพื้นที่สีเทา เป็นโชนพื้นที่ในส่วนงานระบบ
6. Private โชนพื้นที่สีแดง เป็นโชนในส่วนของที่พักราคัย

6.4 การพัฒนาแบบทางสถาปัตยกรรม

6.4.1 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 1

ภาพ 6.4 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1 (1)

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

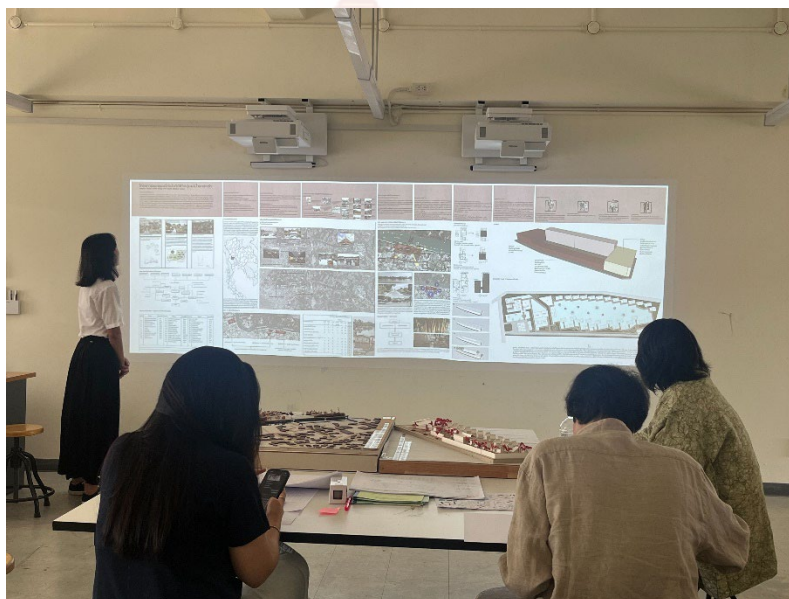

ภาพ 6.5 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1 (2)

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 1 เป็นการตรวจในส่วนของเนื้อหา ข้อมูลพื้นฐาน และเพิ่มเติมของโครงการ ทั้งแนวความคิด ผู้ใช้งาน การวางฟังก์ชัน ตำแหน่งของพื้นที่อาคาร การวางพื้นที่โซนนิ่ง รวมถึงเริ่มต้นกระบวนการออกแบบ Schematic Plan

6.4.2 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 2

ภาพ 6.6 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

ภาพ 6.7 โมเดลการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2 เป็นการพัฒนาแบบร่างต่อเนื่องจากครั้งที่ 1 ที่มีการเพิ่มเติมในส่วนของการออกแบบผังโครงการ เป็น แปลนอาคาร ผังบริเวณ แสดงทางเข้าออก และ ตำแหน่งของอาคาร ทางเดินเชื่อม ให้ชัดเจน และคิดรูปแบบสถาปัตยกรรมในการออกแบบโครงการให้เหมาะสมกับโครงการ และตรงใจത്യกับแนวความคิด รวมไปถึงการคำนึงถึงวัสดุที่จะนำมาใช้ในกระบวนการออกแบบโครงการ

6.4.3 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 3

ภาพ 6.8 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3 (1)

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

ภาพ 6.9 การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3 (2)

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีทวีลัย

การพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3 เป็นการพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย โดยต้องจัดวางตำแหน่งฟังก์ชันพื้นที่อาคารให้ชัดเจน เพิ่มรายละเอียด Detail ให้ถูกต้อง และออกแบบรูปทรงอาคารในส่วน of สถาปัตยกรรมให้ดึงดูด สวยงาม และเหมาะสมกับบริบทและแนวความคิดของโครงการ และรวมไปถึงกระบวนการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมในโครงการให้เหมาะสม

6.5 ผลงานการออกแบบ

จากการสรุปของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ผู้ศึกษาได้ทำการออกแบบโครงการวิทยานิพนธ์และได้นำเสนอวิทยานิพนธ์โดยมีการออกแบบวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบรีสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ดังนี้

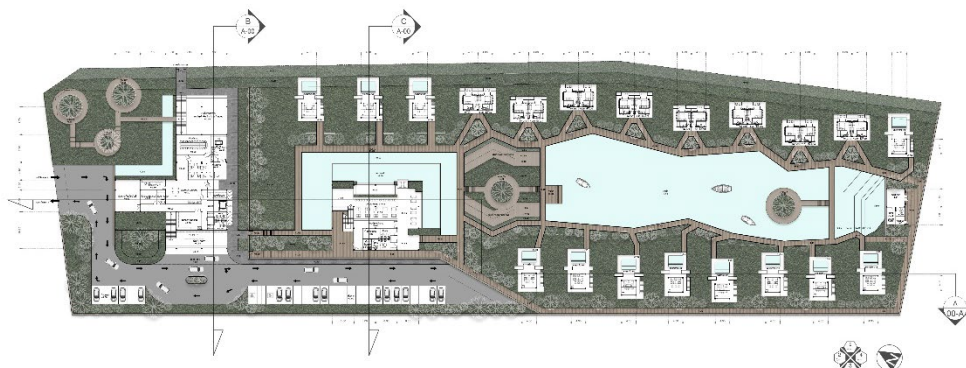
6.5.1 แบบแสดงผังพื้นที่ของโครงการ

ภาพ 6.10 แบบแสดงผังบริเวณ

ที่มา : ภัณฑุวรรณ ลีวิไลย์

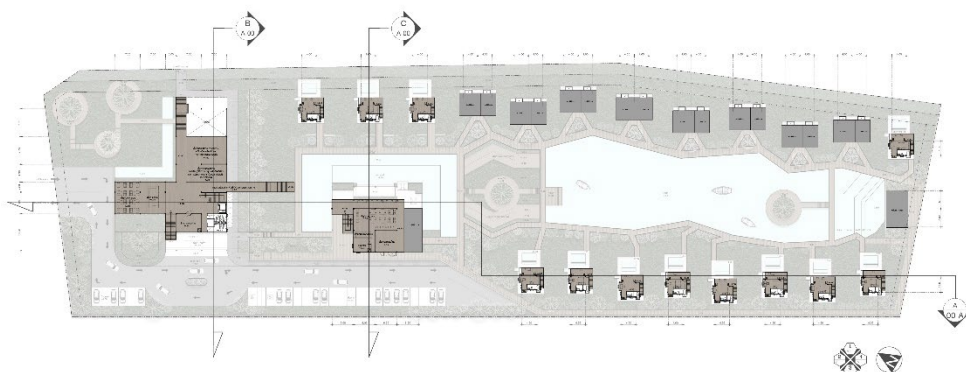
ผังบริเวณ แสดงการเข้าออกของโครงการและแสดงให้เห็นบริบทรอบๆ ของโครงการที่มีผลต่อการออกแบบโครงการ

ภาพ 6.11 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 1

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีวิไลย์

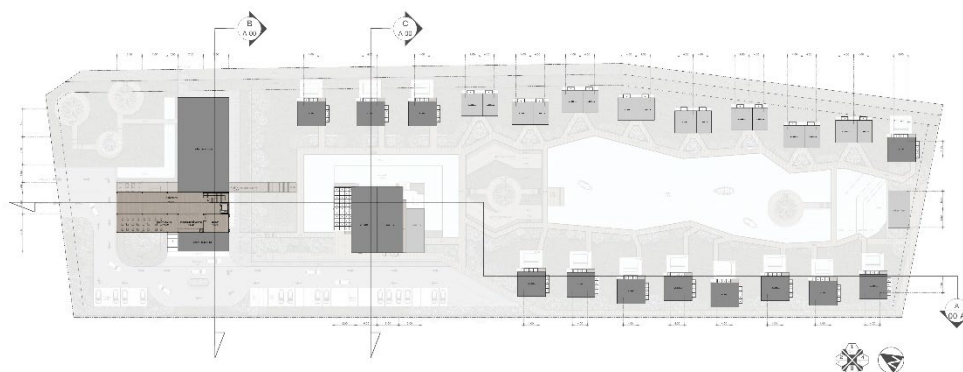
แปลนพื้นที่ 1 แสดงตำแหน่งของพื้นที่ที่จอดรถ ตำแหน่งของอาคารต้อนรับ ส่วนนิทรรศการ ส่วนสำนักงาน งานระบบ ส่วนแม่บ้าน อาคารส่วนกลาง และส่วนที่พักอาศัย

ภาพ 6.12 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 2

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีวิไลย์

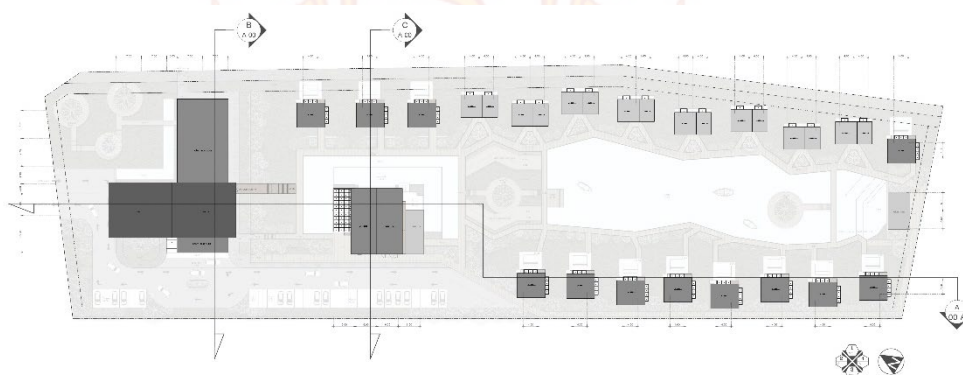
แปลนพื้นที่ 2 แสดงตำแหน่งอาคารต้อนรับ ในส่วนของนิทรรศการ พื้นที่พักผ่อน ร้านอาหารของฝาก อาคารส่วนกลาง ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม นวดแผนไทย และอาคารส่วนที่พัก

ภาพ 6.13 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 3

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิธ

แปลนพื้นที่ชั้นที่ 3 แสดงตำแหน่งอาคารต้อนรับในส่วนของ โซนพื้นที่ทานอาหาร เครื่องดื่ม จุดชมวิวเพื่อให้มองเห็นถึงบริบทภายนอกโครงการ และภายในโครงการ

ภาพ 6.14 แบบแสดงแปลนพื้นที่ชั้นที่ 4

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิธ

แปลนหลังคา แสดงตำแหน่งของหลังคา รูปแบบหลังคา และแนวยื่น

6.5.2 แบบแสดงรูปด้านของโครงการ

ภาพ 6.15 แบบแสดงรูปด้าน

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลวิไล

รูปด้านของโครงการออกแบบให้คำนึงถึงความสัมพันธ์กับบริบทโดยรอบ รวมทั้งการเลือกวัสดุ เพื่อให้กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

รูปด้าน 1 เป็นรูปด้านที่มองมาจากทางด้านแม่น้ำสะแกกรัง จะเห็นตัวอาคารส่วนต้อนรับ อาคารส่วนกลาง อาคารที่พักอาศัย โดยแต่ละอาคารสามารถได้รับมุมมองวิวที่ดีทุกอาคาร

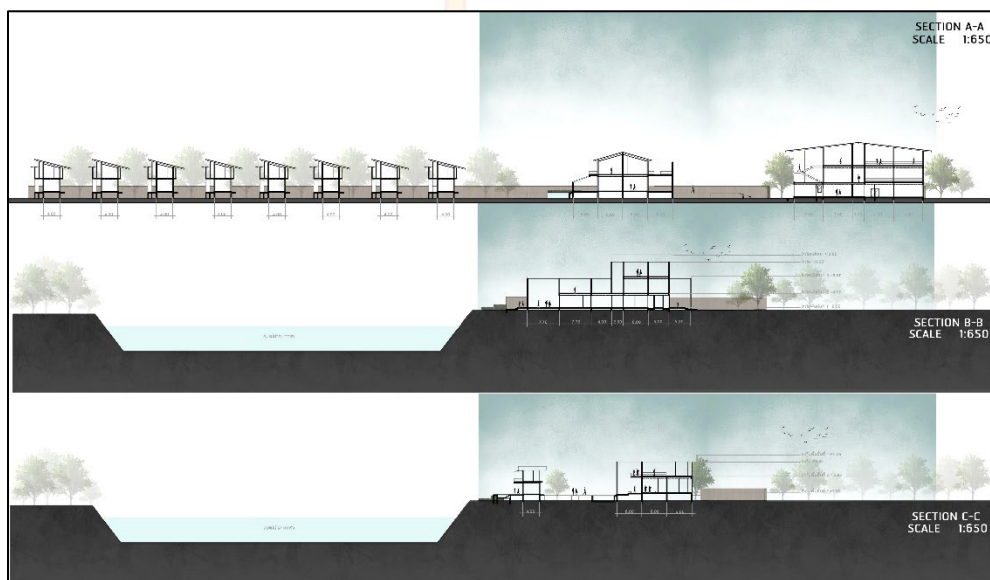
รูปด้าน 2 เป็นรูปด้านที่มองมาจากทางถนนด้านเข้าโครงการ โดยจะมองเห็นอาคารส่วนต้อนรับ และจุดชมวิวกว้าง

รูปด้าน 3 เป็นรูปด้านหลังของโครงการที่ติดกับบ้านพักอาศัย โดยด้านนี้จะมีตัวกำแพงที่สูงเพื่อให้ความเป็นส่วนตัวกับพื้นที่ในโครงการ โดยด้านนี้ตัวอาคารส่วนมากจะเป็นด้านที่บ

รูปด้าน 4 เป็นรูปด้านข้างของโครงการที่ติดกับบ้านพักอาศัย มีกำแพงที่สูงเพื่อป้องกันสายตา และให้ความเป็นส่วนตัวกับพื้นที่ในโครงการ

6.5.3 แบบแสดงรูปตัด งานระบบ และวัสดุโครงสร้างของโครงการ

6.5.3.1 แบบแสดงรูปตัด

ภาพ 6.16 แบบแสดงรูปตัด

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลวิไล

รูปตัดเอ ตัดผ่านตัวอาคารส่วนต้อนรับ อาคารส่วนกลาง และ อาคารที่พัก Type เรือน สะแกกรัง โดยรูปตัดจะแสดงถึงความสูงในแต่ละระดับ ความหนาของโครงสร้าง และวัสดุที่นำมาใช้ในโครงการ รูปตัดบีและรูปตัดซีจะสื่อถึงความสูงอาคารที่มีความสัมพันธ์กับบริบทโดยรอบโครงการ

6.5.3.2 แบบแสดงงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

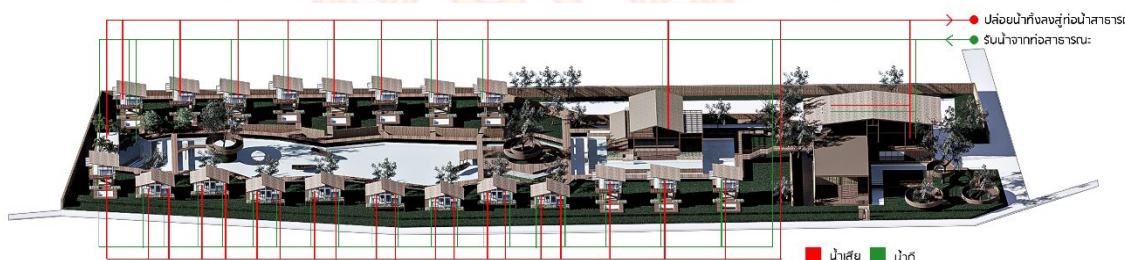
ภาพ 6.17 แบบแสดงงานระบบไฟฟ้า

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิย์

ภาพ 6.18 แบบแสดงงานระบบเครื่องปรับอากาศ

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิย์

ภาพ 6.19 แบบแสดงงานระบบสุขาภิบาล

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิย์

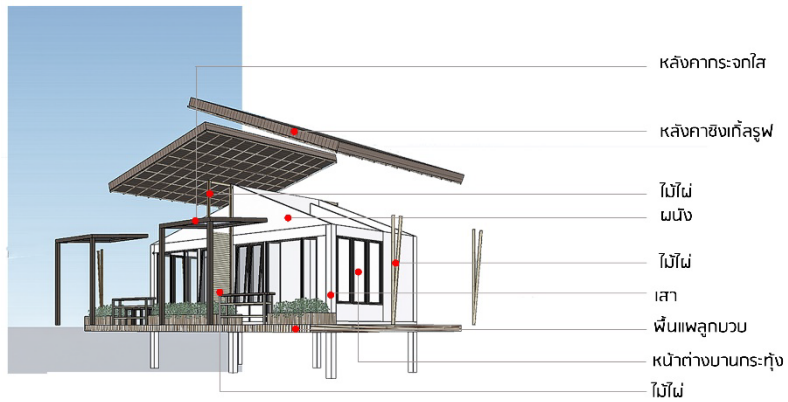

ภาพ 6.20 แบบแสดงงานระบบรักษาความปลอดภัย

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลิย์

6.5.3.3 แบบแสดงวัสดุโครงสร้างของอาคาร

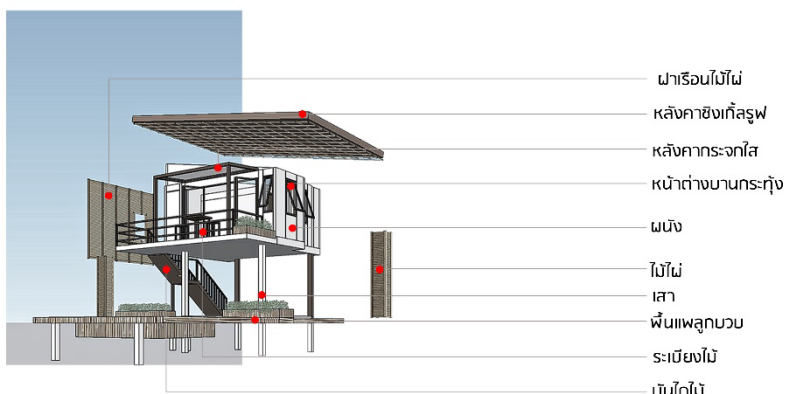
CONSTRUCTION PROCESS TYPE A

MATERIAL DESIGN

CONSTRUCTION PROCESS TYPE B

ภาพ 6.21 แบบแสดงวัสดุโครงสร้างอาคาร

ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลิย์

6.5.4 แบบแสดงมุมมองและบรรยากาศภายในโครงการ

ภาพ 6.22 ทศนียภาพภายนอก มุมมองมาจากทางด้านแม่น้ำ
ที่มา : ภัฏญวรัตน์ ลีกุลวิสัย

ภาพ 6.23 ทศนียภาพภายนอก มุมมองทางเข้าโครงการ
ที่มา : ภัฏญวรัตน์ ลีกุลวิสัย

ภาพ 6.24 ทรรศนียภาพภายนอก มุมมอง Bird Eye View
ที่มา : ภัฏญวรัตน์ ลีกล้วย

ภาพ 6.25 ทรรศนียภาพภายนอก มุม Sky Walk
ที่มา : ภัฏญวรัตน์ ลีกล้วย

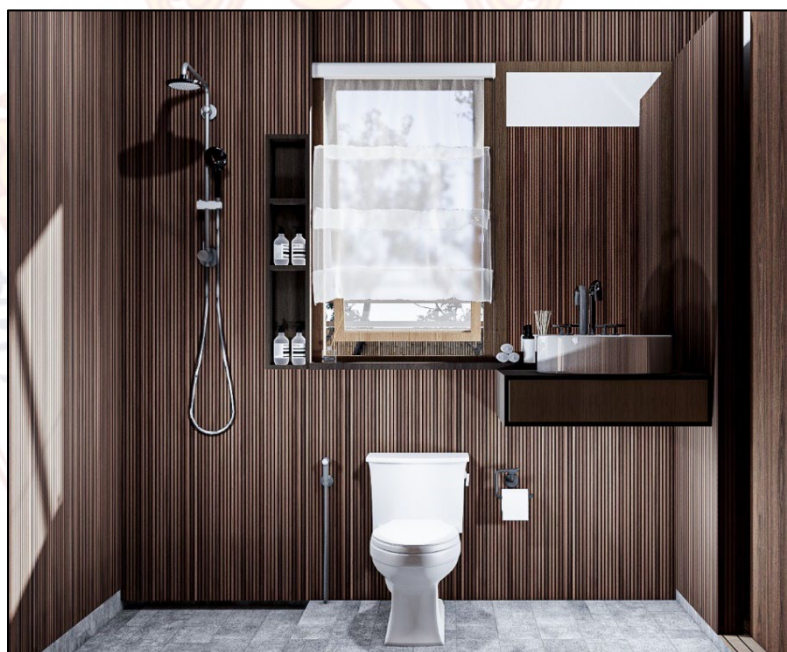
ภาพ 6.26 ทัดนียภาพภายนอก มุม บ่อน้ำ
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกล้วย

ภาพ 6.27 ทัดนียภาพภายนอก มุม น้ำตก
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกล้วย

ภาพ 6.28 ทศนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องนอน TYPE เรือนแพ
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลวิไล

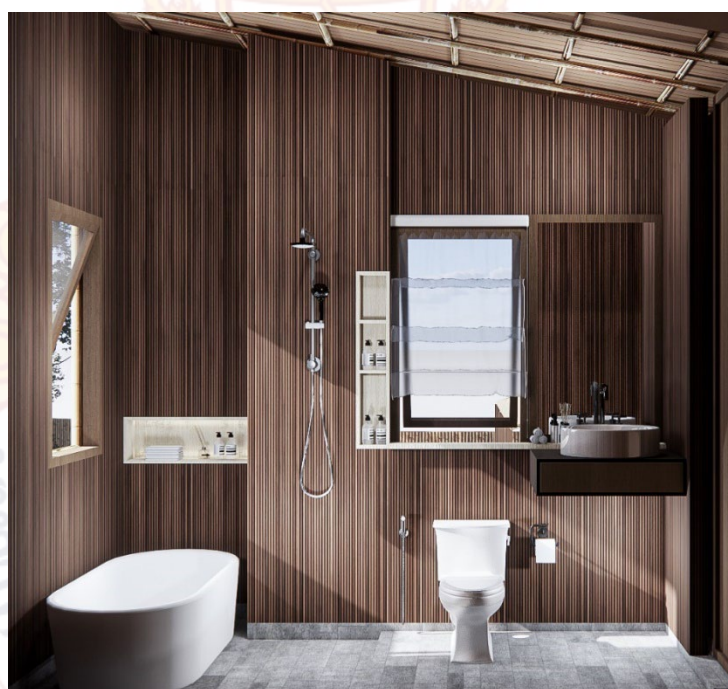

ภาพ 6.29 ทศนียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องน้ำ TYPE เรือนแพ
ที่มา : กัญญารัตน์ ลีกุลวิไล

ภาพ 6.30 ทักษณียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องนอน TYPE เรือนสะแกกรัง
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวิไล

ภาพ 6.31 ทักษณียภาพภายใน โชนพื้นที่ห้องน้ำ TYPE เรือนสะแกกรัง
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีกุลวิไล

6.5.5 หุ่นจำลองโมเดลของโครงการ

ภาพ 6.32 หุ่นจำลองโมเดล

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

ภาพ 6.33 หุ่นจำลองโมเดล ด้านทางเข้าโครงการ

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลัย

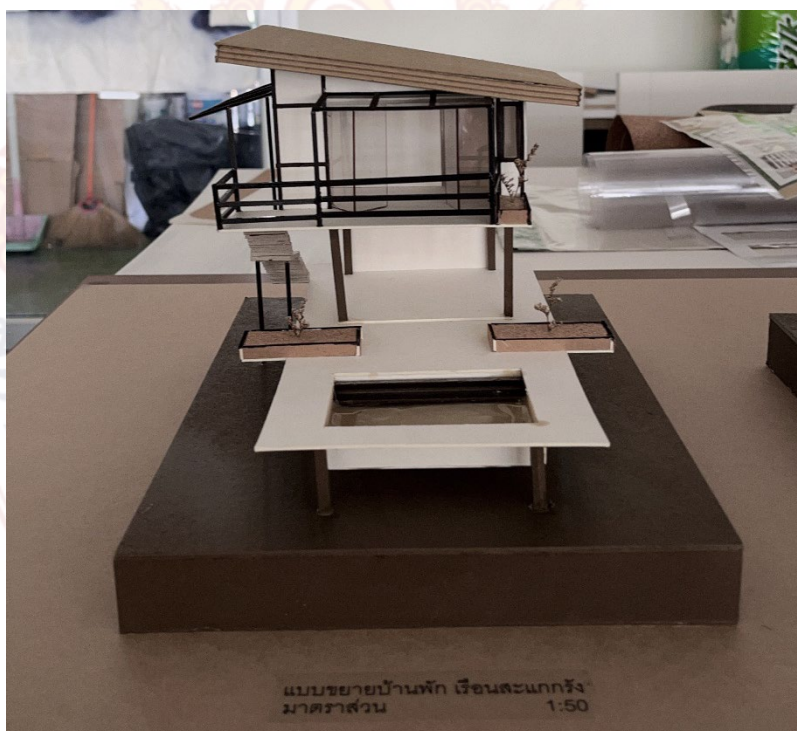
ภาพ 6.34 หุ่นจำลองโมเดล บริเวณทางเดินเชื่อมภายในโครงการ
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีชัย

ภาพ 6.35 หุ่นจำลองโมเดล บริเวณทางเดินหน้าอาคารส่วนกลาง
ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีชัย

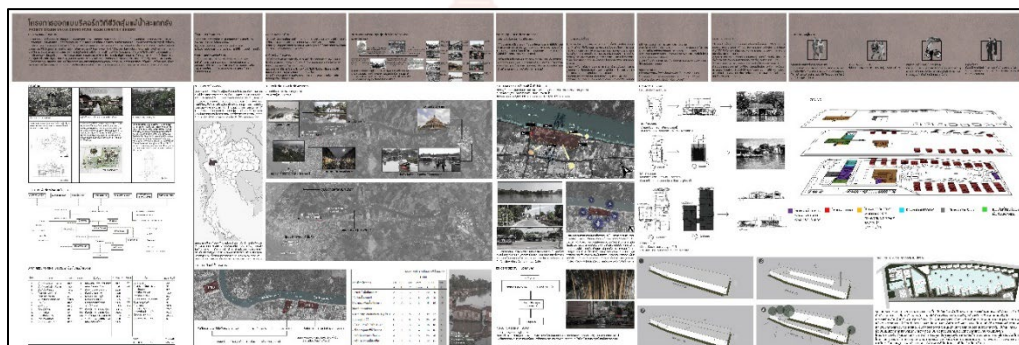

ภาพ 6.36 หุ่นจำลองโมเดล แบบขยายบ้านพัก เรือนแพ
ที่มา : ทัศนารัตน์ ลีกุลวิทย์

ภาพ 6.37 หุ่นจำลองโมเดล แบบขยายบ้านพัก เรือนสะแกกรัง
ที่มา : ทัศนารัตน์ ลีกุลวิทย์

6.5.6 ภาพรวมแบบนำเสนอโครงการ

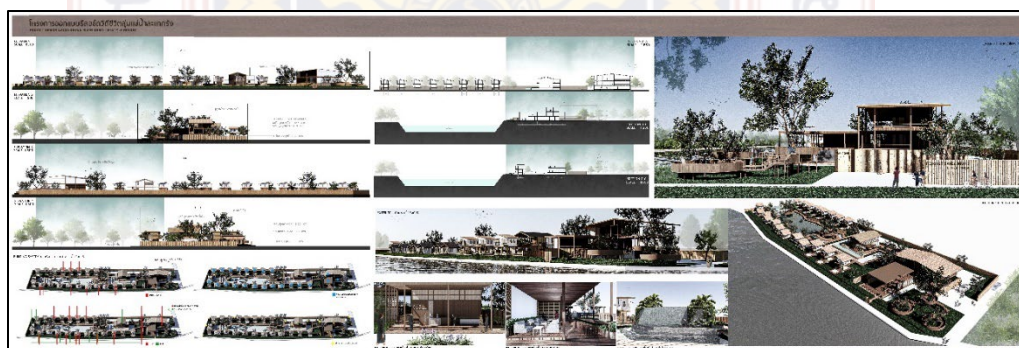
ภาพ 6.38 เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 1

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลย์

ภาพ 6.39 เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 2

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลย์

ภาพ 6.40 เพลทนำเสนอ แผ่นที่ 3

ที่มา : ภัฏญารัตน์ ลีทวีลย์

บทที่ 7

บทสรุปวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

7.1 สรุปผลการศึกษา

โครงการออกแบบปริสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี เป็นโครงการที่นำเอกลักษณ์ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา เทคโนโลยีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม ของชุมชนชาวแพสะแกกรัง มาเรียบเรียงเป็นข้อเสนอแนะสถาปัตยกรรมแบบใหม่ ที่ถูกนำมาพัฒนา เพื่อถ่ายทอดเฉพาะเอกลักษณ์ที่เด่น ผ่านการออกแบบตัวปริสอร์ทที่พักในโครงการ และการดำรงชีวิตแบบชาวแพสะแกกรัง อีกทั้งยังสนับสนุนสินค้า ให้รายได้กับชาวแพสะแกกรัง ซึ่งจะเป็นจุดส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวที่อยากได้สัมผัสบรรยากาศวัฒนธรรมการพักอาศัยแบบชาวแพที่มาในรูปแบบงานสถาปัตยกรรมแบบใหม่ ที่กลมกลืนไปกับบริบทชุมชนเดิม โดยโครงการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียด กระบวนการ ขั้นตอนที่หลากหลาย พัฒนาแบบร่าง การจัดวางความสัมพันธ์พื้นที่การใช้งาน เพื่อออกแบบงานสถาปัตยกรรม รูปแบบวิศวกรรมโครงสร้าง และการเลือกวัสดุที่เกี่ยวข้องกับชุมชนชาวแพสะแกกรัง เพื่อนำมาประกอบการออกแบบในโครงการออกแบบปริสอร์ทวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง จังหวัดอุทัยธานี ที่มีพื้นที่อาคารใช้สอย 5,437.75 ตร.ม. บนพื้นที่ตั้งโครงการ 10 ไร่ ในพื้นที่ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ได้นำเอาองค์ความรู้ที่ผ่านขั้นตอนกระบวนการศึกษาการวิเคราะห์เกิดเป็นโครงการวิทยานิพนธ์ที่มีหลักเกณฑ์ต่อการนำเสนอการออกแบบงานสถาปัตยกรรม

7.2 อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์

7.2.1 อุปสรรค และปัญหา

7.2.1.1 เป็นโครงการที่นำเรื่องราว ประวัติศาสตร์ ของตำแหน่งของชุมชนชาวแพสะแกกรัง มาวิเคราะห์แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับโครงการ ซึ่งมีความจำเป็นต่อโครงการมาก เพราะโครงการต้องการสื่อถึงวิถีชีวิตของชุมชนชาวแพสะแกกรัง

7.2.1.2 ปัญหาของการถอดรูปแบบเอกลักษณ์ที่เฉพาะของชุมชนชาวแพสะแกกรัง ที่เป็นตัวสถาปัตยกรรมเรือนแพ มาประยุกต์ใช้กับงานสถาปัตยกรรมแบบใหม่ แต่ต้องให้ตัวที่พักยังคงสื่อถึงเอกลักษณ์ของเรือนแพ และกลมกลืนไปกับบริบทโดยรอบโครงการ

7.2.1.3 ในส่วนของการออกแบบวางผังบริเวณ มีการวางโซนที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากรูปร่างของพื้นที่ตั้งโครงการเป็นแนวยาว และมีทางเข้าออกสำหรับรถยนต์เพียงทางเดียว และยังติดกับถนนคนเดินที่ติดกับพื้นที่ตั้งโครงการบริเวณด้านที่ติดกับกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง

7.2.1.4 ศึกษาวิถีชีวิตของชุมชนชาวแพสะแกกรังยังไม่ได้ลงรายละเอียดในเชิงลึกการสัมภาษณ์ประชาชนชาวบ้านถึงภูมิปัญญาในอดีต จึงทำให้โครงการสื่อถึงวิถีชีวิตชุมชนชาวแพสะแกกรังในระดับหนึ่ง

7.2.2 ข้อเสนอแนะ

7.2.2.1 ควรวิเคราะห์แนวความคิดภูมิปัญญาวัฒนธรรมให้ตรงกับปัจจัยในการออกแบบที่จะสื่อออกมาผ่านตัวโครงการ

7.2.2.3 ควรวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการจริงลงในรายละเอียด เพื่อที่จะทำการวางรูปแบบความสัมพันธ์ของพื้นที่

7.2.2.4 วิธีการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบ ควรสอดคล้องกับแนวความคิดวิถีชุมชนเดิม คำนึงถึงอายุการใช้งาน และความเหมาะสมในโครงการ

7.2.2.5 ควรเพิ่มที่จอดรถและทางสัญจรให้เพียงพอต่อการใช้งานในโครงการ และให้ความสะดวกสบายต่อผู้ใช้งาน

7.2.2.6 ควรออกแบบงานสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องและกลมกลืนไปกับบริบทวัฒนธรรมชุมชนโดยรอบโครงการ โดยที่ไม่ทำลายบรรยากาศดั้งเดิม

7.2.2.7 ควรวิเคราะห์การวางโซนนิ่งให้อย่างละเอียดเพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์ขึ้นเป็นแบบ Schematic Plan ก่อนที่จะได้ลงรายละเอียดในขั้นตอนการออกแบบ แปลนของโครงการ เพื่อที่จะได้ไม่เกิดปัญหาการวางฟังก์ชันที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ใช้งาน

7.2.2.8 ควรศึกษาข้อกำหนดมาตรฐานของรีสอร์ท เพื่อที่จะได้นำมาเป็นตัวกำหนดคุณภาพของรีสอร์ทในโครงการ

7.2.2.9 ควรศึกษางานระบบเทคโนโลยีทางวิศวกรรมโครงสร้างและงานระบบที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ในโครงการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อโครงการที่ออกแบบ

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวง ฉบับที่ 55. 2543. **กฎหมายออกแบบอาคาร**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [www.bsa .or.th.html](http://www.bsa.or.th/html), 15 พฤศจิกายน 2566.
- กฎกระทรวงผังเมืองรวม. 2558. **กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองอุทัยธานี พ.ศ. 2558**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://download.asa.or.th/03media/04law/cpa/mr58-utt.pdf>, 15 พฤศจิกายน 2566.
- แผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี. 2565. **แผนพัฒนาจังหวัดอุทัยธานี ปี 2566 - 2570**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [https://www.opsmoac.go.th/uthaithani-strategic-files-451491791794\](https://www.opsmoac.go.th/uthaithani-strategic-files-451491791794), 17 พฤศจิกายน 2566.
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร. 2517. **กฎกระทรวงฉบับที่ 7**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://download.asa.or.th/03media/04law/cba/mr/mr17-07-upd64.pdf>, 20 พฤศจิกายน 2566.
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร. 2564. **กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา ฉบับที่ 2**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [https://download.asa.or.th /03media/04law/cba/mr/mr48-58eupd \(02\)](https://download.asa.or.th/03media/04law/cba/mr/mr48-58eupd(02)), 20 พฤศจิกายน 2566.
- สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและเกษตร. 2555. **การดำเนินการด้านการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูล 25 ลุ่มน้ำ และแบบจำลองน้ำท่วมน้ำแล้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [https://tiwrm.hii.or.th/web/attachments/25basins/11 Sa_kaekrang.pdf](https://tiwrm.hii.or.th/web/attachments/25basins/11_Sa_kaekrang.pdf), 15 พฤศจิกายน 2566.
- สำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว. 2552. **มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : https://www.dot.go.th/storage/06_01_2019/PRuL43DwxIFLPX7MiGGC1o1XuRb1G8PV0a7cSvZR.pdf, 18 พฤศจิกายน 2566.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรื. 2565. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่13**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [https://www.nesdc .go.th/main.php?filename=plan13](https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13), 17 พฤศจิกายน 2566.